

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 128

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σ' αυτό το τεύχος
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ

Καθα' Χριστούγεννα

ΝΙΚΗ, το βαπτίζουν της νοικοκυράς

ΑΘΗΝΑ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ
για κάθε χρήση
ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΟ
και βείτε

ΠΡΟΪΟΝ ΣΑΠΟΝΟΠΟΪΑΣ

ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ & ΧΑΝΙΩΤΗ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΜΕΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ 2Α (ΣΤΑΣΙΣ ΚΑΜΠΑ)
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 95 ΤΗΛ. 21015

ΑΘΗΝΑ

Τελειώνουν τα βάρβαρα...

1. Το HARPIC καθαρίζει τις λεκάνες των αποχωρητηρίων σας άοκλη και εις το μέρος που δεν φθάνει η βούρτσα.
2. Το HARPIC εξαφανίζει την κακοσμία εις την ρίζαν της και καταστρέφει τα μικρόβια.
3. Το HARPIC είναι οικονομικόν. Χωρίς κόπο έχετε την λεκάνη σας καθαρή, υγιεινή, χωρίς δυσάρεστη οσμή.

ΧΑΡΠΙΚ!

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΗΝ ΣΑΣ

Προϊόν των αγγλικών εργοστασίων Reckitt & Colman Ltd.—Hull & London.
Γενικοί Αντιπρόσωποι: ΕΤΑΙΡΙΑ ΝΤΕΣΤΡΕ Α.Ε. ΤΗΛ. 462.618

ΝΕΛΣΟΝ

ΑΘΗΝΑ

ΚΡΑΓΙΟΝ-ΚΡΕΜΑ ΠΡΟΓΟΠΟΥ

Με το ΚΡΑΓΙΟΝ ΝΕΛΣΟΝ έχετε παντού πάντοτε τα ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ Ω' ΕΛΚΥΣΤΙΚΟΤΕΡΑ χείλη γιατί είναι ηγυμνημενον ότι δεν βγαίνει από την αντοχή του.

Με την ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ θα αποκτήσετε την ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ώριση επιδερμίδα με νεανική φρεσκάδα γιατί την καθαρίζει από τα ΜΥΤΙΜΠΙΚΙΑ των ΑΝΩΜΑΛΙΩΝ που προκαλούνται από διαφόρους έρεθισμούς.

ΚΡΑΓΙΟΝ Ω' ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ είναι τα ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ Ω' ΑΝΑΓΕΝΝΗΤΑ ΚΟΜΜΑΤΙΚΑ της γυναικείας ομορφιάς

ΑΝΤΙΠ. ΒΟΡ. ΕΛΛΑΔ ΚΕΦΑΛΑΣ

ΒΑΛΑΟΡΙΤΣΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

ΕΤΟΣ 5ον + ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1954 + ΑΡΙΘ. 128

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
Διευθυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ Έκδοτης
Οίκον. Διευθ.: ΑΝΤ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ γωνία Σταδίου και Σανταρόζα 1 + Τηλέφ. 36-762
Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555. Τηλέφ. πιστηρίων 26-343
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΑΧ, ΑΥΤΑ ΤΑ ΔΩΡΑ...

ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΕΝΟ το ζευγάρι στη μακροσκελέστατη λίστα: Μπαμπάς, μαμά, μαμά No 2, Γιαννάκης, Σωκράτης — Ρένα, Μάριος — Μάνια και τ' όνοματολόγιο συνεχίζεται.

Δεν κάνει μάγια το ζευγάρι μ' αυτή την προσήλωσή του στους Άγιους—Πάντες. "Οι" αυτά τ' όνοματα αντιπροσωπεύουν... δωρολήπτες! Ο νεαρός σύζυγος πέφτει από το αδιέξοδο στην αγανάκτηση:

—Μά είναι καθαρή ούτοπια αυτή η συνήθεια! Δε θα μπορούσε επί τέλους να υπογραφη μια άνακαχη δώρων; "Η μήπως νομίζεις ότι όλοι τούτοι που φιγουράρουν στον κατάλογο περνάνε καλύτερες ώρες από μας; Κατά βάθος αυτή η ανταλλαγή δώρων είναι μια πιστοχρώσις.

—Κι' όμως, αγάπη μου. Αυτά τα περιποιημένα πακέτακια με το χριστουγεννιάτικο χορτί, το γκρι το κόκκινο κορδελάκι...

—Όποιοι είναι προωρισμένοι να φιληθούν, φιλιούνται αλλά γκρέκα χωρίς... κορδελάκια.

—Τότε τί διαφορά θα είχαν αυτές οι μέρες από τις κοινές;

—Θα ήταν απλούστατα ή-μέρες γαλήνης. Να σου οι συγγενείς, νάσου οι φίλοι, νάσου το παιδί μας, ζωή νάχη, νάσου ο γκαζιέρης...

—Μά δεν έχουμε ούτε παιδί, ούτε γκαζί!

—Του χρόνου θα έχουμε κι' από τα δυό. Νά σου λοιπόν το παιδί, ο γκαζιέρης, η κουστωδιά των ταχυδρόμων «της τακτικής» άλληλογραφίας σας, της συστημένης, του εσωτερικού, εξωτερικού, Πόστ-ρεστάντ, τηλεγραφητές, εφημεριδοπώλες, σκουπιδιάραι, ενά τ'α πού-με», ενά τ'α ξαναπούμε, και νά μας απένταροι! Σάρεσέ;

—Άσε πιά βασιλόπλητες, κουραμπιέδες, ροσόλια και υπεράνω όλων εκείνη η αντιπαθέστατη γαλοπούλα, η αναίδεστατη, η προσωποποίηση της προκλησεως, που κορδαμένη ανάμεσα στα πατατάκια της, κακαρίζει: «Ωρεβούαρ του χρόνου!». Στο κάτω-κάτω δεν είμαστε κοιλιοθούλοι για να φάμε το εβδομαδιαίο μονομερίτικα, ούτε και άη-Γιάννηδες νηστεύτες ώστε να ρεφούμε στα πό-

δια μας για να κάνουμε δώρα. Κι' ύστερα ξέρεις τί σημαίνει ανταλλαγή δώρων;

—Ανταλλαγή τρυφερότητας σημαίνει.

—Γράψε λάθος! Ανταλλαγή γούστων θα πη. Χαρίζεις κάτι που σου αρέσει και σου χαρίζουν κάτι που απεχθάνεσαι. Άσε πιά τη χρησιμότητα. Νάσαι ξυπόλητος και νά σου χαρίζουν... καπέλο! Νά μην καπνίζεις και νά σου στέλνουν αναπτήρα. Θα σκάσω, το καταλαβαίνεις;

—Γιατί νά σκάσης, αγάπη μου; Ένα μικροπραματάκι άς πάρωμε για τον καθένα.

—Άς γελάσω! Ξέρεις τί θα πη αυτός ο καθένας σου; «Για ποιόν με περάσανε; Καλύτερα νά μη μου χαρίζανε τίποτα!»

—Είναι κι' αυτό μια λύσις. Νά μη κάνουμε δώρο σε κανένα, χρυσέ μου.

—Τότες πάλι! Ξέρεις τί θα πη αυτός ο καθένας σου; «Μωρέ μπράβο του! Χάθηκε ο κόσμος για ένα μικροπραματάκι, έτσι για το καλό». Πώς με θαρείς ακίνητη; Θέλεις νά πης δηλαδή ότι μητέ με το λάδι, μητέ με το ζύδι με θρίσκει κανείς; Είλωτας είμαι, δουλεύω οκτώωρο κι' όμως βλέπω τις άγιες ήμέρες σαν θεομηνία. Κι' αυτό, γιατί δεν είμαι σε θέσι ν' ανταποκριθώ σε τίποτα έκτακτο.

—Άς κάνουμε το σταυρό μας, αγάπη μου, ότι ανταποκρινόμαστε στα τακτικά...

—Σιγά μη θέλω και ντούς! Άκούς εκεί... εανταποκρινόμαστε!

—Ε, δεν κρατήθηκε πιά:

—Άκουσε Περικλή. Άν έσύ δουλεύς οκτώωρο σαν «κύριος», η γυναίκα σου δουλεύει δεκαεξάωρο.

Κατακκοκίνησε ο καλός χριστιανός:

—Συγγνώμη κύκλα μου, είπα φιλώντας τα κουρασμένα αλλά περιποιημένα χεράκια.

Σε λίγο, έκτος από τη μεταξύ τους διαφορά, είχε λυθη και το πρόβλημα των δώρων. Μια σκάφη ζύμη άλφα-άλφα θάκανε η κυριούλα, θα την χάριζε σε φόρμες, στέλνοντας σ' όλους από ένα ρεβανί.

Φουσκωμένη σά γαλοπούλα από τη χαρά μου, είπα:

—Ω ρεβουάρ του χρόνου, παιδιά.

ΜΑΡΙΑ ΙΩ. ΛΟΒΕΡΔΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Χριστούγεννα! Μες στο μικρό καλύδι μας παιδί μου Έσύ κι' εγώ... Δίχως καμμιά χαρά δίχως φωτιά, Μες στην άγκάλη γείρε εδώ, της μάνας σου ψυχή μου, νά ζεσταθής, και δώσε μου και μένα ζεστασιά.

Μην κλαίς. Μιά τέτοια κρύα νυχτιά, σε μία σπηλιά ή Παρθένα ξένη κι' εκείνη άφιλευτη, και σαν κι' έμε φτωγή, ζέσταινε το μικρό Χριστό, ξανθο καθώς έσένα, στ' αστήθεια της. 'Η Παναγιά!... Τ' άκούς παιδί μου, έσύ;

Και δεν καταφρονά και μάς... Μιά προσευχή σ' εκείνη και πάλι τα χειλάκια σου πριν κοιμηθής άς πούν. Τα ούράνια άποψε είναι άνοιχτά, στής νύχτας τη γαλήνη κι' ό,τι ζητάν από τη γη εκεί ψηλά τ' άκούν...

Κι' αν θείο δεν είσαι έσύ παιδί, κι' ούτε άγια εγώ Μητέρα, ό πόνος μάς έξάγνισε, μάς άγιασε και μάς, που στο μικρό καλύδι μας τ' άπόμερο έδώ πέρα. Μπορεί νά μη το θεϊκό παιδί της Παναγιάς.

Στην ταπεινή τη στέγη μας μπορεί λευκοί νάρθουνε άγγελοι θείες, ύτέρκοσμες, νά ψάλλουν μελωδίες. Στην ξεχασμένη πόρτα μας μπορεί και νά σταθούνε ρηγάδες μάγοι φέρνοντας, λιδάνι κι' εύωδίες.

ΜΑΡΙΑ ΣΑΜΠΑ

Καλή Χριστούγεννα
από τη Γυναίκα

Ζητήματα της γυναίκας

ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ

Είναι γνωστοί οι άνθρωποι οι οποίοι κάτω από τους οποίους σπουδάζουν τα παιδιά μας στα περισσότερα σχολεία της χώρας, όπως και οι έλλοιποι σε διδακτικό προσωπικό. Θα ήταν, λοιπόν, προτιμότερο αντί να γίνονται κάθε τόσο ανακαινώσεις για την «τελειότητα των σχολικών κτιρίων» και την «αυτοπληρωμή του διδακτικού προσωπικού», να εστρέψαν την προσοχή τους οι αρμόδιοι του υπουργείου Παιδείας στη βελτίωση αυτής της καταστάσεως, που αφορά την υγεία και τη μόρφωση του μέλλοντος της φυλής μας. Δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε και από τη στιγμή αυτή πόσα από τα σχολικά κτίρια είναι έτοιμοι «ροπα» και πόσα επικίνδυνα για την υγεία των παιδιών μας. Είναι, άλλωστε, πασίγνωστο ότι λειτουργούν σχολεία στο ύπαιθρο και άλλα σε σταύλους. «Ας μη ξεχνάμε την περσινή τραγωδία στους «Αγίους» Αναγύρους, όπου έπεσε η στέγη του σχολείου — σταύλου στα κεφάλια των παιδιών. Προς τα εκεί, λοιπόν, να στραφούν οι προσπάθειες των αρμοδίων.

ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Όσο πιά για τις έλλοιπες σε διδακτικό προσωπικό, οι ανακαινώσεις περί συμπληρώσεως του δεν λύνουν δυστυχώς το πρόβλημα. Νά, ένα παράδειγμα από τα πολυάριθμα που μας καταγγέλλονται: Το δημοτικό σχολείο της Ραφίνας έχει 4 υπαλλήλους, τρεις δασκάλους και ένα δασκάλο. Ο τελευταίος πέθανε πριν δυο χρόνια, χωρίς να αναπληρωθεί. Από τις τρεις δασκάλες, μόνο οι δυο διδάσκουν στο σχολείο της Ραφίνας γιατί η τρίτη, από έδω κι όκτω χρόνια που έγινε ο διορισμός της, δεν παρουσιάστηκε γιατί... απόσπασθηκε στο «Υπουργείο! Κι' η θεία αυτή, φυσικά, μένει κενή. Έτσι, 230 παιδιά της περιοχής, περιμένουν να μορφωθούν από τις δυο μόνο δασκάλες. Αυτά συμβαίνουν κοντά στην Αθήνα. Μακρύτερα όμως — στις έπαρχίες — τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα. Πώς είναι λοιπόν, δυνατόν, τα παιδιά αυτά να μορφωθούν έστω και στοιχειωδώς και να πάρουν μια άγωγη ανθρωπινή; Τι έχει να πει για τη θλιβερή αυτή πραγματικότητα ο κ. Υπουργός της Παιδείας;

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΑ

Δυο τελευταίες αγορανομικές διατάξεις, που ενδιαφέρουν ιδιαίτερα τις νοικοκυρές, δημιουργούν το ερώτημα αν η αγορανομία παρακολουθεί μόδια υπηρεσία ζητήματα των από κοντά τα ζητήματα των νοικοκυρών ή από απόσταση. Γιατί, όπως φαίνεται, στην ουσία των πραγμάτων αυτών και στην ουσία των πράξεών τους, τύπος, περιεχόμενο — δούλα του πατέρα μου και των αδερφών μου — μεγάλα, παντρεμένα, είναι δούλα του άντρα μου. «Ας τα βλέπουν οι ενδιαφερόμενες για τα δικαιώματά των εργαζομένων γυναικών.

ΦΤΩΧΟΜΑΝΕΣ

Δεν νομίζουμε πως είναι μέτρο εξυπηρετικό για τις φτωχές ιδίως οικογένειες, η κατάρτιση των λαϊκών αγορών, που μελετάται από το υπουργείο Εμπορίου. Οι λαϊκές αγορές, καταργώντας έναν από τους πολλούς μεσάζοντες, που ανεβάζουν τις τιμές των τροφίμων σε δυσθεώρητα ύψη, είναι αληθινές φτωχοκλόνες. Όχι μόνο να μη καταργηθούν οι λαϊκές αγορές, αλλά και να αυξηθούν, αφού βέβαια, παρ'ότι τα κατάλληλα μέτρα για την υγιεινή κατάστασή τους. Ένα τέτοιο μέτρο δεν θα είχε να βλάψει σε τίποτα τα σχετικά καταστήματα, αφού οι περισσότεροι πελάτες των λαϊκών αγορών είναι νοικοκυρές, με πολύ περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες, που ανακουφίζονται κάπως από τις φτωχοκλόνες αυτές της γειτονιάς.

ΑΠ' ΟΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΜΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Το παράρτημα για την Ελλάδα της οργανώσεως «Θυγατέρες της Πηνελόπης», που, ως γνωστόν, είναι το γυναικείο τμήμα της μεγάλης ελληνοαμερικανικής οργανώσεως της Αμερικής Α.Χ. Ε.Π.Α., προκήρυξε διαγωνισμό για την αποστολή μιας Έλληνίδας από ηλικίας 18-23 χρόνων, στην Αμερική για ευρύτερες σπουδές σε αμερικανικά πανεπιστήμια. Όλες οι δαπάνες, τόσο για το ταξίδι στην Αμερική, όσο και για τις σπουδές, τη διατροφή, διαμονή κλπ. της κοπέλας που θα επιτύχει, θα γίνουν από την οργανώση των Α.Χ.Ε.Π.Α. Περισσότερες πληροφορίες δίνει η έδω πρόεδρος της οργανώσεως «Θυγατέρες της Πηνελόπης» στον αριθμό τηλεφώνου 72.841.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Η «Χριστιανική Ένωση Γυναικών Ήθικης Έξουσίας», συνεχίζοντας τη φιλανθρωπική και κοινωνική δράση της, έστειλε, πριν δυο εβδομάδες, αντιπροσωπεία της, από την πρόεδρο της οργανώσεως κ. Θάλεια Φ. Ποταμιάνου, την κ. Ελένη Γ. Ποταμιάνου και την κ. Ευτυχία Βαγιατζίδου, στην Κεφαλληνία, όπου έκανε στους κατοίκους των σεισμόπληκτων χωριών διανομή δεμάτων με ιματισμό, μουσουλινό και γάλα για τα παιδιά. Το μουσουλινό δωρήθηκε από τη Νορβηγική οργάνωση κατά του αλκοολισμού. Η αντιπροσωπεία της ενώσεως έγινε δεκτή με ενθουσιασμό και θερμές εκδηλώσεις από τους δυστυχισμένους σεισμόπληκτους του νησιού.

ΟΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΕΣ

Η «Πανελλήνια Ένωση Διανοούμενων Γυναικών» με ανακοίνωσή της ειδοποιεί ότι οι τακτικές κάθε μήνα συγκεντρώσεις θα γίνονται την πρώτη κάθε μηνός στις 6-7.30 π.μ. στην αίθουσα του εστιατορίου «Αδερφών» (όδος Σταδίου 8). Με την ίδια ανακοίνωση, παρακαλούνται όλα τα μέλη της Ένώσεως να παρουσιάζονται τακτικά στις συγκεντρώσεις. Η πρώτη συγκέν-

ΚΑΙΤΗ ΠΑΡΙΤΣΗ

Η έκλεκτη καλλιτέχνης του ελαφρού τραγουδιού Καίτη Παρίτση, η οποία εμφανίζεται κάθε βράδυ στο κοσμικό κέντρο «Βράχος», με νέο ρεπερτόριο, που σημειώνει εξαιρετική επιτυχία.

«ΖΩΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ»

Ένα από τα νεότερα έργα της κ. Φ. Εὐθυμιάδου-Μενεγάκη.

ΙΕΡΡΑΚΟΤΕ

Εξαιρετική επιτυχία σημειώνει η έκθεσις με τις τερατώδεις της Φρόσως Εὐθυμιάδου-Μενεγάκη στην αίθουσα του «Βήματος». Η κ. Εὐθυμιάδου, που σπούδασε στην κρατική σχολή της Βιέννης ηθοποιίας και κεραμική, συνεχίζει την ξεχωριστή παράδοσή της αρχαιότητας αυτής της ελληνικής τέχνης, που έχει επιζητήσει μόνο με τη μορφή της λαϊκής αγγειοπλαστικής. Έργα της κ. Μενεγάκη παρουσιάσε για πρώτη φορά στην πανελλήνια καλλιτεχνική έκθεσις του 1938 και έχει από τότε διακριθεί και τιμηθεί σε διάφορες διεθνείς εκθέσεις — μέχρι του Μπουένος Άιρες. Στην τριτηνή της έκθεσις η εξαιρετική καλλιτέχνης παρουσιάζει 61 έργα της για διακοσμήσεις τζακιού, κήπου κλπ., που προκαλούν εξαιρετική εντύπωση για την πρωτοτυπία τους.

τρωσις της εφετινής περιόδου της «Πανελληνίου Ένώσεως Διανοούμενων Γυναικών» έγινε την περασμένη Τρίτη, 7 Δεκεμβρίου, και σημειώσε επιτυχία.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ

Ο οργανισμός «Ελληνικά και Μικρασιατικά τέχνη» για να κάνει γνωστό στο αθηναϊκό κοινό τη σπουδαία εργασία που γίνεται στις βασικές οικογενειακές σχολές του εθνικού ιδρύματος στη Νεάπολη της Κρήτης, στη Λέρο και στην Κατερίνη, οργανώσε μια ώρα έκθεσις με χειροτεχνήματα των κοριτσιών που φοιτούν στις σχολές αυτές. Η έκθεσις άρχισε στις 3 Δεκεμβρίου στην αίθουσα του Μικρασιατικού «Ελληνικού» και λεωφόρου Πανεπιστημίου 10, μέσα στη στοά. Τα χειροτεχνήματα που έχουν εκτεθεί είναι πραγματικά αξία θαυμασμού για την επιμελημένη εργασία τους και τον πλούτο των σχεδίων. Όπως είναι γνωστό, οι οικογενειακές σχολές του Εθνικού Ιδρύματος, τελούν υπό την προεδρία της Βασιλίσσης.

ΑΠΟΦΟΙΤΕΣ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Ο Σύνδεσμος αποφοίτων του Αρσακείου έδωσε την έτηρτα κινηματογραφική του παράσταση, την 6η Δεκεμβρίου, στην αίθουσα του κινηματογράφου «Ορφέως». Οι εισημέριες διατέθηκαν υπέρ των υποτροφιών του Συνδέσμου. Με την παράστασή αυτή έδωκε η ευκαιρία στις Αρσακείδες απόφοιτες και

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

σπουδάζουσες, να περάσουν μαζί ευχάριστα και ταυτόχρονα να ενισχύσουν το Σύνδεσμο στο ευγενικό έργο του να ενισχύει με υποτροφίες τις άριστους φτωχές σπουδάζουσες.

ΙΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΘΗΛΕΩΝ

Στο τέλος του περασμένου μήνα, οι μαθήτριες του Κολλεγίου Θηλέων οργανώσαν με επιτυχία μια κινηματογραφική παράσταση στην αίθουσα του θεάτρου «Κεντρικών», υπέρ της αγροτολέσχης των χωριών της Φθιώτιδος «Αγίας Γεωργίας και Νεοχωράκι», που έχουν, ως γνωστόν, υιοθετήσει οι μαθήτριες του Κολλεγίου «Ελληνικού». Κατά την παράστασή προβλήθηκε η ταινία «Ανάσσει στα ψηλά δουνά της Αμερικής», του δασκίου Αμερικανού δρ. Ρέι Κάρνερ. Για τον ίδιο σκοπό, της οικονομικής δηλαδή ενισχύσεως των χωριών που υιοθέτησαν, οι μαθήτριες του Αμερικανικού Κολλεγίου οργανώσαν το Σάββατο στις 4 του μηνός, το ετήσιο τους «μπαζάρ» στο «Ελληνικό», που σημειώσε εξαιρετική επιτυχία.

ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

Η «Πανελλήνια Ένωση προσφύγων και άποκαταστάσεως ορφανών κορασιών» με ανακοίνωσή της καλεί τα μέλη της να παραλάβουν τα άτομα τους διδασκάλους. Επίσης καλεί τα κορίτσια που συμπλήρωσαν υπεύθυνα δώδεκα, να περάσουν το συντομότερο από τα γραφεία της οργάνωσης γιατί τελειώνει η προθεσμία στο τέλος του χρόνου — δηλαδή σε 15 μέρες. Τα νέα γραφεία των ορφανών κοριτσιών έχουν εγκατασταθεί στην οδό Μεναΐδου 13, 4ος όροφος, γραφείο αριθ 20.

«ΓΚΡΕΚΟ ΣΙΣΤΕΡΣ»

Οι έκλεκτες Έλληνίδες καλλιτέχνιδες του χορού «Γκρέκο Σιστέρες», που σημειώνουν κάθε βράδυ εξαιρετική επιτυχία στην «Αρτεμίδα». Οι δυο χαριτωμένες αδελφές αναχωρούν προσεχώς για μια μεγάλη τουρνέ, που περιλαμβάνει όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες.

ΚΥΒΕΛΗ ΘΕΟΧΑΡΗ

Η νέα καλλιτέχνης της πρόζας κ. Κυβέλη Θεοχαρή, η οποία εμφανίσθηκε για πρώτη φορά και με πολλή επιτυχία στο «Ταξίδι Αναψυχής», που παίζει ο θιασος Κατερίνας στο «Ιντεάλ». Η κριτική, χωρίς καμμία εξαίρεση, υπεδέχθη με ιδιαίτερα ευμενή σχόλια την εμφάνισή της νέας καλλιτέχνιδος, το ταλέντο και τα φυσικά χαρίσματα της οποίας, έγγυονται ένα λαμπρό μέλλον στην ελληνική σκηνή.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Ένα από τα κομικώτερα γεγονότα της εφετινής χειμερινής περιόδου θα είναι η μεγάλη εθνική εορτή που ετοιμάζει το Λύκειο «Ελληνίδων» και που θα γίνει στο Εθνικό Θέατρο τη Δευτέρα, 20 Δεκεμβρίου. Η προεργασία που γίνεται για την επίδειξη αυτή, δικαιολογεί κάθε αισιοδοξία για την επιτυχία της. Προβλέπεται ότι στη γιορτή αυτή του Λυκείου, που θα εμφανισθούν με πρωτότυπο τρόπο οι εθνικοί μας χοροί, θα παραστή το άθος της αθηναϊκής κοινωνίας. Πρωτοτυπία θα χαρακτηρίσει και τις εθνικές ενδυμασίες, χωρίς, βέβαια, να παρεκκλίνουν ούτε ελάχιστα από τον τοπικό χαρακτήρα τους. Έν τω μεταξύ συλλέγει η γενική συνέλευσις του Λυκείου «Ελληνίδων» κατά την οποία έγινε λογοδοσία των πεπραγμένων του 1933, απολογισμός και ισολογισμός, έκθεσις των επικουρικών έλεγκτων επί της διαχειρίσεως του περασμένου χρόνου και επικυρώθηκε η έκδοσις νέων μελών του διοικητικού συμβουλίου του Λυκείου και η έκδοσις επικουρικών ελεγκτών για το 1934.

Η ΓΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΡΤΑΤΙΩ

Χωμένο μέσα σ' ένα στενό δωμάκι, στην καρδιά της Αθήνας, οδός Πετράκη 9, βρίσκεται ένα εργαστήριο κατασκευής πορτατίφ. Από αυτό τροφοδοτούνται οι περισσότερες αξιοκρατικές πορτατίφ, με ωραιότατα μοντέλα. Η διεύθυνσή του, δις Γεωργία Σταματιά, διακρίνεται για το λεπτό γούστο της και τη φροντισμένη δουλειά. Τα θαυμάσια σχέδια που εικάζει, μπορούν να μεταμορφωθούν και την πιο απλή γωνία του σπιτιού, και να της δώσουν ένα πολιτισμένο τόνο.

Ματιές απ' τ'ο παράθυρο

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΟΡΤΕΣ!

Έρχεται καλπώντας ο καινούργιος χρόνος. Οι τελευταίες μέρες του παλιού — πάλωσε κιόλας το 1934 — θαρρείς και φεύγουν με ρυθμό συνεχώς γρηγορότερο. Ακόμα και οι ύπολοιμοι μας συντομεύουν την απόστασι. Σε μερικές μέρες έχουμε Χριστούγεννα... Έδω κι' ένα μήνα οραματίζομαστε τις εορτές. Κι' εορτές θα πούν έξοδα, χρήμα. Όση ομορφιά, θαλπωρή και ποιητική ατμόσφαιρα να δημιουργούν στην ψυχή μας τα Χριστούγεννα, προϋποθέσεις παραμένει πάντα, από την εποχή των... Μάγων της Περσίας, ο οικονομικός παράγων. Τα αναγκαία είδη και τα δώρα έχουν σχηματίσει δόκιμο κατάλογο. Τόσα δούνα, τόσα λαβείν. Πώς θα τα δώσουμε πέρα; Αρχίζουν οι αίματρες οικονομίες. Περιορίζεται ακόμα και ο κινηματογράφος. Τίποτα περιττό δεν μας απασχολεί. Στις προπαραμονές των εορτών όλα τα καταστήματα και τα θεάματα περνούν την μεγαλύτερη κρίση. Βέβαια, ικανοποιούνται με την ιδέα ότι θα κάνουν εισπράξεις μια και καλή. Όπως δηλαδή, η πελατιά τους απέχει πιστωματώδως. Λες και προετοιμάζεται για μια μεγάλη μάχη. Αλλά είναι τόσες οι επιθυμίες και οι έλλοιπες μας, ώστε λίγο - πολύ, όλους μας περιμένει ένα... Βατερλώ — εκεί, στη Χριστουγεννιάτικη αγορά...

ΓΟΥΝΕΣ

Πολλές γούνες κυκλοφορούν τελευταία. Στην πιο περιωρισμένη ενδιαιεμένη επίσημη συγκέντρωσι, θ' αντικρύσει κανείς ένα σημαντικό ποσοστό γυναικών με γούνινο παλτό ή από άστρακάν. Θεωρείται το άπαντον του γυναικείου εξοπλισμού. Αρκέτες γούνες ήρθαν από μορφή αμερικανικής δοπείας από κάποιον θεόν ή από κάποια θεά. Έτσι έπαψαν να είναι προνομίο των ολίγων. Για πεινασμένους μας έχουν συνήθως οι απόδημοι, ωστόσο συχνά λαδώνουν... τρυφερότατες παραγγελίες. Δε θέλουμε ούτε καφέ, ούτε ρούζι, ούτε δούτι, ούτε παρδαλές γραβάτες. Στείλτε μας μια γούνα και μας φτάνει! Φυσικά είναι να τα χάνουν οι άνθρωποι και να απορούν: Τρώγονται στην Ελλάδα οι γούνες; Η αλήθεια, τίποτ' άλλο δε δίνει τόση γοητεία στην γυναικα, όση το γούνινο παλτό. Και πηγαίνει σε όλες, ανεξαιρέτως. Αυτό, μπορεί να καλύψει τα πάντα. Συνηθώς μια γυναικα με γούνα, σημαίνει ότι επέτυχε στη ζωή της. Είναι το καλύτερο πιστοποιητικό. Κι' ως φοράει από μέσα... μπαμπακερό φουστανάκι!

ΕΥΤΥΧΙΑ ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ

Σαράντα χρόνια παντρεμένοι. Ολόκληρη ζωή. Τους βλέπουν οι άλλοι, τον γεροντάκο και τη γρηούλα ήσυχους, γαλήνιους, αγαπημένους και τους θαυμάζουν και τους θαυμάζουν. Έτσι είσατε πάντα; Ρωτούν οι πιο αδιάκριτοι. Εκείνοι χαμογελούν. Πρέπει να δημιουργήση η ανάλογη ατμόσφαιρα για να προδούν σε εξομολογήσεις. Αλλάστε οι κακές γλώσσες δε λείπουν. Κάποιοι κοντογνωστοί τους επιτίθονται κι' αυτοί δε δυσκολεύονται να σάς επιβεβαιώσουν πως το ευτυχισμένο τούτο αντρόγυνο μόλις την τελευταία... δεκαεπτάδα ευτύχησε! Δεν ήταν καθόλου αρμονικό ζευγάρι. Πέρασε δοκιμάσει ένα σωρό. Μα οι εγωισμοί — ο μέγας υπέθυνος των συζυγικών τραγωδιών — δύνουν με τα γεράματα. Ο καθένας γυρεύει ένα αποκομμάκι. Έτσι αισθάνεται και τύψεις για όσες πίκρες πάτισε το ταίρι του. Και θέλει να εξιλεωθή. Έχουν δική λο-

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟ

Τα ζαχαροπλαστικά και τα διδωλολογία βρίσκονται αυτές τις μέρες σε μεγάλο συναγωνισμό. Τί σχέση έχει το ένα μαγαζί με το άλλο; Κι' όμως. Τα γλυκά και τα διδωλολογία θεωρούνται τα φθηνότερα, πρακτικότερα, βολικότερα δώρα. Μ' ένα διδωλολογίο, ή μ' ένα κουτί γλυκά, δαίνεσαι μια υποχρέωσι. Και κάνουν θαυμάσια εντύπωση. Νά τ'όσοι οι μεγάλοι συγγραφείς πως θα συναγωνίζονταν κάποια μέγα ζαχαροπλάστες!

Ο ΠΕΡΙΟΓΟΣ

Η ΜΑΡΤΙΝ ΚΑΡΟΛ ΑΠΑΝΤΑ ΣΕ 19 ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΑ ΔΩΡΑ

1 Προτιμάτε να σας κάνουν πολλά μικρά δώρα ή λίγα μεγάλα;
— Μ' εύχαριστείτε τόσο τα δώρα, ώστε προτιμώ να είναι μικρά, πολλά και τακτικά! Χαίρομαι να τα «χρήσιμα» δώρα τα Χριστούγεννα;

2 Τι γνώμη έχετε για τα «χρήσιμα» δώρα τα Χριστούγεννα;
— Βρίσκω πως είναι θαυμάσια ιδέα, ιδίως από τότε που τα «χρήσιμα» δώρα έχουν γίνει τόσο ποικιλόμορφα και ωραία. Προσέφερα σε φίλες μου... κασάρια, που είχαν εξαιρετική επιτυχία και άρεσαν πολύ...

3 Ποιά είναι τα δώρα που κάνουν οι άντρες; Ποιά είναι τα δώρα που κάνουν οι γυναίκες;
— Ένας άντρας, έρωτευμένος και πλούσιος, χαρίζει γούνες και κοσμήματα. Ένας άντρας, έρωτευμένος και όχι πλούσιος, επιζητεί επίσης να κάνει στη γυναίκα κάποιο δώρο, που να την όμορφαίνει: κασκόλ, αρώματα, ψεύτικα κοσμήματα.

4 Τι πράγματα σας προσφέρουν συχνά;
— Οί γυναίκες, αν έχουν προσφέρει μια φορά γραβάτα στον άντρα, δεν ξέρουν ποτέ μετά τι να του χαρίσουν. Και όμως, υπάρχουν χίλια δυο πράγματα: κασκόλ, μαντήλια, «Εγώ έχω μανία με κόμην και κάλτσες». Κάνω μόνη τα κουμπίδια τους και τα παραγγέλνω μου το σχεδιάζω τους και τα πλατίνια.

5 Προτιμάτε να σας στέλνουν ή να σας φέρνουν αυτοπροσώπως τα δώρα;
— Χαίρομαι τόσο όταν λαμβάνω ένα δώρο, ώστε να μη με νοιάζει γι' αυτό που ρωτάτε. Δεν μου άρσει όμως και πολύ να ανοίγω τα δώρα μου μπροστά σ' αυτούς που μου τα προσφέρουν.

6 Ποιά είναι το ωραιότερο δώρο που έχετε λάβει ποτέ;
— Ένα αμερικάνικο αυτοκίνητο μαύρο. Είναι ένα πολύ γυναικείο αυτοκίνητο: το έσωτερικό του είναι με λευκά πλαστικά καλύμματα. «Εμεινε όμως στην Αμερική». Δεν το πήρα μαζί μου...

7 Ποιά είναι το δώρο που σας έχει δώσει την πιο πολλή χαρά;
— Το πρώτο γούνινο παλτό μου, που μου το πρόσφερε ο πατέρας μου, όταν ήμουν 16 χρονών. «Εμεινή τη μέρα ένοιω-

σα κυριολεκτικά, σ' να άλλαζα προσωπικότητα. Αυτό το παλτό, δεν μπόρεσα ποτέ να το αποχωρισθώ έντελως: το έκανα αργότερα ζακέτα, ύστερα μπολερό, μετά ζιλέ, κατόπιν μαισόν. Και, πέρις ακόμη, φορούσα κομμάτια του στο γιαντά και τις τσέπες μου.

8 Ποιά είναι τα ποιά άσχημο δώρο που έχετε λάβει ποτέ;
— Ένα πορτραίτο μου. Λίγες εβδομάδες αφού άρχισε να παίζεται στο εξωτερικό η ταινία μου «Οι έρσσαι της Καρλίνας», έλαβα από το αεροδρόμιο μια ειδοποίηση πως είχα ένα δέμα. Ήταν δώρο από κάποιον άγνωστο θαυμαστή μου. «Έτρεξα να το παραλάβω», και βρέθηκα μπρός... στο κεφάλι μου, τέσσερες φορές, πιά μεγάλο από το φυσικό, σε ποστάλ, έργασμένο από φωτογραφίες μου. Ήταν κυριολεκτικά φοβερό. Και, ευτυχώς, δεν μου έμοιαζε διόλου!

9 Υπάρχουν δώρα που δεν πρέπει να τα προσφέρει κανείς παρά μόνο τα Χριστούγεννα;
— Δεν βρίσκω. «Εκείνο που κάνει τα δώρα να γίνονται Χριστουγεννιάτικα, είναι το τυλίγμα, τα γκνί και τα ού.

10 Πώς κάνετε τα δώρα σας; Έτοιμάζετε πρώτα ένα κατάλογο;
— Προσπαθώ να αποφύγω την κοινοτοπία. Διασκεδάζω φοβερά να τριγυρίζω στα μαγαζιά και να ψάχνω, με τη σκέψη μου στους ανθρώπους, στους οποίους θέλω να προσφέρω κάποιο δώρο.

11 Σε πόσα πρόσωπα κάνετε δώρα τις γιορτές;
— Πραγματικά δώρα κάνω στην οικογένειά μου: και σε επτά φίλους μου. Στους άλλους χαρίζω γλυκά κ.λ.π.

12 Ποιά μέρα και ώρα δίνετε τα δώρα;
— Στο σημείο αυτό μ' άρσει η σκη-

νοθεσία. «Η... είσοτελεσσία» γίνεται ανήμερα των Χριστουγέννων, μετά το βραδυνό φαγητό.

13 Έχουν σημασία για σας τα Χριστουγεννιάτικα δώρα;
— Κάθε Χριστουγεννιάτικο δώρο μου θυμίζει το χρόνο που το έλαβα. Μ' άρσει να ζω με τις αναμνήσεις μου, και γι' αυτό δεν πετάω ποτέ τίποτα.

14 Αν ο χρόνος δεν είχε Χριστούγεννα, θα δίνετε πάλι δώρα, ή η γιορτή είναι αυτή που σας προκαλεί να κάνετε δώρα;
— Δεν ξέρω ακριβώς, γιατί πάντοτε μ' άρσει να κάνω δώρα. Αλλά το έθιμο αυτό είναι τόσο ωραίο, που πρόθυμα το ακολουθώ.

15 Σας χαλούν την ευχαρίστηση όταν σας αναγγέλλουν από πριν τι πρόκειται να σας χαρίσουν;
— Ασφαλώς. Είναι φοβερό. Μ' άρσει η έκπληξη.

16 Τι κάνετε τα δώρα που δεν σας άρεσουν;
— Τα φυλάω και δεν τα χαρίζω... παρακάτω, αν αυτό ένοιωθε με την έρωτησή σας.

17 Έχετε λάβει ανώνυμα Χριστουγεννιάτικα δώρα;
— Πρόπερσι, ένας νεαρός 16 χρονών, μου χάρισε ένα επίχρυσο σταυρό.

18 Ποιά από τα παιδικά σας Χριστουγεννιάτικα δώρα θυμάστε περισσότερο;
— Μια κόκκινη τσάντα. Μου τη χάρισαν όταν ήμουν 4 χρονών.

19 Προτιμάτε να κάνετε δώρα στα παιδιά ή στους μεγάλους;
— Τα παιδιά, ιδίως των 3 και 4 χρονών, παρουσιάζουν πιο ενδιαφέρουσες και διασκεδαστικές αντιδράσεις. «Εκτιμούν τα πάντα, και το παραμικρό δωράκι — αν εξαιρέσουμε φυσικά τα χαϊδεμένα παιδιά. Γνώρισα στο Χόλλυγουντ μια κοπελίτσα, που είχε κι' όλας τα πάντα: αυτοκίνητο, αλγόο, γούνινο παλτό κλπ. Μη ξέροντας τι να της χαρίσω, της έδωσα ένα κρυστάλλινο σερβίτσιο από μικροσκοπικά ποτηράκια για την κούκλα της...

ΟΙ... ΑΡΕΙΕΣ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

«Όπως είναι γνωστό, στο Παρίσι οι μιντινέτες γιορτάζουν κάθε χρόνο με άφθονο κέφι και με πρωτότυπο τρόπο τη γιορτή της Αγίας Αικατερίνης, της προστατίδος των. Το κύριο χαρακτηριστικό του έορτασμού είναι τα παράδοξα καπέλα που φορούν οι μοδιστρούλες στη με-

γάλη παρέλαση της ημέρας, και στα γλέντια που επακολουθούν, καπέλα που τους υποθετικούς επιδάτες των. Σας δίνουμε έδω δυο από τα... καπέλα αυτά, φορεμένα από τα γνωστότερα μοντέλα του Παρισιού: τη Μούκν, της Ζερμαίν Λεκόντ (1), τη Νικόλ, του Ζακ Χάιμ (2).

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΗΡΩΔΗ

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΡΑΜΟΝΗ Χριστουγέννων. Βράδυ παγωμένο, με καθαρό ουρανό γεμάτον αστρα. Οι δρόμοι είναι κατάμεστοι από κόσμο, από φωνές πωλητών, από γιορταστικό θόρυβο. Οι άνθρωποι, δείχνουν χαρούμενοι, άμετρητες ευτυχίες κυκλοφορούν στην ασφάλτο, — κι' ανάμεσά τους ο Άντρας, που προχωρεί μόνος, μακρυνός κι' αδιάφορος, με τα χέρια στην τσέπη, με τις λύπες και τις δόυνες στην ψυχή του. Απλώνει τα πόδια του και προχωρεί σκοντάφτοντας, κάθε τόσο, άπάνω σ' ανθρώπους και ζώωντας, μέσα στα δόντια του, συγγνώμη. «Έτσι και τούτη τη στιγμή, καθώς σκοντάφτει άπάνω σε μια σβέλτη γυναικεία κορμωσασία, σαστίζει και...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγά, χωρίς να την κυττάει)... Συγγνώμη... Με συγχωρήτε... (κάνει να λοξοδρομήσει).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (αυθόρμητα, χωρίς να το θέλει)... «Α!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (προσπαθεί να δικαιολογήσει)... Μά... (καθώς σπρώχνει το βλέμμα του, αντικρύζει τη θαυμάσια ομορφιά που στέκεται μπροστά του, με δυο κόκκινα σαρκώδη χείλια και με κάτι μάτια επικίνδυνα, — αλήθεια, πολύ επικίνδυνα μάτια) Φώφη... (το λέει πολύ σιγά, πολύ τρυφερά, σ' αν πρόλαβε να το προσφέρει ή ψυχή του, πριν λειτουργήσει το μυαλό).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (χαρούμενα)... Νίκο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (άποτομη μετάπτωση, ψυχρά, τυπικά)... Έσύ 'σαι, Φώφη; Καλησπέρα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (καταλαβαίνει και μουδιάζει)... Ναί, Νίκο! (προσπάθεια χαμόγλου) Είχαμε καιρό να ιδωθούμε και... (παύει απότομα, μη βρίσκοντας λέξεις να συνεχίσει).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με απροσδόκητο γέλιο σαρκαστικό)... Με είχες επιθυμήσει, έ; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παγωμένη)... (στιγμή, μικρή ύποψια λυγμού στη φωνή) Όμως η αγάπη μου άνηκε σε σένα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (την κυττάζει... και μετά)... Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά, χωρίς να την κυττάει)... (στρίβει άργα στη σκοτεινή πόρτα, που δεν έχει κόσμο).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (προχωρώντας, απρόσκλητη, πλάι του)... Τι κάνεις τώρα; Με αποφεύγεις;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με πικρή ειρωνεία)... Τό... κατάλαβες; Η ΓΥΝΑΙΚΑ... Κι' όμως... άλλοτε επιζητούσες τη συντροφιά μου, όσο τίποτ' άλλο, σ' τον κόσμο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγά, στοχαστικά)... Αλλά ο... (σε λίγο) Τότε ήταν η ωραία εποχή της αυταπάτης!

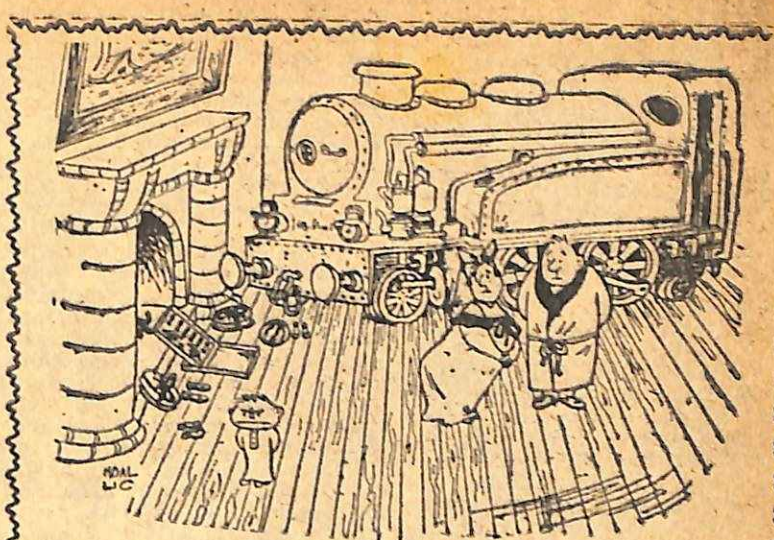
Η ΓΥΝΑΙΚΑ... Ήταν η εποχή της ζεστασιάς! Ο ΑΝΤΡΑΣ (με άδυστηχη προσπάθεια)... Ή εποχή της πλάνης!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά)... Ωστε... θυμάσαι ακόμα; Ο ΑΝΤΡΑΣ... Υπάρχουν πράγματα, που δεν ξεχνιούνται!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παγωμένα)... Ήταν τόσο δύσκολο να ξεχάσεις ένα μου σφάλμα; Ο ΑΝΤΡΑΣ (με μαροχιστική ελκρινεία)... Δεν ήταν ένα... Ήταν πολλά!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ... Έστω... (στιγμή, μικρή ύποψια λυγμού στη φωνή) Όμως η αγάπη μου άνηκε σε σένα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σκληρά)...

ΤΟ ΧΑΙ-ΔΕΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ

— Μά δεν ήθελε άτμομηχανή το παιδί... ήθελε ηλεκτρική άτμομηχανή...

«Ο έρωσ σου, θες να πής! Η ΓΥΝΑΙΚΑ... Το ίδιο και...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (στέκεται και την κυττάει)... Λές; (ξαναπροχωρεί κι' η γυναίκα πάει κοντά του) Κύπτα να δής το μεγάλο λάθος που κάνεις! (πιο σιγά) Αυτός ο έρωσ είναι ένα μικρό, διεφθαρμένο παιδί, γεμάτο υπερμπατανίες και πονηρίες. Γεννήθηκε, όμως, δίδυμο με την αγάπη, της μοιάζει πολύ στη φάτσα και καθορώνει να μπαίνει στις καρδιές, με τη δική της ταυτότητα...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παγωμένα)... Ήταν τόσο δύσκολο να ξεχάσεις ένα μου σφάλμα; Ο ΑΝΤΡΑΣ (με μαροχιστική ελκρινεία)... Δεν ήταν ένα... Ήταν πολλά!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ... Έστω... (στιγμή, μικρή ύποψια λυγμού στη φωνή) Όμως η αγάπη μου άνηκε σε σένα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σκληρά)...

«Ο έρωσ σου, θες να πής! Η ΓΥΝΑΙΚΑ... Το ίδιο και...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (στέκεται και την κυττάει)... Λές; (ξαναπροχωρεί κι' η γυναίκα πάει κοντά του) Κύπτα να δής το μεγάλο λάθος που κάνεις! (πιο σιγά) Αυτός ο έρωσ είναι ένα μικρό, διεφθαρμένο παιδί, γεμάτο υπερμπατανίες και πονηρίες. Γεννήθηκε, όμως, δίδυμο με την αγάπη, της μοιάζει πολύ στη φάτσα και καθορώνει να μπαίνει στις καρδιές, με τη δική της ταυτότητα...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παγωμένα)... Ήταν τόσο δύσκολο να ξεχάσεις ένα μου σφάλμα; Ο ΑΝΤΡΑΣ (με μαροχιστική ελκρινεία)... Δεν ήταν ένα... Ήταν πολλά!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ... Έστω... (στιγμή, μικρή ύποψια λυγμού στη φωνή) Όμως η αγάπη μου άνηκε σε σένα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σκληρά)...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ ΕΙΝΑΙ... «ΚΕΦΑΛΑΙΟ»!

Εκπληκτικός ύπολογισμός της «αξίας» της γυναίκας στην Αμερική

ΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ότι, στις Ηνωμένες Πολιτείες, ένας άνδρας παντρεμένος πληρώνει — μόνο και μόνο επειδή είναι παντρεμένος — λιγότερους φόρους απ' ό,τι ένας έργνης, μπορεί να θεωρηθεί, κατά λογική συνέπεια, ότι η γυναίκα αποτελεί ένα ουσιαστικό κεφάλαιο. Πράγματι, για να έχη ένας έργνης στη διάθεσή του κάθε χρόνο το ίδιο ποσόν που έχει ένας παντρεμένος άνδρας, θα πρέπει να έχη αρκετά μεγαλύτερο έτησιο εισόδημα από εκείνον. Υπολογίσθηκε, όπως θα ιδίωτε πιο κάτω, ποιά είναι τα κεφάλαιον εκείνο που, με

τόκο 2½% το χρόνο, θα του απέδιδε το εισόδημα αυτό (που αντιστοιχεί με τη διαφορά των φόρων του οποίους πληρώνει ο παντρεμένος και ο έργνης). Κάθε γυναίκα λοιπόν που γνωρίζει το έτησιο εισόδημα του συζύγου της — πριν αφαιρεθούν απ' αυτό οι φόροι — μπορεί, δασιζόμενη στους ακόλουθους αριθμούς, να καθορίση την «εμπορική αξία» του αντίπροσωπείου για εκείνον. Η πρώτη στη λη δείχνει, εις δολάρια, το καθαρό εισόδημα του συζύγου. Και η δεύτερη, εις δολάρια πάντα, την

αξία του γυναικείου κεφαλαίου: 2.000 6.840 3.000 7.560 5.000 11.720 7.500 22.320 10.000 41.360 15.000 116.000 25.000 417.520 50.000 1.340.280 100.000 5.616.000 200.000 10.394.000 300.000 11.406.000 309.000 11.457.000

Ο τελευταίος αυτός αριθμός — 11.457.000 δολάρια, δηλαδή 3.437.100.000.000 δραχμές — αν τιπροσωπεύει το άνωτάτο δυνατό όριον του «γυναικείου κεφαλαίου». Από εκεί και πάνω, οι φόροι είναι τόσο μεγάλοι, ώστε το γυναικείο κεφάλαιον ελαττώνεται. Καί, από τη στιγμή που το εισόδημα του συζύγου θα ξεπεράσει το 1.191.800 δολάρια — δηλαδή 35.754.000.000 δραχμές το χρόνο! — η γυναίκα δεν αντιπροσωπεύει πια οποιαδήποτε εμπορική αξία! Φυσικά, όλοι αυτοί οι αριθμοί αναφέρονται στις Ηνωμένες Πολιτείες. Έδω, τα εισοδήματα, τα κεφάλαια, οι τόκοι, οι φόροι, και έμμεσα και η «εμπορική αξία» των γυναικών, είναι διαφορετική. Το δημοσιεύουμε όμως να δήτε πως οι Αμερικανίδες ξέρουν τι αξίζουν.

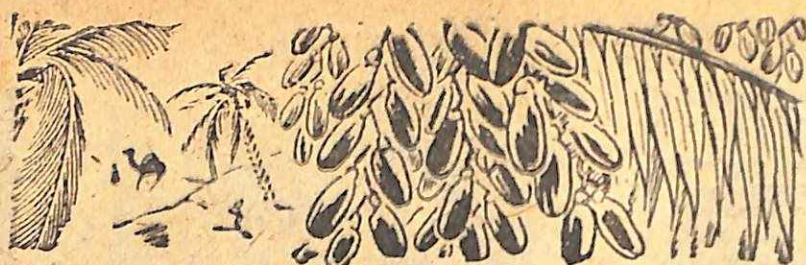
Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σάν τρομαγμένη)... Καί η 'Αγάπη; Ο ΑΝΤΡΑΣ (βαρειά)... Αυτή φαίνεται πως πέθανε. Σταυρώθηκε μαζί μ' 'Εκείνον που τη γεννήσε. Κι' έτσι στον κόσμο έμεινε ο διδυμος αδελφός της, που 'Εκείνος τόν είχε διώξει από κοντά του! (δραχμή, σάτυρική αναπνοή).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σάν τρομαγμένη)... Νίκο! Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγά, σχεδόν αμείλικτα)... Δεν βρήκες την 'Αγάπη, όταν με γνώρισες; Φώφη, τόν 'Ερωτα βρήκες — κι' αυτός σε ώδηγησε, σε κείνα που τα αποκάλεσε λάθη! (με κάποιον αδιόρατο σαρκασμό) Κι' ένας Θεός ξέρει, σε πόσα, όλα παρόμοια, μπορεί να σ' ώδηγήσει!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με φανερό συντριβή)... Όστε; Ο ΑΝΤΡΑΣ (δραχνά)... Τιποτα, Φώφη... (και σε λίγο) Γειά σου... Καλά Χριστούγεννα!

(Απομακρύνεται με θήματα μεγάλα, παίρνει μαζί του την απόγνωση και την απελπισία — και χάνεται στο βαθύ σκοτάδι της χριστουγεννιάτικης νύχτας, που κλείνει πίσω του, σαν όριστική και αμείλικτη

λίδες, κάτι θύνα να μου δίνω, δεν θυμούμαι τώρα.
Και επέστρεψεν εις το λογι-στήριόν του.
—Μά κ' εκείνος ο ταμπεν-τέρης ο γαιμπρός σου, μου έ-φαγε δυο τούλαρα θαρρά...
Και άπλίσθη με το πελώριον κατόστιχόν του.
—Είναι δίκιο να τὰ κρατή-σω... έσένα δσα σου δώσω, θα σου φανούν χάρισμα.
—Ηνοίξε το κατόστιχόν.
Αί κατάρκιοι και μυροδο-λούσαι σαλίδες του καταστί-χου τούτου ωμοιάζον με πιο-χας άγρους, με γην άγαθήν.
—Ο,τι έσπεύρε τις εν αύτῳ, έ-καρποφόρει πενταπλάσιως. —Η-το, ως να έκοπτε τις τα φύλλα του δονδρυλλίου, εκάστοτε ο-τε έγένετο έξοφλήσις κουνυλι-ου τινός, όλλ' ή ρίζα έμενεν ά-πό την γην, μέλλουσα και πά-λιν ν' άναβλαστήσῃ.
—Ο κύρ -Μαργαρίτης εύρε παρευθὺς τούς δύο λαγορια-σμούς.
—Έννῃ καί δεκαπέντε μου χροστούσε ο μακαρίτης ο άν-τρας σου, είπε, και δυο τάλλα-ρα θανεικά κι' άγύριστα του γαιμπρού σου γίνονται...
Και λαβὼν κάλωσαν ήρσισε να εκτελή την πρόσθεσιν πρώ-τον και την άναγωγήν των τα-λήρων εις δραχμάς, ειτα την ά-φαίρεσιν από του πασού των δέκα γαλλικῶν ταλλήρων.
—Κάνει να σου δινώ... ήρσι-σε να λέγῃ ο κύρ Μαργαρίτης. Τη στιγμή εκείνη εισήλθε νέον πρόσωπον.

Ο χουρμάς

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ ΦΡΟΥΤΟ

● Υπήρχαν άνέκαθεν χουρμάδες στη Μικρά Άσία και την Άρα-βία. Στη Χαλδαία, είκοσι αιώνας πριν από την εποχή μας, άφθονούσαν οι χουρμάδες. Καί, ως μη ξεχνούμε ότι, την Κυρια-κή των Βαΐων, ο Ίησους έκανε τη θριαμβευτική είσοδό του στα Ίεροσόλυμα περιστοιχιζόμενος από τους πιστούς που κρατού-σαν στα χέρια ετά δάια των φοινίκων, δηλ. κλαδιά χουρμαδιάς.

Π ΟΙΟΣ έφερε από την Ά-σία στην Άφρική τις πρώ-τες χουρμαδιές; Ασφαλώς οι Φοινίκες, ιδρυαί της κραται-άς Καρχηδόνας. Ο χουρμάς έ-γινε γρήγορα ετα ψωμί της έ-ρήμου, απαραίτητη και πρό-χειρη τροφή των καραβανιών, των νομάδων, αλλά και των κα-τοίκων των πάλαιων.

Φυσικά, υπάρχουν χουρμάδες διαφόρων ποιότητων. Έκείνος, που μάς ενδιαφέρει, είναι ο χουρμάς «Νεγκλέτ Ντούρ» — όπως αποκαλείται από τους Άραβες — δηλαδή «Δαχτυλο φωτός», ένας χρυσόμαυρος καρπός, γυαλιστερός και διά-φανος, που μοιάζει σαν να βγάξη μέλι όταν το πατήσης. Η φοινικιά-χουρμαδιά δεν άναπτύσσεται σε οποιοδήποτε μέρος. Πρέπει να έχῃ συγχρά-νωσ τα πόδια μέσα στο νερό και το κεφάλι στη φωτιά.

Θερμοκρασία 50 βαθμών ά-πό σκιάν δεν τη φοβίζει, αλλά υποφέρει θαυμάσια νύχτες, που έπικρατεί κύρ 12 βαθμών ά-πό το μηδέν.

Τα πόδια στο νερό; Μάλι-στα. Η χουρμαδιά εύδοκιμεί κυρίως στις περιοχές όπου ύ-πάρχουν υπόγειοι ποταμοί, ύ-πόγειες φλέβες νερού. Έτσι, παραδείγματος χάριν, στην νό-τια περιοχή της Τυνησίας και

είπε διατάζαν ο κύρ Μαργαρί-της.

—Γαλλικές... το παίρνω έ-γώ δια έννῃ άγγλικές...

Και στρέψας όπισθεν το φύλλον του χάρτου, είδε την ύ-πογραφήν, ην είχε βάλει ο ά-γαθος ιερεύς, παρέβαλεν αυτήν με το όνομα το φερόμενον εν τῷ κειμένῳ, και την εύρε σύμ-φώνον. Άνοίξας το χρηματοφυ-λάκιον, έμέτρησεν εις την χείρα της θειά-Άχτίτισας, και πρό-των έκθαμβῶν όφθαλμών αυτής έννέα στίλπνοτάτας άγγλικάς λίρας.

Κ ΑΙ Ιδού διατί ή πτωχή γράφα έφόρει τη ημέρα των Χριστουγέννων καινούργη «ά-δολην» μανόηλαν, τα δε δύο όρφανά εχον υποκαμισάκια δια τα ίσχυνά μέλη των και θερμήν ύπόδεσιν δια τους παγωμένους πόδας των.

Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

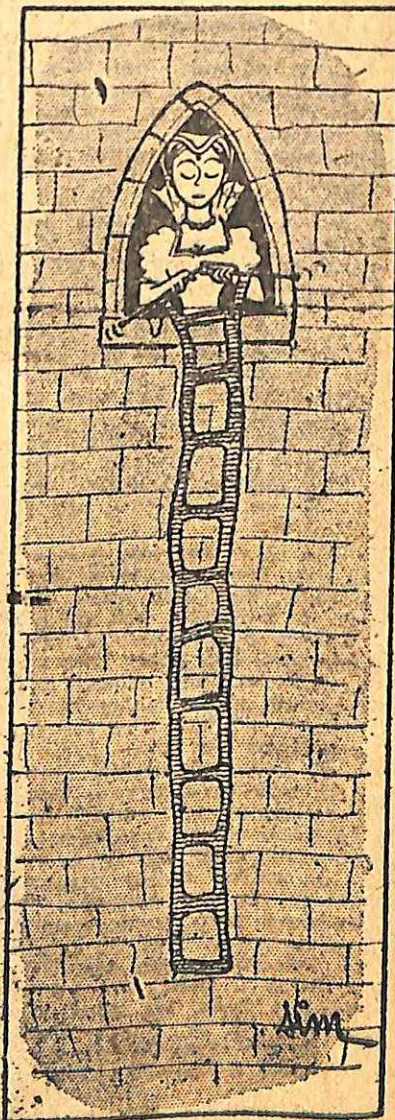
τα αλάτα του, έχουν μια εξαι-ρετική θρεπτική αξία.

Δεν πρέπει, λοιπόν, ν' άπο-ρούμε, που οι ίθαγενείς της Άφρικής και της Μέσης Άνα-τολής δεν χρειάζονται άλλη τροφή από τους χουρμάδες και το σταρένιο εκούς-κούς. Μέσα στη διάρκεια της χρονιάς, ο καθένας τους καταναλίσκει 150—200 κιλά χουρμάδες, ξε-ρούς ή φρέσκους, γεμάτους ά-πό ζωή και δύναμι...

—Όσα προαναφέραμε, δεν σημαίνουν, βέβαια, ότι πρέπει να κάνουμε και μεϊς το χουρμά τη βασική καθημερινή μας τρο-φή. Είναι γνωστόν, ότι ή ποι-κιλία στη διατροφή είναι ά-παραίτητη για την υγεία και τις εύρωπαϊκές μας συνήθειες. Άλλά είναι κρίμα να μη χρη-σιμοποιούμε το χουρμά για φρούτο, ή ακόμη και για γλυ-κισμα.

Τα παιδιά αγαπούν τους χουρμάδες, και έχουν ανάγκη — όπως και μεϊς — από φώ-σφορ και ασβέστιο. Άς προσθέσουμε, λοιπόν, μερικούς χουρμάδες στη καθημερινή τους διατροφή.

—Άς μη ξεχνούμε, ότι ο Πάπ Βαλερύ έγραψε: «Άς με στε-ρήσουν άπ' όνα, έκτός από τον καφέ, τα τσιγάρα και τους χουρμάδες!»

Η ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ ΠΥΡΓΟΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΛΕΚΕΙ

ΒΡΑΔΥΝΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

1 Κρεμαστά σκουλαρίκια με πολύ μάκρος. Κρέμον-ται σαν στενές μακρύες λουρίδες και γαρνίζονται με κρύσταλλα και στράς. Η καρφίτσα δεν είναι πιά μιá άπλη «μπρός» όπως άλλοτε. Έχει κι' αυτή κρεμα-στές λουρίδες με στράς και κρύσταλλα. Άσορτι φαρδύ βραχιόλι συμπληρώνει την εμφάνισι.

2 Πολύ μεγάλοι άπλοι κρίκοι—σκουλαρίκια και καρφίτσα σε άνάλογο σχήμα με κρεμαστό το κάτω τμήμα. Πέρλες και στράς.

3 Τα σκουλαρίκια που άρχισαν ήδη να φοριούν-ται από το καλοκαίρι και άνωμάστηκαν ετσαμπι από σταφύλια. Έπικρατούν φέτος το χειμώνα και συνοδεύονται συχνά με πολλές σειρές μαργαριτά-ρια στο χέρι.

4 Έπίσης μοντέρνο σκουλαρίκι. Το κρεμαστό τμή-μα είναι γεμάτο και το τμήμα του κλιπ που πιά-ναι πάνω στο αυτί επίσης αρκετά έντυπωσιακό.

ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ γίνονται όλο και πιο φανταχτε-ρά, όλο και πιο έντυπωσιακά. Η τελειοποίησι της κατασκευής των τεχνητών κοσμημάτων επιτρέπει στις γυναίκες να στολίζονται έτσι όπως στολίζονταν άλλοτε μόνο οι μαχαράνες και οι πριγκήπισσες. Φέ-τος γενικά φοριούνται πάμπολλες σειρές μαργαριτά-ρια είτε στο λαιμό είτε στο χέρι, πελώρια σκουλα-ρίκια και όλων των ειδών φανταϊζή καρφίτσες. Δημο-σιεύουμε εδώ μερικά αντιπροσωπευτικά φετινά κο-σμήματα ώστε να δῃτε και μόνες σας τί μπορείτε να ... κρεμάσετε επάνω σας χωρίς τον κίνδυνο να θεω-ρηθτε παραφορτωμένες.

Η Λέα γδούθηκε διαστικά και τρύπωσε κάτω από τα σκεπασμένα. Τό δωμάτιο ήταν παγωμένο, θέρμανσι δεν υπήρχε. Η ηλεκτρική σόμπα είχε χαλάσει εδώ και μία εβδομάδα. Τά πάντα ήταν χαλασμένα μέσα σ' εκείνο το παλιό σπίτι. Η βρύση του μπάνιου έσταζε κανονικά ένας μονότονο έκνευριστικό θόρυβο και τά παραθυρόφυλλα χτυπούσαν από τόν άνερα, γιατί είχαν σπάσει τά στηρίγματα.

Η Λέα ξεσκέπασε τό κεφάλι της ως τή μύτη και κούταξε μία άκτινα φεγγαριού που χώριζε στά δυό τό δωμάτιο. Τώρα δεν κρύωνε πιά. Μπορούσε νά σκεφθί κι' εύτυχώς οί σκέψεις της ήταν ευχάριστες.

Σέ δυό μήνες δεν θά τουρούριζε στό κρεβάτι της. Δεν θά έβλεπε τούς σαραβαλισμένους τοίχους, τά έπιπλα που μύριζαν μουχλά. Όλα θά ήταν καινούργια σέ δυό μήνες. Όλα! Ακόμη κι' ή ίδια έπρεπε ν' αλλάξει νά συνηθισί σ' αύτή τήν άλλοιωτική ζωή που τής έταζε ή μοίρα. Ο Έμιλ ήταν πολύ αυστηρός σ' αύτό τό ζήτημα. Πολλές φορές τής έκανε παρατηρήσεις γιά τίσ συνηθειές της, γιά τή συμπεριφορά ές της, γιά τή ντυσίμω της, ακόμα και γιά τό ντύσιμό της. Ο Έμιλ άνήκε σέ μία τάξη τόσο διαφορετική από τή δική της. Καί ή Λέα έτρεπε νά συνηθισί με τόν καιρό, νά προσαρμόσθι στην καινούργια κατάσταση.

Αισθάνθηκε τά βλέφαρά της νά βαρύνουν. Η φωτεινή άκτινα του φεγγαριού είχε γίνει τώρα ένας φορδύς δρόμος, κι' ή Λέα καθισμένη στή μαύρη «σεβρολέτ» του Έμιλ έτρεχε, έτρεχε με βλιγγιώδη ταχύτητα, στην ίσια λεωφόρο που δεν είχε τέρμα.

Όταν ή Λέα μπήκε στό πολυτελές σαλόνι τών Λάντι που, έδιναν τό ρεβεγιόν τών Χριστουγέννων, ξαφνιάστηκε. Τά μάτια της καρφώθηκαν στό μεγάλο χριστουγεννιάτικο δένδρο, που φάνταζε στή μέση του σαλονιού, φορτωμένο με δώρα και στολισμένο με φανεράκια, γυαλιστερές μπαλίτσες και αστράκια.

Σφίχτηκε με άμνηχανία στό πλευρό του Έμιλ. Τό κίτρινο φόρεμά της, που τόσο είχε θαυμάσει μπροστά στην ντουλάπα του σπιτιού της, τώρα τής φαινόταν άυπόφορο συγκρινόντάς το με τίσ κομψές τουαλέτες τών άλλων γυναικών. Θά ήθελε νά κρυφτή κάπου, νά εξαφανιστή, νά μην υφίσταται εκείνα τά ειρωνικά βλέμματα που τήν έφερναν σέ άμνηχανία. Ο Έμιλ δεν τής είχε κρύψει ότι ό αρραβώνας τους κατέπληξε κάτω τόν κύκλο του.

Η Λέα ζάρωσε σέ μία γωνία προσπαθώντας νά μείνη άπαράτηρητη. Τί άργά που περνούσε ή ώρα. Ο ήχος τής τζαζ τήν ένωχλούσε τώρα περισσότερο από τή χαλασμένη βρύση του σπιτιού της.

Γιά λίγο, τό διαπεραστικό σφύριγμα μιάς σειρήνας σκέπασε τή μουσική.

Κάποιος τράβηξε γιά μία στιγμή τήν κουρτίνα και ή

στουγένων, ξαφνιάστηκε. Τά μάτια της καρφώθηκαν στό μεγάλο χριστουγεννιάτικο δένδρο, που φάνταζε στή μέση του σαλονιού, φορτωμένο με δώρα και στολισμένο με φανεράκια, γυαλιστερές μπαλίτσες και αστράκια.

Σφίχτηκε με άμνηχανία στό πλευρό του Έμιλ. Τό κίτρινο φόρεμά της, που τόσο είχε θαυμάσει μπροστά στην ντουλάπα του σπιτιού της, τώρα τής φαινόταν άυπόφορο συγκρινόντάς το με τίσ κομψές τουαλέτες τών άλλων γυναικών. Θά ήθελε νά κρυφτή κάπου, νά εξαφανιστή, νά μην υφίσταται εκείνα τά ειρωνικά βλέμματα που τήν έφερναν σέ άμνηχανία. Ο Έμιλ δεν τής είχε κρύψει ότι ό αρραβώνας τους κατέπληξε κάτω τόν κύκλο του.

Η Λέα ζάρωσε σέ μία γωνία προσπαθώντας νά μείνη άπαράτηρητη. Τί άργά που περνούσε ή ώρα. Ο ήχος τής τζαζ τήν ένωχλούσε τώρα περισσότερο από τή χαλασμένη βρύση του σπιτιού της.

Γιά λίγο, τό διαπεραστικό σφύριγμα μιάς σειρήνας σκέπασε τή μουσική.

Κάποιος τράβηξε γιά μία στιγμή τήν κουρτίνα και ή

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Λέα πρόφθασε νά δει μία ρόδινη άντανάκλασι.

— Φαίνεται πώς έπιασε πυρκαϊά σέ καμιά από τίσ λαϊκές πολυκατοικίες τής συνοικίας του Σάν - Πάολο, είπε μία φωνή αδιάφορη.

Τά λόγια αύτά άντήχησαν παράξενα στ' αύτιά τής Λέας. Γιά όλους τούς άλλους ήταν τόσο ξένη, ή λαϊκή συνοικία. Γιά κείνην όμως όχι. Ίσως τώρα νά καίγονταν τό καφενείο του Μάρκο, εκείνο τό γωνιακό που καθόντουσαν με τόν Τζίνο τά βράδια, ή τό μπαρ από όπου του τηλεφωνούσε στό γραφείο του όταν δεν τόν εύρισκε νά τήν περιμένει στό συνηθισμένο τους ραντεβού, ή ακόμη και τό σπίτι του Τζίνο. Ήταν μία σκέψι άπίθανη — τό σπίτι αύτό ήταν μακριά από τό μέγαρο τών Λάντι, ώστε νά φανή ή ανταύγεια τής φωτιάς — μά ή Λέα δεν κατώρθωνε νά τή διώδει από τό νου της.

Ίσως τώρα ό Τζίνο και οί δικοί του πετούν τά πράγματα τους στό δρόμο, γιά νά τά σώσουν από τίσ φλόγες; συλλογίστηκε.

Αναζήτησε με τό βλέμμα τόν Έμιλ. Τόν είδε που συζητούσε ξέγνοιαστα με μία κυρία και τή φάνηκε κι' αύτός τόσο μακρινός, σχεδόν ένας άγνωστος. Δοκίμασε κάτι σάν ήλιγγο, σά νά έτρεχε σ' ένα δρόμο δίχως τέρμα, σ' ένα δρόμο που δεν έφθανε πουθενά, που δεν είχε σκοπό.

Έρριξε γύρω της μία διαστική ματιά κι' είδε πώς δεν τήν πρόσεχε κανείς. Σηκώθηκε και γλώστησε άθόρυβα πρós τήν έξοδο.

Όταν βγήκε στό δρόμο, ό κόσμος γύριζε και κούταζε με περίεργεια τήν κοπέλλα που έτρεχε σάν τρελλή άνασχηκώνας τή μακριά της φούστα.

Ένας ηλικιωμένος κύριος κοντοστάθηκε, τήν κούταζε, άνασχηκώσε άπορώντας τούς ώμους του και, μετά, συνέχισε τό δρόμο του.

Ένας γαβριάς έβγαλε τά γελα, χειροκρότησε και τής φώναζε μ', ένθουσιασμό:

— Άντε... σφίξου λίγο ακόμα και τόσπαες τό ρεκόρ ταχύτητος!

Όμως ή Λέα, δεν πρόσεχε κανένα, δεν άκούγε τίποτα. Έτρεχε αδιάκοπα, λες κι' ή λάμψη τής πυρκαϊγιάς ήταν ένας τελώριος μαγνήτης, που τήν τραβούσε άκατάϊκτη.

Έφτασε λαχανιάζοντας στή γνώριμη πλατεία, και κούταζόντας πρós τό μέρος τής φωτιάς άνένευσε με άνακουφισί. Δεν ήταν τό σπίτι του Τζίνο. Τώρα μπορούσε νά γυρίσει πίσω.

Έτρεμε από τό κρύο, μά ή ιδέα ότι θά ξαναγύριζε σ' εκείνο τό άντιπαθητικό περιβάλλον, τήν πάγωνε ακόμη περισσότερο. Άσυναίσθητα τράβηξε πρós τό σπίτι του Τζίνο. Μόλις έφτασε κοντά στην πόρτα, έννοιωσε δυό στίβωρά χέρια νά τήν πιάνουν από τούς ώμους, και σάν σέ όνειρο άκούσε μία γνώριμη φωνή:

— Λέα! τί θέλεις εδώ; — Τζίνο! ψιθύρισε. Ένα θερμό κύμα άνέβαινε από τήν καρδιά της και τήν πλημμύριζε όλόκληρη. Τώρα δεν κρύωνε πιά, κι' όταν ό Τζίνο τήν έσφιξε στήν άγκυλιά του, εκεί, στή μέση του δρόμου, μπροστά σ'τά έκπληκτα βλέμματα τών περαστικών, ή Λέα σκέφθηκε πώς ξανάβρισκε τό δρόμο, που θά τήν οδηγούσε στην εύτυχία, καθώς φωτιζόταν από τό λαμπερό άστρο τών Χριστουγέννων.

ΠΑΟΛΙΝΑ ΜΟΝΤΙ

ΟΤΑΝ ΤΑ ΔΩΡΑ ΣΥΜΠΙΠΤΟΥΝ

ΚΑΝΟΥΝ ΑΚΟΜΗ «ΚΟΡΤΕ» ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ;

ΔΙΑΒΑΖΑ μία μέρα στό ήμερολόγιο του Έντμουν ντέ Γκονκούρ ότι, κατά τή διάρκεια ενός κοσμικού γεύματος, γύρω στά 1890, μία ελιά, στό μπράτσο μιάς από τίσ δεσποινίδες τών τιμών τής πριγκίπισσας Ματθίλδης, έκανε καταπληκτική έντύπωση: «Όλοι οί άνδρες που δρισκόταν εκεί δεν μπορούσαν νά ξεκολλήσουν τά μάτια από πάνω της»...

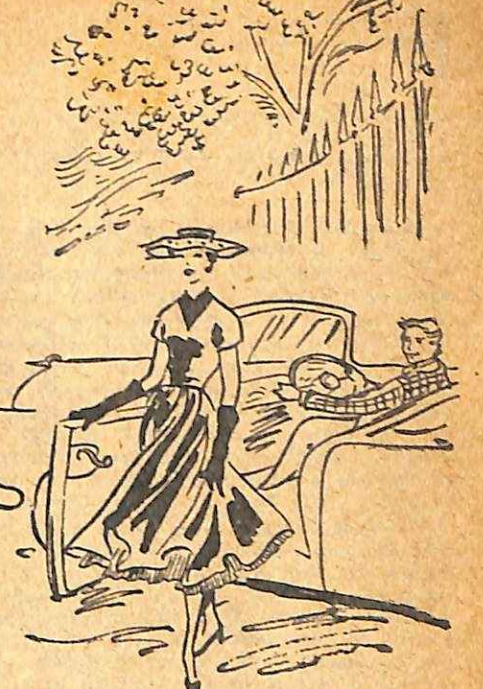
Οί άνδρες τής έποχής μας δεν είναι πιά έτσι και — λυπάμαι που θά κακοκαρδίσω τίσ άναγνώστριές μου — εκείνες που υπολογίζουν ακόμη σέ τέτοιου είδους... λεκέδες γιά νά άναδείξουν τό δέρμα τους. Είμαι υποχρεωμένος νά διαπιστώσω πώς μία ελιά δεν μάς κάνει πιά ούτε κρύο, ούτε ζέστη. Άλλοτε, άνεδείκνυε τή λευκότητα τής επιδερμίδας. Στίς μέρες μας, δεν φαίνεται πιά παρά σά μία μικρή άνωμαλία τής επιδερμίδας που οί αισθητικοί χειρουργοί προσφέρουντά πρόθυμα νά τήν αφαιρέσουν. Έξ άλλου, μήπως ή λευκότητα τής επιδερμίδας έχει διατηρήσει τή σημασία που είχε άλλοτε; Τής δίνουν ακόμη τόσο αξία; Όταν βλέπω τή φροντίδα που καταβάλουν πολλές γυναίκες νά μαυρίσουν τό δέρμα τους με διάφορες κρέμες και άλλα τεχνητά μέσα, νοιώθω δικαιολογημένη άμφιβολία.

Πραγματικά, δεν χρειαζόταν και πολλά στούς καλεσμένους τής πριγκίπισσας Ματθίλδης, γιά νά εξαφθί ή φαντασία τους: μία ελιά πάνω στό γυμνό μπράτσο, μπορούσε νά δημιουργήσι ένα σωρό όνειρα! Και τά πράγματα ήταν ακόμη ωραιότερα μερικά χρόνια νωρίτερα, όταν ό Φρεντερικ Μορώ, ήρωας του έργου «Ερωτική άγωγή» του Φλωμπέρ, άναστέναζε βαθείά, βλέποντας τή μύτη του παπουτσιού τής αγαπημένης του νά ξεπροβάλλει κάτω από τή φούστα της: «Η θέα του ποδιού σας με ταραίζει!» Αυτή ήταν μία από τίσ ωραιότερες αισθηματικές σκηνές του γαλλικού ρομαντισμού του 19ου αιώνα. Σήμερα όμως; Σήμερα! Πρώτα - πρώτα, οί μύτες τών παπουτσιών δεν ξεπερνούν τή φούστα παρά μόνον όταν οί γυναίκες φορούν... μακριά βραδυνά φουστανία χορού. Καί στίς περιπτώσεις αυτές όμως, είμαστε τόσο συνηθισμένοι νά βλέπουμε τίσ γοητευτικές συντροφίες μας νά δείχνουν τίσ γάμπες τους, τά γόνατά τους, και ακόμη και τά τμήματα που βρίσκονται... επάνω από τό γόνατο, ώστε, όσο και νά φορέσουν μακριά φουστανία, ή θέα τής μύτης του ποδιού τους δεν μάς ταραάσει διόλου.

Ήταν άσεται, θά μου πείτε, ή ντροπαλότητα που είχαν οί γαϊγιάδες και οί παπούδες μας; Ίσως. Άλλά τό δυστύχημα είναι ότι, μαζί με τή ντροπαλότητα αύτήν, τήν «αϊδώ» όπως συνηθίζαμε νά τή λέμε, χάθηκαν και ή ευγένεια και ή λεπτό-

της. Βλέπω νά ζυγώνη με γοργά δήματα ή έποχή που όταν ένας άντρας θά σηκώνεται γιά νά προσφέρει τή θέσι του σέ μία γυναίκα στό λεωφορείο, θά προκαλή τά μειδιάματα τών άλλων. Ήδη, έχει άρχίσει νά προκαλή τήν προσοχή: τόν κутάζουν, τόν εξετάζουν. Ακόμη και ή γυναίκα στην όποια προσέφερε τή θέσι του, μοιάζει έκπληκτη. Μοιάζει σά νά λή μέσα της: «Πολύ ευγενικός, αύτός ό κύριος. Μά τί τόν έπιασε; Πιστεύει πώς δεν έχω τή δύναμι νά σταθώ όρθια γιά πέντε λεπτά;»

Συχνά κατηγορούν τούς άνδρες τής έποχής μας γιά τήν έλλειψι λεπτότητας που δείχνουν άπέναντι στίς γυναίκες, και είμαι ό πρώτος που θά άναγνωρίσω ότι ή «άφελεια» στή συμπεριφορά τους με τίσ γυναίκες είναι συχνά ένοχλητική. Έχουν όμως κι' αύτοί τίσ δικαιολογίες τους, από τίσ όποιες ή πρώτη είναι ή άνδροποίησης του ώραιού φύλου, άνδροποίησης που τή βλέπουμε κάθε μέρα καθαρά γύρω μας, στόν τρόπο που φέρονται άλλα και που ντύνονται οί γυναίκες. Ταγίερ σέ άνδρική κούπη, παλτά σέ άνδρική κούπη, πανταλόνια... Καί νά ήταν μόνο τά ρούχα! Δυστυχώς άρχίζει νά γίνεται άνδρική και ή ψυχή τους, ή καρδιά τους, ή εύαισθησία τους, ή γλώσσα τους, ό τόνος με τόν όποιον μι-

λούν. Πηγαίνετε λοιπόν μ' αυτές τίσ συνήκες, νά κάνετε μαζί τους τόν ευγενή! Πηγαίνετε νά τους προσφέρετε τή θέσι σας στό λεωφορείο! Πηγαίνετε νά τους προσφέρετε λουλούδια ή γλυκά!... Σταθίτε όμως! Έδώ, έχω άδικο. Οί γυναίκες έξακολουθούν νά χαίρονται πάντα τά λουλούδια, τά γλυκά, και τά άλλα μικρά δώρα που συντηρούν τόν έρωτα και τή φιλία. Μόνο που δεν τά δέχονται πιά κάνοντας χλίγες-δυό ιστορίες και «εσταλμάκια». Τους άρκοουν λίγες άπλές λέξεις γιά νά πουν τό «ευχαριστώ» τους. Και στό κάτω-κάτω, καλύτερα είναι έτσι. Μ' αύτό τόν τρόπο δείχνουν πώς θέλουν νά άγνοήσουν τίσ όπισθοβούλες σκέψεις που κάνουν τυχόν τόν άντρα νά τους προσφέρει τό δώρο, προσπαθώντας έτσι νά τους φανή εύχάριστος.

Και έτσι, χάνεται σιγά - σιγά ή συνηθεια «νά κάνουνε κόρτε» στίς γυναίκες, όπως έλεγαν άλλοτε. «Νά κάνουνε κόρτε!» Παράξενη έκφραση, παρμένη από τά ιταλικά, όπου ή λέξις «κόρτε» σημαίνει «Αύλη», και έπομένως ή σημασία τής έκφράσεως είναι «κάνω Αύλη σέ μία γυναίκα», με άλλα λόγια τήν τριγυρίζω, φροντίζω νά τήν περιποιούμαι και νά ίκανοποιώ τίσ έπιθυμίες της — όπως έκαναν στίς Αύλες

τών ήγεμόνων οί αύλικοι... Η έκφρασι αύτή δεν λέγεται πιά, άλλα ούτε και γίνεται. Δεν κάνουνε πιά «κόρτε». Άπλώς λέτε με ώμότητα σέ μία γυναίκα ότι σας άρέσει, και ότι είσθε διατεθειμένος νά τής τό άποδείξετε όταν, και όπως θέλει. Καί τά λόγια αύτά λέγονται όχι κάτω από τό υποδλητικό ήμίφως του άμπαζούρ, άλλα κάτω από τό δυνατό ηλεκτρικό φώς, άνάμεσα σέ έντονα λευκούς και φωτεινούς τοίχους και σέ έπιπλα με άπλές, ίσιες γραμμές, άν όχι μέσα σέ κάποιο αυτόκινητο, στό τιμόνι του όποιου κάβεται ίσως ή γυναίκα στην όποιαν άπευθύνεσθε, και που σας άκούει με τό ένα μόνο αύτί, ενώ τά μάτια της παρακολουθούν στόν καθρέφτη, όχ ιτην έκφρασι τής έπιθυμίας που ζωγραφίζεται στό πρόσωπό σας, αλλά... τό αυτόκινητο που πρόκειται νά τήν προσπεράσει...

Τό μυστήριο που τύλιγε άλλοτε δλες τίσ έρωτικές έκδηλώσεις, έχει πιά διαλυθί, όπως έχουν διαλυθί και τό μυστήριο τής ένδυμασίας, των βαρειών κουρτινών, τής ταπετσαρίας και όλου του άλλου υποδλητικού διακόσμου που περιέβαλλε τήν έρωτική ζωή. Ένας φίλος μου μου έλεγε ότι ή εξέλιξι αύτή είχε ως αποτέλεσμα τόν περιορισμό τής μοιχείας. Πραγματικά, ή συζυγική άπιστία είχε άνάγκη από μυστήριο, από ψέματα, από κρυψώνες, από πυκνά δέλα, από γκαρσονιέρες με διπλές έξόδους, από αμύξια με κατεβασμένα κουρτινάκια. Όλα αύτά δεν υπάρχουν πιά. Η άπιστία άπαιτούσε ένα σωρό μπερδέματα. Με τήν εξέλιξι τής πρós τήν άπλοποίηση και τήν άνεσι, ή μοντέρνα ζωή έξελίχθηκε έναντίον τής συζυγικής άπιστίας. Αυτά τουλάχιστον υποστηρίζει ό φίλος μου. Έγώ δεν συμφωνώ μαζί του σ' αύτό. Δεν πιστεύω πώς ό άπιστίας μεταξυ τών συζύγων ελαττώθηκαν — πρέπει νά είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας! — ούτε και αύξήθηκαν. Έκείνα όμως που έλειψαν είναι τά «κόλπα», τά «εσταλμάκια». Είναι ακριβώς εκείνα που τά συχαινίζατε φοβερά, τόσο στα ήθη, όσο και στα αισθηματά, στή μόδα και στή λογοτεχνία! Τά «εσταλμάκια» αύτά, δηλαδή τά άχρηστα στολίσια, ή υποκρισία, οί ψεύτικοί τρόποι με τούς όποιους οί άνθρωποι προσπαθούσαν νά φανούν ότι δεν ήταν. Άσφαλώς, δεν έκτιμώ πάντα τή μοντέρνα ζωή, όπως μάλιστα μάς τήν κατήνησαν οί πάλαιοι, οί φόροι, οί υποτιμήσεις του νομισματος και άλλες τέτοιες δυσάρεστες δηλώσεις έκδηλώσεις. Άλλά πάντως, έχει ένα μεγάλο προσόν: ή συμπεριφορά τών ανθρώπων είναι πιά ειλικρινής, τά «εσταλμάκια» καταργήθηκαν...

ΑΝΤΡΕ ΜΠΙΓΥ

Τά περίεργα του κινηματογράφου

«Ένα παριζιάνικο περιοδικό είχε τό θάρρος νά τά βάλλη με τόν κινηματογράφο. Ένα άρθράκι του με τόν τίτλο «Τά θαύματα του φίλμ», γράφει, άνάμεσα σέ άλλα και αύτά:

● Στόν κινηματογράφο δεν υπάρχει άναπήρας που νά μή παίρνει φωτιά στή στιγμή. Είδη ποτέ κανείς τόν ήρωα νά ανάψι τό τσιγάρο του με τήν πρώτη φορά;

● Στόν κινηματογράφο κάθε αυτόκινητο ξεκινά άμέσως, χωρίς καί με τά μεγάλα κρύα του χειμώνα. Τό αυτόκινητο παίρνει έμπρός στή στιγμή.

● Στόν κινηματογράφο τό κραγιόν τών χειλιών είναι άνεξίτηλο. Είδη ποτέ κανείς τόν ήρωα νά δγάξη τό μαντιλάκι του και νά σκουπίζεται ύστερα από ένα φίλι;

● Στόν κινηματογράφο δεν υπάρχει κανένα ξενοδοχείο «πλήρες». Όποιος φτάνει σ' ένα ξενοδοχείο παίρνει άμέσως τό δωμάτιο που θέλει.

● Στόν κινηματογράφο ό καθένας έχει τό νόμισμα που σως τό δωμάτιο που θέλει.

● Στόν κινηματογράφο ό ήρωας άφίνουν ένα χαρτονόμισμα πού του χρειάζεται. Οί ήρωες άφίνουν και δεν περιμένουν ρέστα.

● Στόν κινηματογράφο κανένας δεν έχει ανάγκη ν' άγορεύε στό τραπέζι του ρεστωράν και δεν περιμένουν ρέστα.

● Στόν κινηματογράφο κανένας δεν έχει ανάγκη ν' άγορεύε στό τραπέζι του ρεστωράν και δεν περιμένουν ρέστα.

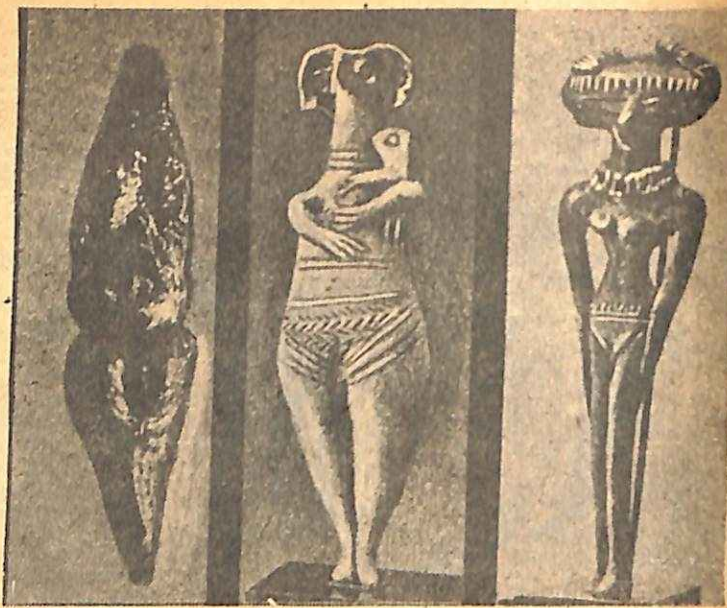
Τό Χόλλυγουντ δέ μπόρεσε νά μή χαμογελάσει, όταν άκούσε ότι ό πρωτόγονος κάτοικος του δάσους «Ταρζάν» Λέξ Μπάκκερ, γλύστρησε στό παρκέτο του σπιτιού του και στράμωλνξε τό πόδι του.

ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

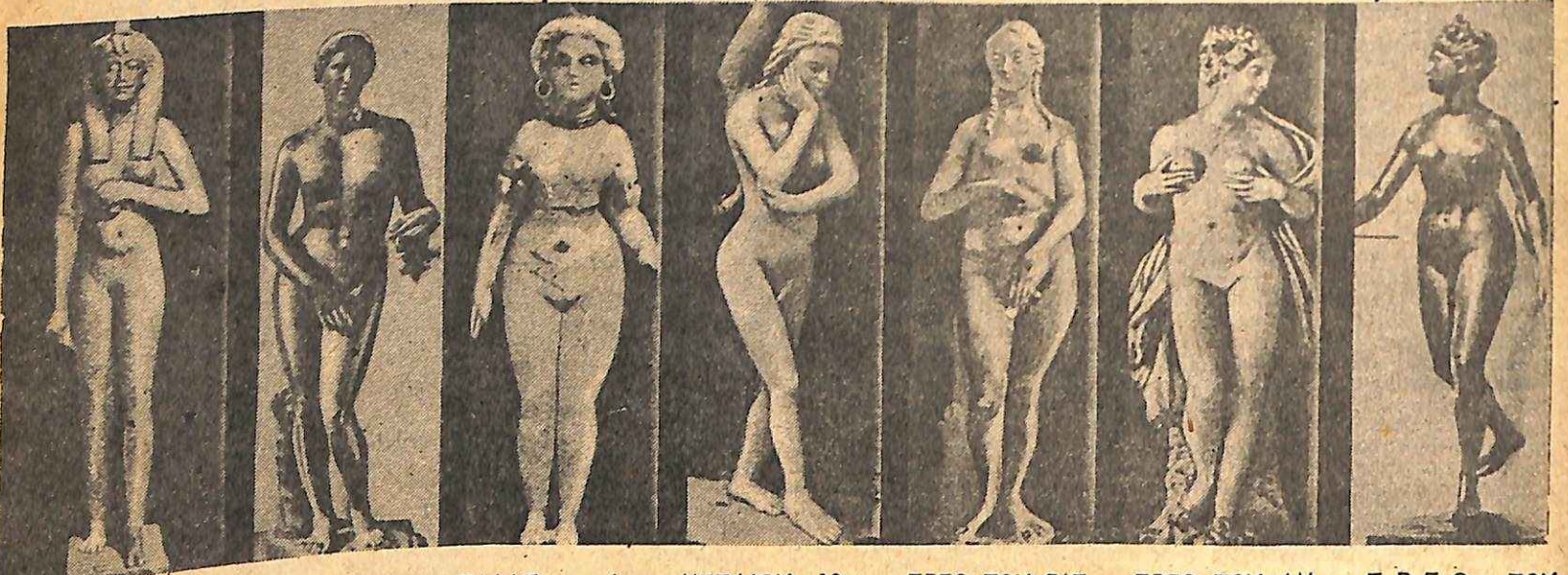
Είναι η τρίτη φορά, ύστερα από το προπερινό πυροτέχνημα που εξαπέλυσε ο Ντιόρ, μέσα στα τελευταία πενήντα χρόνια, που οι γυναίκες ακολούθησαν την προς τα... άνω έπιταγή της μόδας και άποκαλύπτουν τις καλλίγραμμες κνήμες των.

Πράγματι, το 1920, την επομένη δηλαδή του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, πρωτοεμφανίσθηκε η μόδα της κοντής φούστας, που έφθανε τότε ως το γόνατο, και κάποτε και ψηλότερα... Και οι άνδρες της εποχής, στην έρώτησι τι παρατηρούν πρώτα σε μία γυναίκα, απαντούσαν κατά 95% «Τα πόδια». Αργότερα, πριν από δέκα περίπου χρόνια, το Παρίσι, μέσα στην κατοχή, λανσάρησε και πάλι τις κοντές φούστες, χωρίς όμως ιδιαίτερη έπιτυχία. Τελευταία χάρις στον...Ντιόρ οι γυναίκες κνήμες άπεκαλύφθησαν και πάλι.

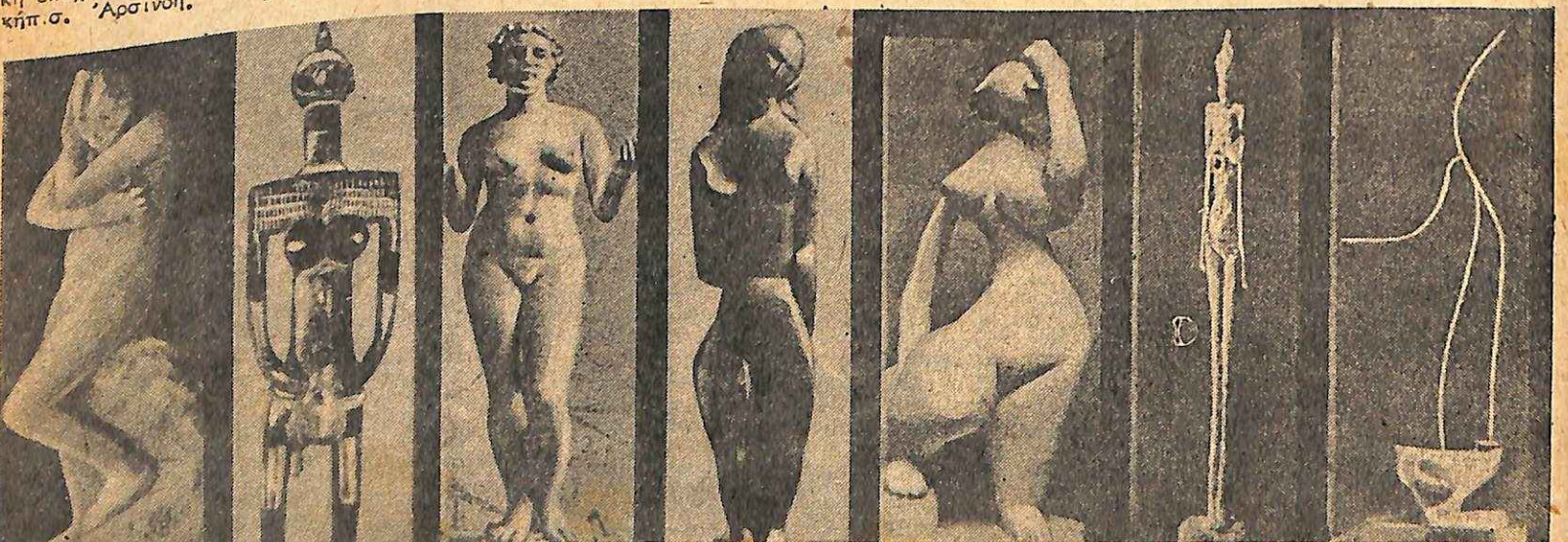
Και με την εύκαιρία αυτή οι σύγχρονοι «καλλιτέχναι» της γλυπτικής παρουσιάζουν στα έργα τους γυναικεία πόδια — το αναμφισβήτητο αυτό στολίδι του γυναικείου σώματος — με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που τα παρουσιάζουν και... οι πρωτόγονοι άνθρωποι της προϊστορικής εποχής! Εύτυχώς ότι στην πραγματικότητα τα γυναικεία πόδια δεν έχουν τα σχήματα αυτά που εικονίζει η νοσηρή — πώς αλλιώς θα μπορούσε κανείς να τη χαρακτηρίσει; — φαντασία των «συγχρόνων». Και, χάρις ακριβώς στην... έλλειψι αυτή όμοιότητος, μπορεί ο Ντιόρ να λανσάρη τη μόδα του και μπορούν οι γυναίκες να δείχνουν με υπερηφάνεια τις καλλίγραμμες γάμπες τους...

ΠΡΟ-ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ. — ΑΙΓΑΙΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ. — ΧΑΛΔΑΙΟΙ ΚΑΙ ΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ. — Είδωλο της εποχής του χαλκού. Είδωλο θεότητας της Βαβυλώνας.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ. — ΠΑΡΘΙΑ. — ΈΛΛΑΣ. — ΜΕΣΑΙΩΝ. — ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΡΙΖΟ. — ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΑΜΑΝΑΤΙ. — ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΧΟΥΝΤΟΝ. — Έλληνο-ρωμαϊκή εποχή. Έν πριγκήπ. Αρσινόη. Ληνο-βαβυλωνιακή τέχνη. Α-γάμα θεάς. 4ος αιώνας π.Χ. 13ος αιώνας. Έ. Εύα (Μητρόπολις της Μπούρς). 15ος αιώνας. Έ. Εύα (Βενετία). 18ος αιώνας. Αρτεμης κυνηγέτις.

ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΡΟΝΤΕΝ. — ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ. — ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΜΑΓΙΟΛ. — ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΖΑΝΤΚΙΝ. — ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΛΟΡΑΝΣ. — ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΤΖΙΛΟΜΕΤΤΙ. — ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΠΕ-ΥΡΙΣΣΑΚ. — 19ος αιώνας. Γυμνό μουσείο Ρέντν. 20ος αιώνας. Γυμνό (Χρυσή Ακμή). 20ος αιώνας. Γυμνή κόρη. (Παρίσι). 20ος αιώνας. Λουμένη. 20ος αιώνας. Γυναίκα. 20ος αιώνας. Ρεμβασμός.

• Οι άφωσιωμένες καρδιές απαντούν: ναι! Έχει όμως γενικό χαρακτήρα αυτό το άπόλυτο στον έρωτα; Άνταποκρίνεται στις διάφορες διαβαθμίσεις της ευαισθησίας; Έξ άλλου, υπάρχουν τόσων ειδών και ποιοτήτων έρωτες.

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΑΓΑΠΑΕΙ ΚΑΝΕΙΣ;

Η ΠΡΩΤΗ ΑΓΑΠΗ

Το έχουμε δλοι παρατηρήσει: την πρώτη αγάπη, που φαίνονταν αιώνας, την διαδέχθηκε άλλη.

Μόνο που η δεύτερη δεν είναι ποτέ όμοια με την πρώτη. Το ξύπνημα της τρυφερότητας ή του πάθους σε μία νεανική καρδιά, έχει έντελως ξεχωριστό χαρακτήρα: είναι μία άνοιξιτική έλξη, ίσως έφημερη, μά ύπεροχη. Αργότερα μπορεί κανείς ν' αγαπήσει περισσότερο: όχι όμως κατά τον ίδιο τρόπο. Γι' αυτό λέμε: η πρώτη αγάπη δεν λησμονιέται.

Ο ΠΟΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Στους νέους, το αίσθημα γεννιέται με τέτοια δύναμη, με τέτοια ελκρινεία, που το γκρέμισμα κατόπιν του όνείρου είναι τρομαχτικό. Είτε γιατί είχαν πιστέψει στην αϊωνιότητα της αγάπης, είτε γιατί βλέπουν τον έαυτό τους προδομένο και λησμονημένο.

Οι νέοι συνήθως φλερτάρον για να περάσουν την ώρα τους, ενώ οι κοπέλλες παίρνουν το φλέρτ στα σοβαρά. Κι' οι νέες πιστεύουν στα λόγια των νέων, νομίζουν, ότι πρόκειται να τις παντρευτούν, προχωρούν περισσότερο απ' όσο πρέπει, και στο τέλος βυθίζονται στο πέλαγος της άπελπισίας, όταν αυτοί τις εγκαταλείψουν.

Μη τραγικοποιήτε μιάν εγκατάλειψι αν πρόκειται μονάχα για μιάν συναδελφικότητα λίγο τρυφερή. Να είσαστε θαρραλέα, έτοιμη να προχωρήσετε πάλι μπρο-

στά. Κι' αν ακόμα έγινε το άνεπανόρθωτο, πρέπει να έλπιζετε, ότι ένας άλλος άνδρας θα σας αγαπήσει και θα σας παντρευτεί, όπως είσαστε. Και β' αγαπήσετε κι' εσείς έντελως διαφορετικά.

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

Μερικοί νέοι και νέες άλλάζουν συνεχώς τα φλέρτ τους. Αυτό είναι άπερίσκεπια και κουταμάρα. Η ευαισθησία χάνεται, η ψυχή σκληραίνει. Στο τέλος είναι άνικανοί πια ν' αγαπήσουν πραγματικά.

Ίδιος όταν πρόκειται, όχι πια για διαδοχικά, αλλά για ταυτόχρονα φλέρτ: «Μ' αρέσει ο Γιώργος, αλλά ο Κώστας είναι τόσο συμπαθητικός!» Δεν αγαπάτε μίτη τον ένα μίτη τον άλλον!

ΔΙΑΔΟΧΙΚΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η Άλκη άρραβωνιάστηκε χωρίς έρωτα, αλλά ο Πέτρος ήταν ό,τι έπρεπε για σύζυγο κι' η Άλκη ήθελε να παντρευτεί.

Όσο όμως πλησιάζει η ημέρα του γάμου, τόσο λιγότερο η Άλκη νοιώθει να την τραβά η άρραβωνιαστικός της: «Αν διαλύσω τον άρραβώνα μου με τον Πέτρο, θα είναι πια τίμιο πράγμα; Και αυτό θα τον κάνει τόσο πολύ να πονέει. Κι' αν δεν βρω κατόπι να παντρευτώ;»

Προσοχή! Δεν πρέπει κανείς να παντρευτεί, όταν κάνει αυτές τις σκέψεις. Αφού ζητήσετε τη γνώμη και των δικών σας, πείτε καθαρά στον Πέτρο, ότι δε θα τον

κάνετε ευτυχισμένο. Αυτό δε θα σας έμποδισή να βρείτε άλλο σύζυγο. Πόσες γυναίκες έχουν άρραβωνιαστεί δυο φορές;

Η ΧΗΡΕΙΑ

Όταν κανείς ξαναπαντρεύεται, αυτό σημαίνει, ότι έξεχασε το σύζυγο ή τη σύζυγο που έχασε;

Πολλοί είναι οι παράγοντες σε μιάν τέτοια απόφασι: το προσωπικό αίσθημα, η οικογενειακή κατάσταση, η οικονομική κατάσταση.

Μερικοί χήροι ή χήρες δεν θα δέχονταν ποτέ να ξαναπαντρευτούν. Αγαπήσαν πολύ την πρώτη φορά, διατηρούν μιάν πολύ μορφή άνάμνησι από αυτή την έκωσι, ή τρέφουν μεγάλο σεβασμό στη μνήμη εκείνου που έφυγε.

Δεν μπορεί κανείς παρά να θαυμάσει τον άπόλυτο χαρακτήρα αυτής της αγάπης, αυτής της πίστης, χωρίς όμως να την άναγάγη σε νόμο. Δεν είναι καθόλου άξιοκατάκριτο το να ξαναπαντρευτεί κανείς, έπειτα από ένα ευτυχισμένο δεσμό. Ο χήρος ή η χήρα, που έχουν παιδιά, δεν πρέπει να τους δώσουν μιάν καινούργια μητέρα ή ένα καινούργιο πατέρα; Μία χήρα, πολύ νέα, χωρίς οικογένεια, πρέπει να μείνι μόνη, έκτεθειμένη στους κινδύνους και στις αντίθετητες της ζωής; Μερικοί άνθρωποι δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς άφοσίωσι, χωρίς τρυφερότητα.

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟ ΓΑΜΟ

Ο νέος σύζυγος δεν πρέπει να έπιτρέψη στον έαυτό του κανενός είδους ζήλεια για κείνον, του οποίου πήρε τη θέση. Δεν πρέπει όμως και η χήρα που ξαναπαντρεύεται ν' άναφέρει πολύ συχνά εκείνον που έφυγε, ούτε να τον συγκρίνη με τον καινούργιο. Το θέμα είναι λεπτό. Μία άστοχη κουβέντα, που επαναλαμβάνεται, μπορεί να δηλητηριάσει άνεπανόρθωτα τις σχέσεις του νέου ζεύγους.

Πάντως είναι βέβαιο πως ένας που αγαπήσει πραγματικά, δεν δειχνάει ποτέ. Στα βάθη της ψυχής του πάντα κάτι θα μείνι, που θα του άποφάνη πάντοτε τη ζωή και θα κάνει ίσως καλύτερη, ευγενικότερη την καινούργια του αγάπη.

Τὰ Δώρα ΤΩΝ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ

ΕΙΝΑΙ γνωστό ότι πάντοτε και τα τη διάρκεια των άρραβώνων ανταλλάσσονται δώρα μεταξύ των μνηστευμένων. Τα δώρα αυτά μπορεί να είναι πράγματα μικρής ή μεγάλης αξίας, πρακτικής χρήσεως, καλλιτεχνικής αξίας, έργα τέχνης κ.λ.π. Μπορεί επίσης να είναι όχι μόνον κινητά αλλά και άκίνητα π.χ. ένα οικόπεδο ή ένα σπίτι. Η διάκρισι έχει σημασία ως προς τούτο: Έάν το δώρο της μνηστείας είναι πράγμα κινητό, έκείνος που το παίρνει άποκτά κυριότητα επ' αυτού από τη στιγμή που του το παραδίδει ο μνηστήρ του. Έάν είναι άκίνητο πρέπει να τηρηθούν όρισμένες άλλες διατυπώσεις που όρίζει ο νόμος, αλλιώς δεν άποκτά κυριότητα.

Τι γίνονται όμως τα δώρα των άρραβώνων αν ματαιωθεί ο γάμος, αν δηλαδή διαλυθούν οι άρραβώνες; Έπιστρέφονται ή όχι; Τα δώρα της μνηστείας δίδονται μόνο και μόνο χάριν ενός μελλοντικού γάμου. Έφ' όσον λοιπόν με τη λύσι της μνηστείας ματαιώνεται ο γάμος, τα δώρα δεν έχουν πλέον λόγο και πρέπει να επιστρέφονται κατά τη γνώμη πολλών. Το ζήτημα πάντως το λύει καθαρά ο νόμος με την έξης διάταξι: «έκείνος των μνηστευμένων έάν έματαιωθεί ο γάμος δικαιούται να άπαιτήσει παρά του έτέρου κατά τήν περί άδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεως πών ό,τι έδωκεν εις τούτον λόγω δωρεάς ή ως σύμβολον της μνηστείας». Βάσει, λοιπόν, της διατάξεως αυτής ύποστηρίζεται ότι οι μνηστευμένοι έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν και τις επιστολές τις όποιες ανταλλάξαν με τα δώρα τους κατά τη διάρκεια των άρραβώνων.

Ο νόμος λέει ότι επιστρέφονται τα δώρα κατά τας «περί άδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεως». Αυτό σημαίνει ότι τα δώρα επιστρέφονται έφ' όσον υπάρχουν κατά τον χρόνον της διαλύσεως των άρραβώνων, ή τουλάχιστο κατά τον χρόνο κατά τον όποιο μετά τη λύσι της μνηστείας έζητήθη ή επιστροφή τους. Έάν κατά τον χρόνον αυτόν δεν υπάρχουν αυτά τα δώρα, πρέπει αντί γι' αυτά να δίδεται το αντίκειμενο που έλήφθη ως άντάλλαγμα τούτων π.χ. πούληθηκαν τα δώρα να επιστραφούν τα χρήματα (έφ' όσον έννοείται ύπάρχουν και αυτά).

Ο νόμος δεν άναφέρει τί συμβαίνει στην περίπτωση κατά την όποιά τα δώρα προς τους μνηστευμένους έγιναν όχι από τους ίδιους μεταξύ των, αλλά από τρίτα πρόσωπα προς αυτούς π.χ. από γονείς, φίλους κ.λ.π. Τούτο σημαίνει ότι τα πρόσωπα αυτά μόνον απ' το λόγο ότι διαλύθηκαν οι άρραβώνες, δεν έχουν δικαίωμα να ζητήσουν πίσω τα δώρα. Μπορούν να τα ζητήσουν μόνον για τους λόγους για τους όποιους έπιτρέπεται η άνάκλησι της δωρεάς π.χ. «δι' άχαριστίαν του δωρεοδόχου προς τον δωρητήν» κ.λ.π.

Τέλος, πρέπει να γνωρίζουμε ότι έάν οι άρραβώνες λυθούν έξ αιτίας θανάτου ενός των μνηστευμένων τα δώρα τότε δεν επιστρέφονται «Επί θανάτου ενός των μνηστευμένων εν άμφιβολία λογίζεται άποκλεισθείσα ή άπαιτήσις των δωρητών» ΓΕΩΡ. ΑΝΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΙ ΑΠ' ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΤΟ ΞΕΡΑΤΕ

• Το γνωστό παιχνίδι «Ντόμινο» έφευρέθη από τους καλόγηρους της ιταλικής μονής του Μόντε-Κασίνο, οι όποιοι έπαιζαν σύμφωνα με τον κανονισμό τους χωρίς να μιλούν καθόλου. Μονάχα στο τέλος του παιχνιδιού, εκείνος που κέρδιζε φιδούριζε λατινικά την περικοπή των φαλμών που λέει: «Ντίξιτ Ντόμινο, Ντόμινο μέο (είπεν ο Κύριος τώ Κυρίω μου). Απ' αυτό πήρε το όνομά του.

• Το μέλι δεν το κάνουν οι μέλισσες αλλά τα άνθη. Κατά τον είδος λοιπόν των άνθων που το παράγουν είναι και η ποιότητος του. Το μέλι είναι ήμισο κρυσταλλωμένη ζάχαρη των λουλουδιών. Έπίδρα στα νοσήματα του λάρυγγος και στα στηθικά. • Το άσπρο χρώμα είναι το άφθονώτερο στο βασίλειο των λουλουδιών. Σε 4000 έλκεκτα είδη λουλουδιών, τα 1193 είναι άσπρα, δηλ. περίπου το 1/4.

ΦΑΤΝΕΣ, φωτισμένα καὶ στολισμένα ἔλατα, γκύ, γαλοπούλα, πρωτοχρονιάτικα δῶρα, χαρούμενες συγκεντρώσεις... ἀπὸ ποῦ μᾶς ἔρχονται ὅλες αὐτὲς οἱ τόσο γραφικὲς συνήθειες, θρησκευτικές, εἰδωλολατρικές, ποὺ συνθέτουν σήμερὰ τὴ Χριστουγεννιάτικη γιορτὴ πᾶν ὅλον τὸν κόσμον; Ἀς ἀναζητήσουμε μαζὶ τὴν προέλευσί τους, μέσα στὸ βάθος τῶν αἰώνων...

[illegible]

λωτοποιου που διασκεδάζει τὸ πλῆθος με τὶς κωμικές του κινήσεις καὶ τὰ καλαμπούρια του, εἰσπράττει δῶρα, καὶ ὀργανώνει γλέντια. Πρόκειται γιὰ μιὰ παρεφθαρμένη μορφή τοῦ ἑλληνικοῦ Ἁγίου Βασίλη.

● Η ΦΑΤΗΝΗ: Τὸ 1223, ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος τῆς Ἀσσίας εἶχε τὴν ἰδέαν νὰ ἀναπαράσῃ γιὰ πρώτη φορά τὴ σκηνὴ τῆς Θείας Γεννήσεως, σὲ φυσικὸ μέγεθος, μέσα σὲ μιὰ σπηλιά τοῦ δάσους τοῦ Ρέτζιο.

• **ΤΑ ΚΟΥΤΣΟΥΡΑ ΣΤΟ ΤΖΑΚΙ:** Είναι και αυτά καταλοιπό των παλιών τελετουργικών εθίμων των Δρυϊδών, που ελάτρευαν τη φωτιά. Σε ώριμες περιόδους της Γαλλίας, κόβουν τα μεσάνυχτα από το δάσος ένα κουτσοσυρ, που τοποθετείται στο τζάκι και καίγεται εκεί τις τρεις μέρες των Χριστουγέννων.

• **ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ:** Του

πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες, η έκκλησία κα-
θάρισε στὶς 25 Δεκεμβρίου τὴν ἡμέρα ἑορτασμοῦ τῆς γεννήσεως
τοῦ Ἰησοῦ. *Ἦταν ἡ ἡμερομηνία τῆς ἑορτῆς τῶν ἀρχαίων Σα-
τουρναλίων, καὶ ἔτσι, μαζί με τὸν καθορισμὸ τῆς ἡμερομηνίας,
καθιερώθηκαν καὶ τὰ ἀρχαία ἔθιμα τῶν εὐχῶν, τῶν δώρων,
τοῦ πανηγυρισμοῦ. ● ΤΑ ΔΩΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΖΑΚΙ: Τὸ
17ο αἰῶνα, στὴν Ἀλσατία καὶ τὴ φλάνδρα, ὁ *Ἅγιος Νικόλαος
(ὁ δίκος μας *Ἅγιος Βασίλης), τρεῖς-δεύοντας πᾶνω σ' ἕνα γαι-
θοράκι, περνάει ἐπάνω στὰ τζάκια ἂ καὶ μοιράζει στὰ παι-
διά δῶρα ἢ... βίτες γιὰ ἔλulo, ἀνάλογα μὲ τὸ ἂν ἦταν καλὰ ἢ ὀχι.
● ΣΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ: Στὴν Ὀλλανδία, ὁ Σάντα Κλάους (ὁ *Α-
γίος Βασίλης), μὲ μιὰ μεγάλῃ λευκῇ γενειάδᾳ, βάθει μέσα στὰ
πόσκαρα τῶν παιδιῶν — πάντα μπρὸς τὸ τζάκι — διάφορα
παιχνίδια, ποῦ τὰ κουβαλεῖ στὴν πλάτῃ του. ● ΤΟ ΕΛΑΤΟ: Τὸ 17ο
αἰῶνα, μὲ γλυκά καὶ με παιχνίδια, φωτίζονται με ἀναμμένα κε-
ρία τὰ Χριστούγεννα. ● ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ: Οἱ Ἰσπανοὶ εἶχαν πρῶ-
τα τὴ συνήθειαν νὰ τρῶνε γ α λ ο π ο υ λ α τὰ Χριστούγεννα.

Ἡ «ΠΑΝΑΓΙΑ», ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα ἔργα τοῦ μεγάλου ζωγράφου τῆς Ἀναγεννήσεως ΡΑΦΑΕΛΟ, ποὺ δρισκεῖται στὴν Πινاکοθήκη Πίττι τῆς Φλωρεντίας. Ἡ εἰκόνα εἶχε παραγγεῖθῃ στὸν καλλιτέχνη ἀπὸ ἓνα Ἱταλὸ μεγάλο δούκα ὁ ὁποῖος τόσο τὴν ἀγάπησε ὥστε δὲν ἔβλεψε ποτὲ νὰ τὴν ἀποχωρισθῇ ἀπὸ κοντά του. Ἔτσι καὶ τὸ ἔργο πῆρε τὴν ὀνομασία «Μαντόνα ντελ Γκρεντούκο».

ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

21

22

● Η νεαρή στάρ του Χόλλυγουντ Ντέμπυ Ρέινολντς εύχεται στις Έλληνίδες θαυμάστριές της «Ευτυχισμένα και χαρούμενα Χριστούγεννα».

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

● ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΓΓΛΙΑ ΣΤΑΡ

Η Τζιλ Μπέννερτ είναι μια νέα αγέλη αγνώστη σε μας, στάρ, θα τη δούμε φέτος στην ταινία «Κόλαση υπό φάλαινες! Μέσα στους πάγους του Ανταρκτικού, ανήκει κι αυτή στο πλήρωμα ενός φαλανοθηρικού και περνά κακουχίες που τσακίζουν και τους πιο ανθεκτικούς άνδρες. Η Τζιλ Μπέννερτ πρωταγωνιστεί τώρα στο Λονδίνο στη νέα ταινία «Θεία Κλάρα».

● Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΕΝΤ-ΜΟΝΤ ΠΕΡΝΤΟΝ

Η μητέρα του Έντμοντ Πέρντον, που σήμερα είναι ο νέος

γόνος του Χόλλυγουντ, είναι η μόνη η οποία δεν ξεπλάγη από την επιτυχία του γιου της. Πάντα—δύσως—περίμενε πως ο γιός της θα κατώρθωνε να διακριθεί. Ο ίδιος καυχάται για την τέλεια μητέρα που έχει και λέγει πως σ' αυτήν οφείλει την επιτυχία του.

Μόνο ένα πράγμα δεν κατώρθωσε να με κάνει. Πολύ κοινωνικών. Κι αυτό γιατί μαγειρεύει τόσο ωραία και φτιάχνει τέτοια θαυμάσια γλυκίσματα, που μ' άρεσε να μένω πάντα μαζί της!

● Ο ΒΙΤΤΟΡΙΟ ΝΤΕ ΣΙΚΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΕΡΩΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΖΙΝΑ

Ύστερα από το περίφημο «Ψωμί, Ερωτας και Φαντασία», γυρίζεται μια άλλη ταινία με τον τίτλο «Ψωμί, Ερωτας και

Τζέικα» όπου ο πενιχτάρης Βιττόριο Ντέ Σικα πεθαίνει από έρωτα για την ωραία Τζίνα Λουμπρίτζιττα. Ο Ντέ Σικα, που είναι ένας από τους καλύτερους σκηνοθέτες, είναι κι ένας εκλεκτός ηθοποιός κι έχει παίξει σε πολλές ταινίες. Φέτος θα τον δούμε στην ταινία «Οι έραστές της δίλας Μποργκέζε» όπου παίζουν κι ο Ζεράρ Φιλίπ, η Μισέλ-Λιν Πρέλ και η Άνα Μαρία Φερνέρο.

● Η ΝΕΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Μετά την Μαρίνα Βλαντύ και την Έστικα Τσουρά, ένα νέο αστέρι λάμπει τώρα στα γαλλικά σπουττικά. Είναι η μικρούλα Ιζαμπέλλα Πία που την ανέκλυψε ο Άλλεγκρε, αλλά η οποία ύστερα από μερικούς ρόλους σε

μεγάλες ταινίες θα πρωταγωνιστήσει σε μια ταινία σκηνοθετημένη από τον Ζουλιέν Ντυβιέ. Είναι ως δεκάετη χρονών, με κουκλίστικο προσωπάκι και παιδικό χαμόγελο, θα τη δούμε ως Μαρία Άντουανέττα στην ταινία «Μαντάμ Ντυπαρού».

— Καλύτερα μικροί ρόλοι σε μεγάλες ταινίες, παρά μεγάλοι ρόλοι σε μικρές!

Οι Γάλλοι ειδικοί προλέγουν πως είναι η μέλλουσα δόξα της γαλλικής οθόνης.

● Η ΜΑΡΤΙΝ ΚΑΡΟΛ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η Μαρτίν Καρόλ κι' ο άνδρας της σκηνοθέτης Κριστιάν Ζακ, υπέγραψαν συμβόλαιο με την «Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ» να της παραδίδουν μια ταινία το χρόνο επί επτά χρόνια. Τις ταινίες αυτές θα τις σκηνοθετεί ο Κριστιάν Ζακ και θα πρωταγωνιστεί η Μαρτίν Καρόλ. Το συμβόλαιο θ' άρχισαν να ισχύει από το προσεχές καλοκαίρι, μα δεν ανακοινώθηκε όμως αν οι ταινίες αυτές θα γυρίζονται στο Χόλλυγουντ, όπως είναι το πιο πιθανόν.

● ΜΑΡΙΑ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

Πολύς θόρυβος γίνεται για τον ρόλο της Μαρίας Μαγδαληνης στην ταινία «Οι Γαλιλαίοι» που πρόκειται να γυρισθεί. Στην άσχη τον είχαν δώσει στη Ρίτα Χάιγουορθ, μα οι θρησκευτικές οργανώσεις εξανέστησαν και διαμαρτυρήθηκαν τόσο, που το στούντιο αναγκάστηκε ν' αναστρέψει την απόφασί του. Τώρα τρεις Ευρωπαίες στάρ ξεκίνησαν από τον τόπο τους και πέρα στην Αμερική για να δοκιμασθούν. Η Νικόλ Μωρέ απ' τη Γαλλία, η Μυρίση Βερμπέκ απ' το Βέλγιο και η Ιταλίδα Τζιοβάννα Σκόλα. Μια απ' αυτές τις τρεις θα πάρει τελικά το ρόλο.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

● Ο νέος γόνος Έντμοντ Πέρντον επέστρεψε από την Αγγλία στο Χόλλυγουντ, αφού έμεινε λίγες μέρες στη Ν. Υόρκη.

● Ο Χοσέ Φέρρερ δρίσκει στην Ευρώπη. Πήγε στην Ισπανία για ν' αγοράσει ένα κτήμα και κατόπιν, στην Ιταλία.

● Ο Σπέννερ Μπάρκλεϊ άρραβωνιάστηκε στη Ρώμη με την Ιταλίδα ηθοποιό Λιλ Ρόκκο.

● Ο παραγωγός Σερ Άλεξάντερ Κόρντα επέσκεψθη τη Σικελία για να δει τα τοπία που πιθανόν να του χρησιμεύσουν ως πλαίσιο της νέας ταινίας του.

● Ο σκηνοθέτης της ταινίας «Ψωμί, Ερωτας και Φαντασία» Λουίτζι Κουεντίνι σκηνοθετεί τώρα μια νέα ταινία με τον τίτλο «Η όμορφη της Ρώμης», στην οποία πρωταγωνιστεί η Σουλβάν Παμπανίνι.

● Η Τζην Σίμονς πρωταγωνιστεί σε μια νέα ταινία που γυρίζεται στα αγγλικά στούντιο ύστερα από τέσσερα χρόνια απουσίας στο Χόλλυγουντ.

● Η Γκλίνις Τζόνς όμως έφυγε από το Λονδίνο για το Χόλλυγουντ, για να παίξει σε αμερικανικές ταινίες.

● Η Ντόροθι Λαμούντ έρχεται στην Ευρώπη για να εμφανισθεί σε νυκτερινά κέντρα.

● Θα ξαναδούμε την εξωτική στάρ Κερίμα μαζί με τη Τζάνα Κόλλινς στη «Γη των Φαραώ», μια ταινία που γυρίζεται στην Αίγυπτο.

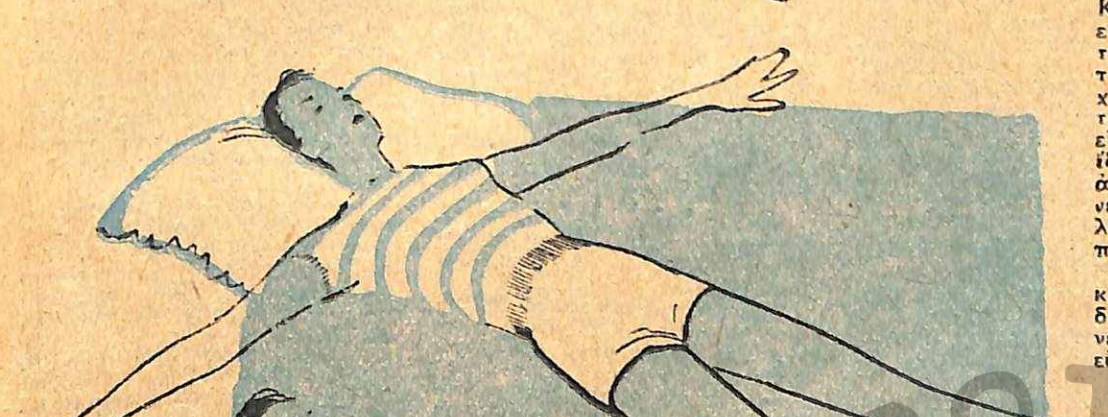
● Ο Ρίτσαρντ Γουίντμάρκ τέλειωσε στη Γερμανία την τελευταία ταινία του «Χρυσό Βράβείο» όπου πρωταγωνιστεί μαζί με την Μάε Ζέτερλινγκ.

● Ο Όρσον Ουέλλες βρίσκεται στην Ισπανία, όπου θα γυρίσει μια νέα ταινία με τίτλο: «Ο Πράσινος».

● Η Γκέρντ Γκάρσον έκανε έγκυση σκληροειδίτιδος.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΟΙΜΗΘΗΤΕ αν ξέρετε πώς

● Έκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο παραπονούνται ότι δεν μπορούν να κοιμηθούν καλά. Στη σελίδα αυτή σας δίνουμε μια σειρά από απλές ασκήσεις που χαλαρώνουν το σώμα και του επιτρέπουν να παραδοθεί στις αγκάλες του Μορφέως, καθώς και μερικές οδηγίες για το πώς να κοιμάσθε γρήγορα, να αναπαύσθε καλά, και να ξυπνάτε το πρωί πάντα ξεκούραστη.

1 Ξαπλώστε ανάσκελα. Λυγίστε τα γόνατά σας και σιγά-σιγά εκπνεύστε, έως ότου νοιώσετε τους μύς του τοιχώματος της κοιλιάς σας να συσπώνται καλά.
2 Εισπνεύστε αργά, ήρεμα, αφήνοντας ελεύθερους τους μύς της κοιλιάς σας. Τα πλευρά ανοίγουν προς τα πλάγια κι' ο θώρακας σηκώνεται προς τα επάνω.
3 Κρατήστε την αναπνοή σας ενώ θα τεντώνετε καλά - καλά όλο το σώμα και τα μέλη σας - σά να έχετε τελειώσει, ως πούμε! Ύστερα, εκπνεύστε από το στόμα, αφήνοντας δολιχόρο το μυϊκό σύστημα να χαλαρώσει.
4 Ξαπλώστε ανάσκελα, με το μυϊκό σας σύστημα χαλαρωμένο, και συγκεντρώστε την προσοχή σας να αναπνεύσετε ήσυχα, φυσικά, ρυθμικά. Αυτό θα σας βοηθήσει πολύ να αποκοιμηθείτε.

ΕΙΝΑΙ γνωστή η αξία που έχει ο καλός ύπνος, τόσο για τη σωματική, όσο και για την ψυχική κατάσταση του ανθρώπου. Ιδιαίτερη έντελως σημασία έχει ο ύπνος για τους γονείς και μάλιστα τις μητέρες που, για να ανταπεξέλθουν στο κουραστικό έργο της ανατροφής ενός παιδιού, έχουν απόλυτη ανάγκη από αρκετό και καλόν ύπνο.

Τι ξέρουμε όμως για τον ύπνο; Αν και ξοδεύουμε το ένα τρίτο της ζωής μας κοιμώμενοι, μόλις τα τελευταία χρόνια η έπιστημη επέτυχε να εισχωρήσει στα μυστήρια του ύπνου, να τα μελετήσει και να δγάλη τα συμπεράσματά της. Ένα από τα κυριότερα απ' αυτά είναι ότι ο οργανισμός αρχίζει να κοιμάται κατά τμήματα και όχι όλος μαζί. Και αυτό ισχύει για όλους τους ανθρώπους, είτε εύκολα κοιμούνται, είτε δύσκολα. Πρώτοι ύποκνυπτον στον ύπνο οι μεγάλοι μύς: της πλάτης, των χεριών, των ποδιών, του τραχήλου. Ακολουθούν οι μικρότεροι και τελευταίοι - τελευταίοι αποκοιμούνται οι μύς που είναι γύρω από τα χείλη και τα μάτια. Το ίδιο συμβαίνει και με τις αισθήσεις: πρώτα αποκοιμείται η δύναμις του να κάνετε ένσυνείδητες κινήσεις, καθώς και η όσμη. Ακολουθούν η όρασις, η ακοή, και τελευταία αποκοιμείται η αφή.

Με βάση αυτές, και πολλές άλλες σχετικές παρατηρήσεις, οι ειδικοί επιστήμονες δίνουν τώρα μια σειρά από συμβουλές, ίκανες να βοηθήσουν τον άνθρωπο να κοιμάται εύκολα και καλά. Ίδου μερικές από αυτές:

Α. Την ώρα που πέφτετε για ύπνο, προσπαθήστε να μη σκέπτεσθε σπουδαία πράγματα, και, αν τυχόν ξυπνήσετε τη νύχτα, προσπαθήστε να κρατήσετε τη σκέψη σας σε ευχάριστα και αδιάφορα θέματα.

Β. Μη ακολουθήτε επίμονα οποιοδήποτε σκέψη: Αφίετε το μυαλό σας να φευγί από το ένα θέμα στο άλλο.

Γ. Καθορίστε μια ώρισμένη «ρουτίνα» πριν να πλαγιάσετε. Μερικές γυναίκες αναπαύονται για λίγα λεπτά, χαλαρώνοντας τα νεύρα τους, πριν πλαγιάσουν στο κρεβάτι. Ένα ποτήρι γάλα πριν

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Όπισθεν.

ANNE MARIE SELINKO ΣΗΜΕΡΑ Ο ΑΝΤΡΑΣ ΜΟΥ ΠΑΝΤΡΕΥΕΤΑΙ!

Σύγχρονο αισθηματικό μυθιστόρημα

5ον Οι άντρες σφίγγουν τα χέρια τους, όλοι εκφράζουν ευγενικά την ευχαρίστησή τους γι' αυτή τη γνωριμία. Η Μαρία κουνάει το κεφάλι της, «Ολ μορφάζει ήλθια όπως πάντα. Ο Πέτερ σφίγγεται πάνω στην Τέζι και την ακολουθεί χοροπηδώντας, αδέξια, όταν εκείνη μπαίνει στον κύκλο της οικογενειακής Νίλσεν.

Στο μεγάλο χώλ, όπου τώρα μόλις άρχισαν να πίνουν τον καφέ τους, — η Τέζι υπολόγισε καλά την ώρα, — νεκρική σιγή έχει άπλωθεί. «Ολοι οι Νίλσεν, σά μαγεμένοι έχουν κορφαμένα τα βλέμματά τους πάνω στην πόρτα.

Η Τέζι βλέπει μία νέα ξανθά με άσπρο φόρεμα, είναι άσφαλώς η Κάρεν. Η νέα είναι γυρισμένη προς την πόρτα: άναγκασμένη άμείσως την Τέζι: φυσικά, είναι η γυναίκα που ήταν στού «Νίμπε». Η Κάρεν άναίγει το στόμα της, τόσο είναι άνασταταμένη. Κατόπιν επιβάλλεται στον έαυτό της και την άκούει μονάχα ν' άκουμπάει με λίγο δυνατό κρότο το φλυτζάνι της τού καφέ σ' ένα τραπέζι.

Τώρα, πρέπει νά πω κάτι το πολύ ευγενικό, σκέπτεται η Τέζι, μά δεν τά καταφέρνει, γιατί

κοιμηθήτε, μπορεί νά άποδειχθή έξαιρετικά ώφέλιμο ύπνωτικό.

Δ. Κοιμάσθε σέ κρεβάτι άναπαυτικό, αλλά όχι πολύ μολακό, σκεπασμένο με ζεστά αλλά όχι πολύ βαρέα σκεπάσματα. Φροντίστε κυρίως τó μαξιλάρι σας νά σάς βολεύη, άδιάφορο αν είναι γεμάτο με πούπουλα, με τζίβα ή με ενταύνοπύλλο...
Ε. Άποφεύγετε στην κρεβατοκάμαρά σας τούς κόκκινους ή κίτρινους τοίχους πού δεν άφίνουν τó πνεύμα νά ήρεμησθ. Προτιμάτε τά παστέλ χρώματα, σέ πράσινο ή γαλάζιο.
ΣΤ. Κανονίστε ώστε τó δωμάτιό σας νά αερίζεται καλά χωρίς αυτό νά σημαίνει άπείρει νά κρυώνετε, αν δεν άνέχεστε τó παράθυρο άνοιχτό.
Ζ. Φάτε ένα μπισκότο ή κράκερ πριν πέσετε στο κρεβάτι.
Η. Κάνετε μερικές κατάλληλες άσκήσεις, όπως αυτές πού λέε άκόμουμε εδώ.

Και μη λημονήτε ότι οι άσκήσεις τού κάθε ανθρώπου σέ νάγκες είναι διαφορετικές, και έξαρτώνται κυρίως από τήν ήλικία, τó φύλο, τις συνήθειες. Αν ξυπνάτε στις 6 τó πρωί άνα σας και νιώθετε ξεκούμονή σας και νιώθετε κοιμηθόραση, σημαίνει πού άπάρχει κατε άρκετά, και δεν υπάρχει λόγος νά στενοχωριόσθε ότι... δεν μπορείτε νά κοιμηθήτε άλλο.

Και μη λημονήτε ότι οι άσκήσεις τού κάθε ανθρώπου σέ νάγκες είναι διαφορετικές, και έξαρτώνται κυρίως από τήν ήλικία, τó φύλο, τις συνήθειες. Αν ξυπνάτε στις 6 τó πρωί άνα σας και νιώθετε ξεκούμονή σας και νιώθετε κοιμηθόραση, σημαίνει πού άπάρχει κατε άρκετά, και δεν υπάρχει λόγος νά στενοχωριόσθε ότι... δεν μπορείτε νά κοιμηθήτε άλλο.

44

Μετάφρασι ΑΛ. ΚΑΡΡΕΡ

κεί κάτω — δεν είναι ούτε δεινό, ούτε φάντασμα, — κεί κάτω στέκεται ο διαδυλτής τσίρκου με φράκο πού είχε συναντήσει στον κήπο της Ούλα; μά πού είναι οι άσπρες του γκέτες; Η Τέζι άκούει τή φωνή τού Σβέν:

— Άγαπητή μαμά, μπορώ νά σας παρουσιάσω τήν κυρία Τέζι; Κι' από δω ο δόξος Μόντερου κι' ο κύριος Κράβεν' ή μέλλουσα πεθερά μου, ή κυρία Νίλσεν.

«Όλα αυτά γίνονται πολύ γρήγορα. Η Τέζι σφίγγει πολλά χέρια: ο Γκάρι και ο Τζών είναι πίσω της: ο Γκάρι και ο Τζών σφίγγουν όλα τά χέρια έπειτ' από αυτήν: όλα αυτά γίνονται θαυστάσια. Καλά! Νά ή θεία Ότιλία, ή χολερική, άσμένη γρηά, παίρνει γρήγορα τά φασαμέν της και καρφώνει τó βλέμμα της στο ύπερβολικό ντεκόρ τής Τέζι: νά ή ξαδέλφη Ινγκεμπεργκ Γένσεν, ή θεία Γαρτρούδη Νίλσεν, ή θεία Κάρεν Γένσεν: τώρα είναι ή σειρά τού θεατρώνη.

— Ο μέλλων πεθερός μου, ο κύριος Βίκτορ Νίλσεν.

Τήν περνάς ώραία, γεροπεθερέ, σκέπτεται ή Τέζι, και τού δίνει τó χέρι της ενώ τó πρόσωπό της μένει άπαθές, τήν περνάς ώραία! Τρέχεις νά φας στην Ούλα κι' ίσως πλήρώσεις τó φόρεμα πού φοράω. Μην παίρνεις αυτή τήν δλο άγώνια έκφραση, δέ θά πώ τίποτα, γεροπεθερέ τού Σβέν!

«Όλα γίνονται γρήγορα και με τρόπο άκατανόητο, σά σέ άνειρο. Η Τέζι κρατάει σταφυλάκια ένα φλυτζάνι καφέ στα χέρια και κάθεται άνάμεσα στη μέλλουσα πεθερά κι' αυτή τή χολερική σφίγγει τή θεία Ότιλία. Ο Λόρδος κάθισε από τήν άλλο μεριά τής θείας Ότιτίας. Ο Όλ, με άσπρο σακάκι, ρίχνει καφέ. Πού είναι ο Τζών; Ο Τζών είναι στην άλλη άκρη τής αίθουσας, με τόν Σβέν και τήν Κάρεν. Ο Τζών είναι ποτηριολόγος κι' ένας χείμαρρος άπό λόγια βγαίνει από τó στόμα τού. Τί μπορεί νά λέη; Η Τέζι γυρίζει μέσα στο φλυτζάνι της τó μικροσκοπικό της κουταλάκι, τó γυρίζει χωρίς τελειωμό, χαμογελώντας ευγενικά.

— Είναι πολύ ευγενικό από μέρους σας, κύριε μου, νά δείξετε στην ευγένειά του τó σπινί τού άγαπητού μου χαμπιού, λέει ή κυρία Έλμπεθ μ' ένα χαμόγελο δόξατα ευγενικό. Η κυρία Έλμπεθ έχει ένα πλούσιο στήθος κάτω από τó φόρεμά της από κόκκινη ιταντέλα κάθεται ίσια μέσα στην

πολυθρόνα της, μά κάθε στιγμή περιμένει κανείς πώς θά χάση τήν ισορροπία της και θά πέση μπροστά. Η Τέζι πίνει τόν καφέ της σιωπηλά κι' άκούει με προσοχή τί γίνεται πλάι της. Γιατί ή θεία Ότιλία έχει τρέλλα με τήν άριστοκρατία και τήν Αύλη, δεν μπορεί άκόμα νά πιστέψη ότι ένας άυθεντικός λόρδος κάθεται πλάι της. Είναι δυνατό ένας λόρδος νά έμφανίζεται μ' αυτό τó πρόσωπο πούναι μακιγιαρισμένο κατά τρόπο άνυπόφορο και φοράει αυτό τó άίσχρο φόρεμα; Είναι δυνατόν; Η θεία Ότιλία δεν μπορεί νά τó πιστέψη! και υποβάλλει τó λόρδο σέ άνάκρισι: δ! θά έξακριδώσω τήν άλήθεια.

— Γνωρίζετε άσφαλώς τή θεσπονίδα Βάν Ζέλεν, μολόρδε; άρχίζει.

— Όχι, λέει άπλά ο Γκάρι και θγάζει από τήν τσέπη του μία τσιγαροθήκη με ούκωσσημα.

Η θεία Ότιλία άρχίζει νά γκαβίζει γιατί τά μάτια της είναι κορφαμένα πάνω σ' αυτά τά ούκωσσημα. Η Τέζι παρατηρεί ότι είναι άλλα ούκωσσημα από αυτά πούναι χαρταγμένα πάνω στο δαχτυλίδι πού προέρχεται από τή συλλογή ποταμών άντικειμένων τής κυρίας Λίντμπεργκ. Θά είναι τά ούκωσσημα τού Γκάρι.

— Περιέργο μου φαίνεται, λει ή θεία Ότιλία, ή φίλη μου, ή θεσπονίδα Βάν Ζέλεν ήταν χρόνια πολλά κυρία επί τών τιμών τής Μεγαλειότητός Της.

— Ποιανής Μεγαλειότητος; ρωτάει ευγενικά ο Γκάρι, άνάβοντας ένα τσιγάρο.

— Τής δικής μας, φυσικά! ή θεσπονίδα Βάν Ζέλεν άνήκει στην Αύλη τής Δανίας. Και θυμάμαι...

Η γκρινιάρικη φωνή θέλοντας νά γίνη πιο ευγενική γίνεται πιο γκρινιάρικη. Αυτό σου δίνει στα νεύρα.

— Θυμάμαι πού μου μιλούσε συχνά γιά μία φίλη της Άγγλιδα, τήν λαίδη Έδελν Μόντερου.

Η θεία Ότιλία σωπαίνει περιμένοντας.

— Ο Γκάρι λέει:

— Άλήθεια;

Θεέ μου! παρακαλάει ή Τέζι, μη με ρεζίλεψη ο Γκάρι. Θά δούν ότι είναι πραγματικά αυτός πού λέει και θά τούς έρθει νταμπλιάς πού συνοδεύει έμένα.

— Είσατε φυσικά συγγενής με τή λαίδη Έδελν Μόντερου; ρωτάει άνυπόμονα ή θεία Ότιλία.

— Ναί, λέει ο Γκάρι. Είναι ή γιαγιά μου. Μά ξέρετε ότι πέθανε.

Η θεία Ότιλία άρπάζεται από αυτή τή φράση.

— Α! καί. Καί πού;

Λάμπει δόκνηρη. Τώρα θά φανή αν ο Γκάρι είναι άπατεώνας. Μά ο Γκάρι δεν είναι άπατεώνας γιατί άπαντάει:

— Θά γελάσετε; ή γιαγιά πέθανε στον Καναδά από άτυχε κληματακό δυστύχημα.

Η θεία Ότιλία κυτάζει τó Γκάρι με θαυμασμό. Ο έγγονός της τής λαίδης Μόντερου!!!

Η Τέζι τού λέει:

— Γκάρι δέ λέγεται αυτό, δεν είναι άστειο τó ότι πέθανε κάποιος!

— Συγγνώμη Τέζι. Τό βρίσκω άστειο γιατί ή γιαγιά μου

σκοτώθηκε από άτύχημα. Ο Γκάρι κουνάει τó κεφάλι του, καταλαβαίνοντας τó λάθος του και γιά μερικές στιγμές ξεχνάει τήν ευγένειά του: Ύστερα παρατηρεί τó έκστατικό πρόσωπο τής θείας Ότιτίας: ένας άσυγχώρητος τρόμος τόν κυριεύει σγκνώνει γρήγορα και καταφεύγει στη γωνία τής αίθουσας όπου στέκεται ο Τζών με τó Σβέν Πούλσεν και τή θεσπονίδα Κάρεν.

— Ρωαί! Τώρα ή Τέζι κάθεται άνάμεσα στη μαμά Έλμπεθ και τή θεία Ότιλία: ο Γκάρι, τó στήριγμα τής έμμε.

Η θεία Ότιλία άκούγεται νά λέη:

— Χαριτωμένη έσπληξι, άλήθεια!

— Ναί, χαριτωμένη έκπληξι, άπαντάει ή Τέζι, κλείνοντας τó μάτι στον κύριο άπέναντί της.

Ο κύριος άπέναντί της είναι ο μπαμπάς Νίλσεν. Όλο αυτό τόν κακρό, ο μπαμπάς Νίλσεν δεν τó κούνησε άπ' τή θέσι του: ίκετεύει τήν Τέζι με τó βλέμμα και κυριεύεται από παινικό κάθε φορά πού αυτή άνοίγει τó στόμα της.

Δεν πρέπει κανείς νά τρομάξη τούς ήλικιωμένους ανθρώπους, σκέπτεται ή Τέζι: γυρίζει άλλο τó βλέμμα της, γέρνει πίσω με άφέλεια και κανιζεί. Οι δυο κυρίες κυττάζουν με τρόμο τά νύχια της πούναι βαμμένα με σκούρο κόκκινο βερνίκι. Ποτέ ως τώρα ή Τέζι δεν έχει βάψει τά νύχια της με τόσο κόκκινο βερνίκι, μά σήμερα...

Δίπλα στον Σβέν στέκεται ή Κάρεν. Η Κάρεν είναι πολύ πιο ψηλή από τήν Τέζι: έχει νεανικό άθλητικό πρόσωπο και ξανθά μαλλιά, κομμένα κοντά: τó άσπρο της φόρεμα με τά μικρά λουλουδια δεν ταιριάζει καθόλου με τήν άγοραστική σιλουέτα της. Η Τέζι τρομάζει με τήν έχθρική έκφραση τού προσώπου τής Κάρεν.

Τώρα στέκεται άνάμεσα στην Κάρεν και τήν Τέζι. Η Κάρεν άκούμπει πάνω του, θέλει νά βεβαιώσει ότι άνήκει στο Σβέν. Η Τέζι βρίσκεται σέ κάποια άπόστασι από τó Σβέν, μά ο Σβέν μυρίζει τó άρωμά της, είναι πάντα τó ίδιο άρωμα, λίγο τραχύ. Κι' όμως γλυκό και φιλικό. Πολύ φιλικό.

— Είμαι ευχαριστημένος πού έφερες τόν κύριο Κράβεν, λέει γρήγορα διάβασα τó βλίο του γιά τήν Ισπανία κι' έπιθυμούσα νά τόν γνωρίσω. Καί σχεδόν ντροπαλά: — Θάβελα πολύ νά κάναμε παρέα με τόν κύριο Κράβεν και τó φίλο του. Μπορούμε νά περάσουμε ένα βράδυ μαζί; Ο Τζών δεν άπαντάει. Ο Γκάρι λέει ήσυχα:

— Μπορείτε νά τηλεφωνήσετε στην Τέζι. Η Τέζι διαβεί τόν καιρό μας και μπορεί νά όργανώσει κάτι, θά χαίρομαι πολύ.

Ο Τζών έξακολουθεί νά μη λή τίποτα: ο Όλ, έμφανίζεται μπροστά τους και άναγγέλλει:

— Ο μπαμπάς είναι έτοιμος.

— Θά μου κάνετε τήν τιμή; λέει ο Σβέν, και χαμογελάει στην Τέζι.

Η Τέζι δέχεται μ' ευχαρίστησι.

ή θά βγαίνει μαζί του περίπατο.

Ο Όλ, ο υπηρέτης, σερβίρει τó κονιάκ κι' ή Τέζι άδειάζει τó ποτήρι της μονοκοπανιάς. Νιώθει μιάν ευχάριστη ζέση νά τήν κυριεύη κι' άλλο ποτήρι!

— Έμένα δέ μ' άρέσει ή οικογενειακή ζωή, λέει... Γι' αυτό έφυγα. Έγώ είμαι υπεύθυνη γιά τόν άτυχο γάμο μας, προσθέτει γελώντας πάλι γιά νά δούν πόσο άνυπόφορο είναι.

Τό γέλιο της σταματάει άπτότομα. Νιώθει νά βαραίνει πάνω της ένα βλέμμα σοβαρό και έκπληκτο: τού μπαμπά Νίλσεν:

Είμαι τρελλή, σκέπτεται ή Τέζι. Θά διαλύσω αυτούς τούς άρραδώνες. Τώρα είναι βέβαιοι πώς ο Σβέν θά γίνη ένας πρώτης τάξεως σύζυγος. Άν είχαν άκόμα άμφιβολίες έξ αιτίας τού διαζυγίου του, τούς τις άφαίρεσα. Θά κρεμαστώ άπάνω του, θά κολλήσω άπάνω του, ώσπου νά πάθη ναυτία και νά παρατήση τήν Κάρεν τούς. Θάπρεπε ώστόσο νά μη με νιάξη.

Η Τέζι σγκνώνεται. Τό δωμάτιο στριφογυρίζει λίγο. Η πια πολύ κονιάκ. Προχωρεί σιγά πρós τά ράφια με τά βιβλία. Νιώθει πώς όλοι οι Νίλσεν στήλνουν τó βλέμμα τους πάνω της: και γι' αυτό ή Τέζι κουνάει τούς γοφούς της.

Ναί, άγαπητοί μου Νίλσεν, με μία τόσο πρόστυχη γυναίκα είχε παντρευτή άλλοτε ο Σβέν σας!

Δίπλα στον Σβέν στέκεται ή Κάρεν. Η Κάρεν είναι πολύ πιο ψηλή από τήν Τέζι: έχει νεανικό άθλητικό πρόσωπο και ξανθά μαλλιά, κομμένα κοντά: τó άσπρο της φόρεμα με τά μικρά λουλουδια δεν ταιριάζει καθόλου με τήν άγοραστική σιλουέτα της. Η Τέζι τρομάζει με τήν έχθρική έκφραση τού προσώπου τής Κάρεν.

Τώρα στέκεται άνάμεσα στην Κάρεν και τήν Τέζι. Η Κάρεν άκούμπει πάνω του, θέλει νά βεβαιώσει ότι άνήκει στο Σβέν. Η Τέζι βρίσκεται σέ κάποια άπόστασι από τó Σβέν, μά ο Σβέν μυρίζει τó άρωμά της, είναι πάντα τó ίδιο άρωμα, λίγο τραχύ. Κι' όμως γλυκό και φιλικό. Πολύ φιλικό.

— Είμαι ευχαριστημένος πού έφερες τόν κύριο Κράβεν, λέει γρήγορα διάβασα τó βλίο του γιά τήν Ισπανία κι' έπιθυμούσα νά τόν γνωρίσω. Καί σχεδόν ντροπαλά: — Θάβελα πολύ νά κάναμε παρέα με τόν κύριο Κράβεν και τó φίλο του. Μπορούμε νά περάσουμε ένα βράδυ μαζί; Ο Τζών δεν άπαντάει. Ο Γκάρι λέει ήσυχα:

— Μπορείτε νά τηλεφωνήσετε στην Τέζι. Η Τέζι διαβεί τόν καιρό μας και μπορεί νά όργανώσει κάτι, θά χαίρομαι πολύ.

Ο Τζών έξακολουθεί νά μη λή τίποτα: ο Όλ, έμφανίζεται μπροστά τους και άναγγέλλει:

— Ο μπαμπάς είναι έτοιμος.

— Θά μου κάνετε τήν τιμή; λέει ο Σβέν, και χαμογελάει στην Τέζι.

Η Τέζι δέχεται μ' ευχαρίστησι.

ΣΤΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ

— Τί θά πη «δεν πεινάω!»; Μη ξεχνάς πώς πληρώνουμε 500 δραχμές τó «τάμπλ ντ' ότ»!...

— Έχεις ώραία φαγητά, Σβέν;

Ο Γκάρι όμως διατηρεί τήν καλή του άνατομή και λέει: — Είμαστε προσκεκλημένοι εδώ κοντά, γι' αυτό έξ άλλοι ήρθαμε στίπι σας σήμερα: κριθώς. Μου φαίνεται, Τέζι, ότι πρέπει νά φύγουμε.

— Τί κρίμα, λέει ο Σβέν.

Μά δεν μπορεί ή Τέζι νά παραστή στους άρραδώνες σας, παρατηρεί ο Τζών: και ο τόνος τής φωνής του δεν είναι φιλικός.

Η Τέζι και οι δυο συνοδοί της άποχαιρετούν γρήγορα τούς διάφορους Νίλσεν και Γιένσεν. Ο καλός μπαμπάς Νίλσεν κάθεται τώρα σέ μία πολυθρόνα, λίγο άπομακρυσμένη.

— Άντίο σας, κύριε Νίλσεν, λέει.

Βλέπει τó άγαθό κόκκινο πρόσωπό του και στενοχωριέται από αυτός τó συμπληρωτικό γέρος κύριος σχημάτισε κακή γνώμη γι' αυτήν, άπ' τις κουταμάρες πού διηγήθηκε στη γυναίκα του.

— Φέρθηκα πολύ άσχημα, κύριε Νίλσεν;

Τό φόρεμα σας πείει θαυμάσια, λέει αυτός αντί γι' άλλη άπάντησι.

— Πραγματικά; Δεν είναι δικό μου, άπαντάει ή Τέζι: κυττάζοντάς τον, μού φαίνεται πώς είναι πολύ ακριβό φόρεμα, προσθέτει, με ύφος πολύ σοβαρό.

— Μπορεί, δέ θυμάμαι πιά πόσο στοίχισε, λέει ο μπαμπάς Νίλσεν διατηρώντας τήν σοβαρότητά του. Κρίμα πού φεύγετε τόσο γρήγορα. Χαίρετε, άγαπητή κυρία Πούλσεν.

*

Οι Λίντμπεργκ γιά τούς άποίους πολλές φορές έγινε λόγος ως τώρα και πού δεν μπορούμε νά παρουσιάσουμε γιά τήν έξουση γιά τή Σουηδία, δεν έχουν μονάχα τó δαχτυλίδι, με τά ούκωσσημα τής βιτρίνας μά και σαιζ-λόγκ

— Φόρεσα τó φράκο γιά χατήρι σας, άρχίζει ο Γκάρι, έπίσημα, τώρα γιά νάμαι ευγενικός, θά κουβεντιάσω λίγο μαζί σας, άγαπητή κυρία Πούλσεν. Λοιπόν, ο Σβέν Πούλσεν είναι χαριτωμένος άνθρωπος, άγαπητή κυρία. Θάπρεπε νά τόν παντρευτήτε. Α! Είσασαν κιόλας παντρεμένη μαζί τούς; Γιατί λοιπόν διαλύθηκε ο γάμος σας;

Η Τέζι νιώθει νά βαραίνει πάνω στο πρόσωπό της τó προσεχτικό βλέμμα τού Τζών. Άστειο πρόμα, τρία ανθρώπινα όντα, δόξατα ξένα τó ένα πρós τ' άλλο, κάθονται σέ μία πελούσα πού τούς είναι δόξατα ξένα. Η θεία μας δεν είναι εδώ, τίποτα δεν μάς άνήκει έξω από τ' άστέρια. Θ' άβελαν νά δρσκόμουν πάλι στο Τυρόλο και νά ξανακάνω τή γνωριμία τού Σβέν καί... Σκέψεις κουτές. Ο Γκάρι έκανε μίαν έρώτησι. «Γιατί λοιπόν διαλύθηκε ο γάμος σας;»

— Είναι ντροπή, λέει ή Τέζι, μά ήταν πολύ άπλο. Πολύ κοινό. Ύπερμετρο άντιπάθεια, νά τί δρής ο δικηγόρος γιά τó διαζύγιο. Έπρεπε νά δρής κάποιος λόγος, είναι τó έπάγγελμα του. Τότε μού φαίνονταν πολύπλοκα όλα, μά σήμερα βρίσκω πώς είναι κοινότητα και πληκτική.

Η φλόγα ενός σπέρτου. Ο Γκάρι άνάβει τήν πίπα του. Ο Τζών δεν κυττάει πιά τó πρόσωπο τής Τέζι.

— Ισως ο Σβέν νά παίξη σκάκι, δεν ξέρω, δεν έχω ιδέα, δεν τόν ρώτησα. Ισως αυτό ήταν όλο μου τó λάθος. Στην αρχή, είμασταν έρωτευμένοι: ο ένας με τόν άλλο, αν ο Σβέν ήταν πραγματικά έρωτευμένος, δεν ξέρω έγώ όμως, ήμουν έρωτευμένη, κοντά έρωτευμένη, όπως δεν ήμουν ποτέ πριν και ποτέ μετά. Όταν πάψαμε νά είμαστε έρωτευμένοι ο ένας με τόν άλλο, είμασταν παντρεμένοι. Ο μεγάλος έρωτας είχε περάσει και δεν είχαμε τίποτα πού μπορούσε νά μάς συνδέση τόν ένα με τόν άλλο. Θά ήθελα πολύ νά γνωρίσω τή μεγάλη ζωή, τά ταξίδια, τούς ανθρώπους: πάντα σκεπτόμουν: δεν μπορείς σ' όλη σου τή ζωή νά έχης ένα διαμέρισμα και κουραστικούς προσκεκλημένους και νά παίξεις μπριτζ με ανθρώπους πού κατοπιν παραγγέλνουν στίπια στο Σβέν. Τσακωθήκαμε. Γιά κουταμάρες, φυσικά. Κι' ύστερα έψαξα γιά ένα δικηγόρο στον τηλεφωνικό κατάλογο κι' έτρεξα στο γραφείο του. Αυτό είναι όλο...

Ο Γκάρι ρωτάει: — Κατά τήν διάρκεια τού διαζυγίου δέ μιλήσατε γιά όλ' αυτά; Δεν άνεκρωτήθηκαν ποτέ γι' αυτήν κατέληξαν εκεί τά πράγματα;

Η Τέζι κουνάει τó κεφάλι της: — Πριν από τó διαζύγιο, είναι όπως πριν από τó γάμο, δεν έχεις καιρό νά κουβεντιάσθ γιά αισθηματικά. Πριν από τó γάμο μιλάς συνεχώς γιά τά έπιπλά και γιά τή μάρα του ραδιοφώνου και γιά τó είδος τού κουδού-πιε πού πρέπει νά διαλέξθ. Καί κατά τή διάρκεια τού διαζυγίου, όλο αυτά κουβεντιάσεις: σέ ποιόν άνήκει τó ραδιόφωνο; και ποιός θά κρατήσει τó κουδού-πιε; Κατά

τη διάρκεια του διαζυγίου αρ-
κει να συναντηθείς με τον άλλο
για να σε πιάσουν τα δαιμό-
νια σου, τόσο πολύ δίνει στα
νεύρα ο ένας στον άλλο είναι
θαυμάσιο όταν όλα έχουν τε-
λειώσει. Σκεφθείτε όμως, ο
Σβέν ούτε μία φορά δεν μου
παράπονέθηκε πώς τον άπογο-
ήτευσα.

— Έσύ του παραπονέθη-
κες ποτέ ότι σε άπογοήτευσε;
ρωτάει ο Γκάρι.

— Η Τέζι κάνει ναί με το κε-
φάλι της, θλιμμένα:

— Πόσες φορές! Μόνο έ-
πειτ' από το διαζύγιο γνωρί-
ζεσαι πραγματικά.

— Έτσι είναι, είπε ο Γκά-
ρι. Τέζι, δε θα παντρευτώ πο-
τέ! Νοιώθω πως φοβάμαι.

— Είναι ευχάριστο πράμα
ή παντρεία, νεαρέ, λέει η Τέ-
ζι στον Γκάρι. Πρέπει να ξέ-
ρης μονάχα ότι δυο όντα δεν
μπορούν ποτέ να έχουν μία μο-
νάχα καρδιά, μήτε μία μονά-
χα ψυχή. Μένουν πάντα δυο
όντα χωριστά, δυο καρδιές.

Πρόκειται, μονάχα να ζήσης
πλαί, πλαί ευχάριστα και χω-
ρίς ωστόσο να είσαι ποτέ μό-
νος. Είναι ευχάριστη η παν-
τρεία το άνακαλύπτει και ο
Σβέν. Ο Σβέν πρόκειται να
ξαναπαντρευτεί, έγω όμως...

Το πρόσωπό της παίρνει
μια πολύ σοβαρή έκφραση:

— Φοβάμαι έναν καινούργιο
σύζυγο.

Το χέρι του Τζών άκου-
μπάει στα ένωμένα χέρια της
Τέζι.

Σβέν... σκέπτεται η Τέζι ά-
στραπιαία. Ταυτόχρονα χαμο-
γελάει στον Τζών.

— Τζών, ίσως μάθω πρα-
γματικά να παίζω σκάκι.

— Θα μπορούσατε να ζή-
σετε στην 'Αμερική, Τέζι; οω-
τάει ο Γκάρι.

— Η Τέζι σκάνεται: πραγμα-
τικά η νύχτα δεν είναι ζεστή;
πραγματικά ο κήπος κι' αυτός
ο καθάριος ούρανος της είναι
ξένα.

— Στην 'Αμερική; Γιατί
όχι; Σκέφσανε την πατρίδα μου
από το χαρτί. Τώρα δε με νοι-
άζει όπου και να μείνω.

Κατεβαίνει σιγά τον δρόμο
με τα χαλκίκα.

— Τίποτα δε σήνει για
πάντα: επιζή κανείς άπ' όλα,
λέει ο Τζών, αγκαλιάζοντας
την Τέζι.

— Η Τέζι παραξενεύεται πού
κι' αυτός ο άντρας πλάι της
της είναι ξένος.

— Τηλεφώνησε νάρθη ένα
ταξί, Τζών, είμαι τόσο κουρα-
σμένη!

— Ο Τζών τηλεφωνεί για τα-
ξί, κι' ύστερα συνοδεύει την
Τέζι σπίτι της, το αυτοκίνητο
να μαρκούς, το ταξί είναι ένα
τραντάζεται κι' ο Τζών αρχίζει
να φυλάη την Τέζι.

Γιατί άρρσει τόσο πολύ
στούς ανθρώπους να φιλούν μέ-
σα σ' ένα ταξί, όταν τραντά-
ζεται έτσι; σκέπτεται η Τέζι.

— Την ήμερα, το ταξί είναι ένα
έντιμο μεταφορικό μέσο, μα τη
νύχτα, όλοι οι άντρες νοιώθουν
την υποχρέωση να φιλούν μέσα
στο ταξί.

— Η Τέζι είναι μαζεμένη και
ήρεμη μέσα στην άγκαλιά του
Τζών. Είναι πραγματικά πολύ
ευχάριστο.

— Τί σκέπτεσαι, ντάρλινγκ;
— Σκέπτομαι ότι άμέσως έ-
νωισα ότι θα σ' έρωτευό-
μου! 'Αμέσως, χτες κι' έλας.

μπροστά στο ξενοδοχείο της
'Αγγλίας.

Και ταυτόχρονα αισθάνεται:
Σβέν.

Είναι τρέλλα, είναι κουτα-
μάρα, είναι άναγρό: Σβέν, ναί,
πραγματικά Σβέν.

ΙΥ

Μερικές μέρες περνούν: περ-
νούν τρομαχτικά γρήγορα: έ-
ναι ήλιος και χιλιάδες μικρά
ποδήλατα λαμποκοπούν στους
άσπρους δρόμους της Κοπεν-
χάγης. Οι έφημερίδες γράφουν
ότι ο παγκόσμιος πόλεμος θα
ξεσπάσει σε μερικές έβδομά-
δες: πρέπει να μαζέψουν πρώ-
τα τη σοδειά κι' ύστερα η Εύ-
ρώπη θα βυθιστεί στο σκοτά-
δι. Η Μπέτσυ έχει ένα κοτε-
ράκι και προσκαλεί την Τέζι,
το Τζών και τον Γκάρι σε πε-
ριπάτους. Το νερό είναι γαλά-
ζιο, ο ούρανος είναι γαλάζι-
ος: οι άντρες κουδουνίζουν ά-
ρες ολόκληρες με την Μπέτσυ
για τον πόλεμο. Τα λόγια πα-
φάζουν όπως και τα γαλάζια
κύματα κι' η Τέζι λογαριάζει
στο μεταξύ πόσα σχέδια φο-
ρεμάτων πρέπει να πουλήσει
για να πληρώσει το λογαρια-
σμό του οδοντογιατρού.

Στο τέλος του καλοκαιριού
ο Σβέν θα παντρευτεί. Η Τέζι
διώχνει αυτή τη σκέψη. Θα πάη
στον 'Αντερσεν και θα τον ρω-
τήση αν έχει σχηματίσει τη
φθινόπωρινή συλλογή του.

Είναι ένα κτήνος αυτός ο
γιατρός 'Ααγκαρτ. Στο φρο-
νιμίτη άριστερά στην κάτω μα-
σέλα, δεν υπήρχε στην αρχή
παρά μία μικροσκοπική τρυ-
πίτσα. Τότε σκάλισε γύρω-
γύρω όσπου έκανε μία τερά-
στια τρύπα. Τώρα χρειάζεται
ένα σωρό χρυσάφι για να κλεί-
σει αυτή την τρύπα. Και μόνο
με κανένα θαύμα θα βρή η Τέ-
ζι τα λεφτά.

— Η Μπέτσυ δγαίζει πολιτι-
κούς λόγους: μιλάει σύμφωνα
με τα αισθήματα του Γκάρι.

Αυτός είναι κατακόκκινος, ίσως
κι' από τον ήλιο. Η Μπέτσυ
είναι 'Αμερικανίδα με τα όλα
της — τρελλαινείται ταυτόχρο-
να για λόρδους και για σοσια-
λισμό. Ο Σβέν θα φύγει σε
γαμήλιο ταξίδι, με την Κάρεν.

Θα περνούν όλη την ήμερα
στο κρεβάτι, στα γαμήλια τα-
ξίδια υπάρχει πολλός καιρός
διαθέσιμος. Όχι, όχι, δε θέλω
να το σκέφτομαι, δε θέλω...

— Ο Σβέν κοιμάται πάντα
μπρούμυτα, και χώνει το κε-
φάλι του μέσα στα μαξιλά-
ρια: στο κρεβάτι, φαντάζει νε-
ος κι' όμως δεν είναι πια τόσο
νέος, έχει γκριζα μαλλιά στους
κροτάφους και...

— Τέζι, πού θα φάμε από-
ψε; φωνάζει ο Τζών.

Φωνάζει μία φορά, φωνάζει
δυο φορές, ούρλιαζει την τρι-
τη, κι' η Τέζι πετάγεται πάνω.

— Μπορούμε να φάμε στο
«Ξενοδοχείο της 'Ακτής» στο
Κλάμπενμποργκ και να κά-
τσουμε στην ταραύα κοντά
στη θάλασσα, προτείνει η
Μπέτσυ...

Είναι σπουδαίο κορίτσι, πάν-
τα ζέρει να οργανώσει άρρα
προγράμματα.

— Πάω σπίτι, λέει η Τέζι,
πρέπει να σχεδιάσω λίγο. Θα
είμαι στις έννεα στο «Ξενοδο-
χείο της 'Ακτής». Όχι, Τζών,
δεν είναι ανάγκη να έρθης να
με πάρης. Με το τραίνο θα εί-
μαι σε δεκα λεπτά εκεί.

Πόσο θέλει ξαφνικά να μεί-

νη μόνη, ξεπλωμένη στο με-
γάλο ντιβάνι! Ο Γκάρι και
ο Τζών την πηγαίνουν σπίτι
της. Ο Γκάρι οδηγεί ένα γε-
λοίο αυτοκίνητο, ένα παλιό
μοντέλο με αρκετά τρακαρί-
σματα: ζητάει μ' ευγένεια συ-
γκώμη για το αυτοκίνητο:

— Με συγχωρή, μα δε
βρήκαμε άλλο αυτοκίνητο στο
γκοράζ των Λίντμπεργκ!

— Η Τέζι δγαίζει το γκριζό
πανταλόνι της που χρησιμο-
ποιεί στην πλάζ, φοράει το
παλιό πενιούάρ της με τα λου-
λούδια και πέφτει πάνω στο
ντιβάνι. Πρέπει να μπαλώω
τις κάλτσες μου, σκέφτεται,
πρέπει να κάνω μερικά σκίτσα,
πρέπει να σκεφτώ αν θέλω να
παντρευτώ τον Τζών, πρέπει...

Χτυπάει το τηλέφωνο. Είναι
η Ούλα.

— Εκείνη τη στιγμή η Τέζι
νοιώθει τρομερά ένοχη:

— Ούλα, πρέπει να με
συγχωρήσετε, δεν βρήκα ακό-
μα τον καιρό για να σου φέ-
ρω το φόρεμά σου. Δεν πει-
ράζει; Είσαστε πολύ καλή,
Ούλα! Πώς! Στις έφτά σπίτι
σας για φαί; Είναι δύσκολο,
γιατί στις έννεα... Κάποιος
που θέλει να μου μιλήσει; Ποι-
ός; Όχι, δεν καταλαβαίνω.

Καλά, ναί, έδω έπιμένετε, θα
σας φέρω και το φόρεμα ταύ-
τοχρόνως. Σύμφωνοι, Ούλα!
άντιο, στις έφτά!

— Η Τέζι ψάχνει για τα τσι-
γάρα της σε όλο το διαμέρι-
σμα. Πώς δρέθηκε η τσιγαρο-
θήκη της στο μπάνιο; κι' ανά-

δει ένα τσιγάρο για να σκε-
φτεί καλύτερα. Η Ούλα την
καλεί για φαί. Καλά. Γιατί
κάποιος θέλει σώνει και καλά
να της μιλήσει. Όταν η Τέζι
τη ρώτησε ποιος είναι αυτός ο
κάποιος, η Ούλα δεν της είπε.

Δεν μπορεί παρά νάναι ο
γερο-Νίλσεν, σκέφτεται η Τέ-
ζι. Μα είναι τρέλλα. Τί θέλει
από μένα; Μπορεί να μου κά-
νη παρατηρήσεις γιατί άνα-
στάωσα τους άρραδώνες της
κόρης του. Δίχως έμάς όμως,
όλη αυτή η ιστορία βάραν θα-
νάσιμα άνισρη. Ο Γκάρι, ο
Τζών κι' έγω σώσαμε τη δρα-
δυά. Έξ άλλου, αυτός ο γερο-
θεατρώνης πρέπει νάναι ευχα-
ριστημένος που του φέρθηκε
άψογα. Δεν έκανα παρά μία
αίτηση νύξι για την Ούλα: το
στόμα μου ήταν κλειστό σαν
τάφος. Τί με θέλει, λοιπόν, ο
μπαμπάς;

— Η Τέζι φθάνει στην Ούλα
την ώριμένη ώρα. Ο Νίλσεν
βρίσκεται κι' έλας εκεί. Από
τα άσπρα του μαλλιά ως τις
άσπρες του γκέτες, είναι πάλι
έναν διευθυντή τσίρκου που
θέλει να κάνει το παλληκάρι.

Κάτω από τα πυκνά φρύδια
του, τα μικρά του μάτια λά-
μπουν: φιλάει με έπισημότητα
το χέρι της Τέζι. Η Τέζι δίνει
στη φυσιογνωμία της μία ψυ-
χή έκφραση. Είναι ένα θέαμα
γελοίο και θλιβερό ταυτόχρο-
να, αυτός ο γερο-μπαμπάς
στο σπίτι της έρωμένης του!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Δώρα...

Chypre
Paris
l'Aimant
l'Origan

...προσφέρω ένα
Παριζιάνικο άρωμα.

COTY

ΑΝΩΝΥΜΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Χαριτωμένο αισθηματικό διήγημα

ΟΤΑΝ διάβασα το άνωθυμο
γράμμα, πού μου έλεγαν, ό-
τι η Λύντα με άπατούσε, γέ-
λασα στην αρχή. 'Αργότερα ό-
μως αναγκάστηκα να παραδε-
χθώ, ότι πέρασα μία άσχημη
μέρα, εξ αίτιας εκείνου του
γράμματος, γιατί έκνευρι-
σμο, άδικολόγητους καυγά-
δες με τους συναδέλφους μου
και μελαγχολική διάθεση.

Δεν μ' άρρσει να κοροιδεύω
τον έαυτό μου και ήξερα κα-
λά πως παρ' όλη την έμπιστο-
σύνη που έτρεφα για την Λύν-
τα, οι άνωθυμες εκείνες πλη-
ροφορίες με είχαν ταραξεί.

Έτσι, για να άποφύγω μία έ-
πιστής δυσάρεστη νύχτα, άπο-
φάσισα να κάνω ένα μικρό πε-
ρίπατο ως το μέρος που μου
ώριζεν η έπιστολή.

Έτσι στις 6 άκριβώς («'Από
τις έξη ως τις έξημισή η φίλη
σας βγαίνει κάθε μέρα από το
τάδε κτίριο της οδού Βενέτο,
μαζί με κάποιον άνδρα, έλεγε
το καταραμένο... άνακωνο-
θέν) βρισκόμουν κρυμμένος πί-
νω από ένα περίπτερο, με τη
ρεπομπλικα καταβασμένη ως
τα ματια και με ύφος που θυ-
μιζε άμερικανικό γκαγκστερι-
κό φιλμ.

Είχαν περάσει πέντε λεπτά
περίπου, όταν είδα ένα κορί-
τσι να έρχεται προς το μέρος
μου. Φαντάσθηκα πως ήθελε
κάτι να μου πη, μα εκείνη ήρ-
θε και στάθηκε δίπλα μου, χω-
ρίς να δώση καμμία προσοχή
στο άτομό μου, στηρίζοντας
με άγωνία τα μάτια της στα
παράθυρα του άντικρουού σπι-
τιού. Ήταν πολύ νέα, είχε ή-
σια μακρυνά μαλλιά και φορού-
σε μία άμορφη καστόρινη ζα-
κέτα, που φαίνεται πως δεν
την προφύλασσε έντελώς από
το κρύο, γιατί είδα τους ώμους
της να τρέφουν έλαφρα.

Μείνωμε εκεί στριμωγμένοι
για κάμποση ώρα περιμένον-
τας, έγω τη Λύντα κι' εκείνη
δεν έζωρ τί, όταν άντελήφθη-
κα πως το άγνωστο κορίτσι έ-
κλειγε με λυγμούς. Παρ' όλη
την έγνοια που είχα για την ά-
πιστη, το θέαμα ενός κοριτσιού
που έκλαιγε, δεν μ' άφησεν ά-
συγκίνητο.

— Μπορώ να σας βοηθήσω
σε τίποτα; ρώτησα με άμυχα-
νία.

— Γύρισε και με κύτταξε. Εί-
χε δυο μάτια πελώρια, σκου-
ροπράσινα, που μεγάλωσαν
την άμυχανία μου.

— Όχι, είπε άναστενάζον-
τας.

— Γιατί όχι, έπέμεινα, πού
έρετε; ίσως να μπορώ να σας
βοηθήσω. Γιατί δε θέλετε να
μου πητε τί σας συμβαίνει;

— Οι άνδρες δεν μπορούν
να καταλάβουν, έκανε με ύφος
δραματικό, είναι κακοί και ά-
πιστοι.

— Βέβαια, οι άντρες είναι
άπιστοι, επανέλαβα κι' έγω με
πλήρη ειρωνεία.

— Ύστερα δεν έζωρ πως μου
ήρθε και συνέχισα:

— Βλέπετε αυτό εκεί το
κτίριο;

— Έγνεψε ναί, με ύφος μα-
κάβριο.

— Έ, λοιπόν, την στιγμή
αυτή βρίσκεται εκεί μέσα η
άρραδωνιστική μου, μαζί
μ' ένα άλλο άντρα.

— Η Λύντα δεν ήταν καθ' αυ-
τό άρραδωνιστική μου, αλλά
μιλώντας με τη μικρή, μου φά-
νηκε πιο σωστό να χρησιμο-
ποιήσω αυτό τον τίτλο.

Την ώρα εκείνη μία πόρτα
άνοιξε και παρουσιάστηκε η
Λύντα, κρεμασμένη στο μπρά-
τσο ενός άντρα.

— Νάτην! φώναξα, τρέμον-
τας από άγανάκτηση. Και μου
ώρικίζοταν πως μ' άγαπά. 'Αλ-
λά δε θα την άφησω έτσι.

Είχα σκοπό να δημιουργή-
σω σκηνές, μα το κορίτσι ξε-
σπασε πάλι σε λυγμούς. Στά-
θηκα διστακτικός μη ξεροντας
τί να κάνω. Παρ' όλη μου την
άγανάκτηση λυπόμουν ν' άφη-
σω τη μικρή μόνη και άπελι-
σμένη.

— Μά, επί τέλους, τί έχε-
τε; φώναξα.

— Αυτός ο άντρας, μουρ-
μούρισε άνάμεσα στους λυ-
γμούς της, είναι... ήταν... ο
άρραδωνιστικός μου.

Κι' έγω ένοιώσα να μισώ
θανάσιμα εκείνο τον άντρα.

— Έτσι έγινε η αρχή με τη
Λούζα. Το τέλος ήταν να παν-
τρευτούμε ύστερα από λίγους
μήνες.

— Ένα βράδυ, άφου είχα τε-
λειώσει το διάβασμα της έφη-
μερίδας, ρώτησα τη γυναίκα
μου:

— 'Αλήθεια, ποιος λες να
μάς έστειλε εκείνα τα άνωθυ-
μα, γράμματα;

— Έσκυψε το κεφάλι κατακόκ-
κινη και μου άπάντησε, ντρο-
παλά:

— Έγώ!...

Δεν μπόρεσα να καταλάβω
άμέσως.

— Πώς; έκανα σαν ήλιθι-
ος. Έσύ έγραψες πως ο φίλος
σου και η Λύντα...

— Δεν είναι καθόλου φίλος
μου, διαμαρτυρήθηκε. Ούτε
τον γνωρίζα καν. Ο μόνος που
γνωρίζα ήσουν έσύ. Μη ξεχνάς
πως το γραφείο σου ήταν πά-
νω από το δικό μου. Από την
πρώτη μέρα που σε είδα, είχα
ξετρελλαθώ μαζί σου. Έσύ αυ-
τε με είχες προσέξει, μα είχα
την έλπίδα πως αυτό θα γινό-
ταν μία μέρα. Ξαφνικά όμως,
άοχισε να έρχεται να σε παίρ-
νη τα βράδια η Λύντα. Πόσο
υπέφερα δε λέγεται. Μία μέρα,
την είδα τυχαία να βγαίνει, ά-
πό το σπίτι της οδού Βενέτο,
μαζί μ' ένα άντρα. Από τότε
άρχισα να την παρακολουθώ,
κι' όταν κατάλαβα, ότι τα
ραντεβού τους ήταν καθημερι-
νά, σκέφθηκα, ότι είχα καθή-
κον να σε προφυλάξω από μια
τέτοια γυναίκα.

Μου ήρθε να βάλω τα γέ-
λια, μα κρατήθηκε και της εί-
πα με ύφος άυστηρό:

— Όστε για να με προφυ-
λάξης έκανες όλες αυτές τις
μυχανοραφίες;

Την είδα πού έτοιμαζόταν
να βάλη τα κλάματα και την
πήρα στην άγκαλιά μου.

— Είσαι μία μικρή ψεύτρα,
της είπα, κι' όμως έγω σε λα-
τρεύω.

ΛΟΥΪΤΖΙ ΠΕΡΡΙ

Χιονισμένες!!

POMMADE PROFARM

Βιταμινούχος άλοιφή

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Διαφήμιση Εγκεκριμένη

**Με κίεει
όλες τις ήμερες
του μηνός**

**Τι χαρά να μπορείτε να
εργάζεσθε, να χορεύετε,
να πηγαίνετε έκδρομες
άκμή και στις δυσά-
ρεστες ήμερες χάρις
στην CAMELIA!**

— Η μοντέρνα γυναίκα, όπως σεις, δεν επιτρέπεται να
χρησιμοποίη μεθόδους όπως πριν 20 χρόνια...
Και άλήθεια δεν υπάρχει κανείς λόγος να στερηθώ
την άνεση που σας προσφέρει η "Camelia".
Αυτή η προφύλαξις, άπόλυτα υγιεινή, σας δίδει το αλ-
σθημα της άσφαλείας και της άυτοπεποίθησής που η
γυναίκες έχουν περισσότερη ανάγκη ώρισμένες ήμερες.
Κάθε στιγμή μπορείτε ν' αλλάξετε την Καμέλια εύκολα,
καθάρα και διακριτικά (διαλύεται στο νερό).

— Η σεργιέτ υγείας ΚΑΜΕΛΙΑ είναι
κατασκευασμένες από είδική σελλουλόζα.

Camelia είναι άπορρο-
φητική, άπαλή

CAMELIA δεν ένοχλεί,
δεν έρεδιζει.

Με την CAMELIA Όχι πια πλύσιμο

Ζητείτε την άληθινή ΚΑΜΕΛΙΑ με μία λέξη μόνο.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ παντού.

ΑΛΛΑ

48

ΕΥΚΟΛΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

ΜΕ ΟΤΙ φανταχτερό δοήτε στὰ συρτάρια σας, με αρκετή ύπομονή και λίγα ένδεχομένως προσθετα έξοδα μπορείτε να φρεσκάρετε την υπάρχουσα γκαρνταρόμπα σας και να περάσετε μιά χαρά με ό τι έχετε. Οι ιδέες που σας δίνουμε εδώ, παρμένες από τα αντιπροσωπευτικώτερα φετεινά μοντέλα, είναι απλώς μικρές νότες που γίνονται χωρίς δυσκολία, ενώ άρκούν για μεταμόρφωσι ενός φορέματος.

ΠΩΣ ΝΑ ΔΩΣΕΤΕ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ ΝΕΑ ΖΩΗ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΙΝΗ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ ΣΑΣ

- 1 Ένα άμμιγνέ ταγιέρ ή φόρεμα με γιαντά, στολίζεται με μεγάλο σατέν ή ταφτά φιόγκο φαρδύ. Το δεξιόμο πιάνεται με κομμηματα στράς σε διάφορα ώραία σχέδια.
- 2 Γραβάτσκι από φανταχτερό μπροσέ. Συμπληρώνεται με σκέτο σατέν στο ίδιο χρώμα ή, ακόμη, σε ταιριαστή αντίθεση.
- 3 Μεγάλος πλακά φιόγκος γαρνίρει το κεφάλι όταν έχετε αληθινό (ή ψεύτικο) κότσο. Τον στερεώνετε με ένα λαστιχάκι.
- 4 Μεγάλος γιαντάς - μπερτά που κομψώνει στη μέση, φρεσκάρει τελείως το θραδί, νο σας. Γίνεται από το ύφασμα του φορέματος, αν έχετε ή από σκέτο σατέν.
- 5 Κόψτε μια θηλιά σ' ένα σκέτο φόρεμα ή σ' ένα μαύρο πουλόβερ κλειστό. Κόψτε και τα μανίκια αν έχη. Περάστε μια μαύρη σατέν γραβάτα, όπως βλέπετε.
- 6 Κόψτε μεγάλο ντεκολτέ γιαντά σε μια μπλούζα ή φόρεμα (αν είναι ζαγονέ) και στολίστέ το με δελουδίνους φιόγκους, καθώς και τη ζώνη. Αν ο μπουστός έχη φάρδος επάνω, σουρώστε το ντεκολτέ.
- 7 Μεγάλος φιόγκος από καμμάτια του φορέματος ή από σατέν, δελουδο κ.ά. δίνει έντυπωσιακή νότα και πλούτο στη φούστα. Γαρνίρεται με αγκράφα στράς.
- 8 Ντραπέ ζώνη στη μέση σε φόρεμα ταφτά με φιόγκο πίσω. Από το μέσα μέρος ο φιόγκος γαρνίρεται με άλλο χρώμα.
- 9-10-11-12-13 Λίγες ή πολλές σειρές μαργαριτάρια φορεμένα κατά πως βλέπετε αποτελούν τελευταία λέξη.
- 14 Κόψτε ίσια το μπουστό του περσυνού σας φορέματος και γαρνίρετέ τον με κορδέλες δελουδίνες σε δυο τόνους. Κάψτε και μπρετέλες μοντέρνες. (Μπουστός μπαλαρίνας). Αν θέλετε να αλλάξετε εντελώς και τη φούστα γαρνίρετε πάλι με κορδέλες (αν το επιδέχεται το φόρεμα).
- 15 Κεντήστε την έτολ σας με ό τι διαθέστε: πέρες, στράς, πολλές κ.λ.π. σας βρίσκονται από παλιά φορεμάτα σας.
- 16 Φανταχτερά κρόστα σε μάλλινο σάλι.
- 17 Ντραπέ δεξιόμο πλούσιο δίνει πλούτο και χαρί και στον πιο απλό μπουστό.
- 18 Γαρνίρετε οποιοδήποτε μεγάλο ντεκολτέ με γουνάκι. Θα μοιάζη μοντέρνο.
- 19 Κόψτε το μπουστό κατά τον τρόπο που βλέπετε στην εικόνα και γαρνίρετέ τον με σατέν ή με δελουδινή κορδέλα.
- 20 Βάλετε γούνινες μπρετέλες στο στομάχι σας. Θα του δώσετε ένα νέο τόνο.

ANNA PAULOVA

ΤΟ ΡΟΜΑΝΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗΣ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ

5ον — Αυτοί θα μπερδέσουν
να μάς βοηθήσουν.
Στο πρόσωπο του
Νταντρέ πέρασε ξαφνικά
ένα χαμόγελο.

— Μη φοβάσαι, αγαπημένη
μου. Θα δεις πως σε λίγο όλοι
θα βρίσκονται στο θέατρο.
— Μα πώς; είπε η Άννα
με έκπληξη.

— Τώρα δε είπες πως πρέπει
να υπάρχουν και άνθρωποι
που δεν φοβούνται. Και πραγμα-
τικά υπάρχουν: οι στρατιώ-
τες. Αυτοί θα μάς βοηθήσουν.
Έχουν φορτίγιο αυτοκίνητα.
Θα πάω να μιλήσω στον αρχηγό
τους.

Ο αρχηγός υποδέχτηκε τον
Νταντρέ με μεγάλη ευγένεια,
άλλα λυπόταν πολύ επειδή δε
μπορούσε να διατάξει τους
στρατιώτες του να μεταφέρουν
πράγματα για ιδιώτες.

— Είμαι όμως πρόθυμος να
σας διαθέσω φορτίγιο αυτοκί-
νητα, κύριε Νταντρέ. Ο θαυμα-
σμός μου για την Άννα Παύ-
λοβα είναι τόσο μεγάλος, που
ανάλαβαν την ευθύνη.

— Δυστυχώς και μ' αυτό
δεν μπορεί να γίνει τίποτα, α-
πάντησε κακόκεφος ο Νταντρέ.
Πάντως, σάς είμαι πολύ ευγνώ-
μων, κύριε διοικητή, για την
ευγενική προσφορά σας.

Ξαφνικά ο διοικητής χτύπη-
σε τη γραμμή του στο τραπέζι.
— Τό βρήκα! φώναξε θρι-
αμβευτικά. "Αν θέλουν να το
κάμουν έθελοντικά, είναι ελεύ-
θεροι. Έγώ θα τους δώσω ά-
δεια.

Πολλοί στρατιώτες παρουσι-
άστηκαν και σε λίγη ώρα, ό-
λες οι άσπρες είχαν μετα-
φερθεί στο θέατρο.

Ήταν μία παράξενη πρεμι-
έρα εκείνη τη βράδυ. Γιατί
εκτός από λίγους θαρραλέους
κατοίκους της πόλεως, μόνον
στρατιώτες καθόνταν στη σά-
λα, που η Άννα είχε προσκα-
λέσει από ευγνωμοσύνη. Η χο-
ρευτριά και το μπαλέτο της
χειροκροτήθηκαν με ένθουσια
από το πλήθος. Τό μόνο μετα-
τεχνική επιτυχία, χρήματα, ό-
μως δεν απέφερε.

Τις άλλες ημέρες, οι Κου-
βανοί δεν τολμούσαν να θυγούν
από τα σπίτια τους. Η σθενο-
από τα σπίτια τους. Η σθενο-
από τα σπίτια τους. Η σθενο-

από τα σπίτια τους. Η σθενο-
από τα σπίτια τους. Η σθενο-
από τα σπίτια τους. Η σθενο-

από τα σπίτια τους. Η σθενο-
από τα σπίτια τους. Η σθενο-
από τα σπίτια τους. Η σθενο-

από τα σπίτια τους. Η σθενο-
από τα σπίτια τους. Η σθενο-
από τα σπίτια τους. Η σθενο-

από τα σπίτια τους. Η σθενο-
από τα σπίτια τους. Η σθενο-
από τα σπίτια τους. Η σθενο-

από τα σπίτια τους. Η σθενο-
από τα σπίτια τους. Η σθενο-
από τα σπίτια τους. Η σθενο-

πτά προτού βγή στη σκηνή,
κοιτόταν αναίσθητο πίσω από
τα παρασκήνια — ένας σωρός
τούφια και ορνυτές.

Από την Άδανα πήγαν
στη Γκουαγιακίλ. Ταξίδεψαν με
τον φθνότερο τρόπο που ήταν
δυνατό: Πάνω σ' ένα φορτηγό
βατόρι που μετέφερε ζώα. Άρ-
γά — αργά, σ' ένα νάβιγα με κό-
πο τον καπνό του, προχωρού-
σε το βατόρι στη θάλασσα. Ο
ήλιος έκαιγε. Άνεσι δεν υπήρ-
χε καμιά. Τα ξηνητάπεντε
πρόσωπα του συγκροτήματος
ήταν στίβαγμα σε στενές και
δρόμικες καμπίνες. Η μυρω-
διά των ζώων ήταν αβάσταχτη.
Τα ακατάστατα μουγκρητά
τους έδιναν στα νευρά. Μα και
αυτό το άνυπόφορο, το άπαι-
σιο ταξίδι τελείωσε.

Την ημέρα που έφταναν όλοι
ήταν σκυμμένοι στο κιγκλίδωμα
του βατορίου. Το πλοίο γλύ-
στροψε στο λιμάνι και ξαφνι-
κά όλοι κράτησαν την αναπνοή
τους τρομαγμένοι. Ο ήλιος έρ-
ριχνε τις πυρωμένες ακτίνες
του πάνω σ' ένα χαρτί με μι-
κρά, μονόροφα σπιτάκια, που
ή φτώχεια τους ξεχώριζε από
μακριά. Μια μυρωδιά κακάου
ήταν σκορπισμένη παντού. Η
θαγενείς σπράχνονταν στην
προκυμνία. Αυτοί ήταν οι άν-
θρωποι που μπροστά τους θα
χόρευε η Παύλοβα και οι δόμο-
δες. Όλοι τους ήταν άσχημοι
και άγριοι, οι περισσότε-
ροι χωρίς δόντια με πλακωτά,
σκουρα πρόσωπα, ξυπόλητοι,
ντυμένοι με βρώμικα κουρέλια.

Η Γκουαγιακίλ δεν είχε ιδέα
τι σημαίνει μπαλέτο. Ποτέ
ώρα δεν είχε πάει εκεί κανέ-
νας θάσος, μόνο δυο φορές έ-
να ιπποδρόμιο. Και έκτος απ'
αυτά υπήρχε και κίτρινος πυ-
ρετός στην πόλη.

Όμως αν και η εικόνα που
παρουσιάστηκε μπροστά τους
ήταν τόσο λίγο έλκυστική, ό-
λοι μοιλατάτα ήθελαν να θυγούν
όσο γρηγορότερα μπορούσαν
από το πλοίο. Το μόνο μετα-
φορικό μέσον που βρισκόταν
στην παραλία, ήταν ένα είδος
αμαξίου μ' ένα μισοψάφιο όλο-
γο. Φυσικά ήταν για την Άν-
να. Αυτή στεκόταν απολιθωμέ-
νη, κυττάζοντας την απελπιστι-
κή εικόνα μπροστά της. Δεν έ-
λεγε λέξη. Και όταν κίνησε ν'
άνεθε στο άμαξι, το έθμα της
ήταν στερεό, το κεφάλι της
ψηλά και η ράχη της ίσια.

Οι άλλες γυναίκες, καθώς
και οι άντρες πήραν τα μπα-
ούλα και σηκώνοντας τα κάτω
από τον άσπλαχνο ήλιο, προ-
χωρούσαν με κόπο μέσα από
άνθρώπους που τους κυττάζαν
χάσκοντας για να πάνε στο μι-
κρό ξενοδοχείο. Τα δωμάτια ή-
ταν καθαρά. Σε όλα τα κρε-
βάτια υπήρχαν κουνοπιέρες
και οι πόρτες τους έβγαζαν
σ' ένα δροσερό διάδρομο. Στις
πέντε το απόγευμα είχαν πρό-
δες. Δύο-δύο, τρεις-τρεις, οι
χορευτές και οι χορεύτριες πή-
γαιναν μέσα από τους πυλωμέ-

νους δρόμους στο θέατρο. Η
Γκουαγιακίλ ήταν έρημη. Μο-
νάχα στο λιμάνι ήταν κίνησι.
Σ' αυτή την πόλη είχαν όλοι
τους λαχταρήσει να βρεθούν.

Το «Τεάτρο Άλμέντο» ήταν
σκοτεινό και βρώμικο. Οι γυ-
ναίκες της γκαρνταρόμπας έ-
δγαζαν τα κοστούμια.

Η Άννα Παύλοβα άρχισε
την πρόβα της, ενώ κουρελιά-
ρηδες θάγενεις έστηναν γύρω
τους τα σκηνικά. Και όταν σε
λίγο οι χορευτές ανέβηκαν στη
σκηνή, βρήκαν να χορεύει μια
γελαστή, χαρούμενη Άννα
Παύλοβα.

Το βράδυ η Άννα χόρευε
σ' ένα κοινό που δεν είχε δη-
ποτέ της το θμείο του. Στα
θεαρεία καθόνταν μερικοί κα-
λοντυμένοι άνθρωποι, η σάλα
 όμως και ο εξώστης ήταν γε-
μάτα από τους ίδιους κουρε-
λιασμένους και ξυπόλητους ι-
θαγενείς, που έχασκαν στην
παραλία. Ωστόσο η Άννα
Παύλοβα χόρευε εκείνη τη
βράδυ το ίδιο ώρα, μ' όλη
της τήν ψυχή, όπως άλλοτε
στον Έδουάρδο τον Έβδομο!

Πόσο καταλαίβαν οι κου-
ρελίδες αυτοί από μπαλέτο,
και αν ήσαν να εκτιμήσουν
αυτή την ξένη τέχνη, το από-
δειξαν τα άγρια χειροκροτήμα-
τα, που δροπούσαν σαν κεραυ-
νοί, κάθε φορά που άνοιγε η
αυλαία. Και κάθε βράδυ ξανα-
γύριζαν, άπλουτοι, άχτηνιστοι,
μιοδύμνοι — γεμάτοι από σι-
ωπηλό θαυμασμό.

Για τίποτα στον κόσμο η
Άννα δεν ήθελε να δείξει πό-
σο υπέφερε σ' αυτή την πόλη,
μ' αυτούς τους ανθρώπους και
με την αβάσταχτη ζέση, κι' έ-
τρεμε με τη σκέψη πως κάποιοι
από την κοίκογένειά της μπο-
ρούσε να πάρη κίτρινο πυρετό.
Μόνο μία φορά τα νευρά της
ταράσαν. Την προτελευταία
βράδυ της παραμονής της.

Όταν ο Βικτόρ Νταντρέ
μπήκε στο καμαρίνι της, για
να την πάρη να πάνε στο ξε-
νοδοχείο, τη βρήκε να κλαίει.
— Άννα, ψιθύρισε...
— Φύγε... φύγε! άφησε με
ήσυχη! φώναξε αυτή.

— Τι έχεις, Άννα, είσαι
άρρωστη;
— Τι έχω; τραύλισε. Το
πλοίο δε θα έρθη! Το ξέρω ε-
ίμαι πόλεμος. Αν δε φτάση αύ-
ριο το πρωί, θα τρελλαθώ, ά-
κούς, αισθάνομαι πως θα τρε-
λαθώ, δεν άντέχω.

— Μα θα φτάση, μη ανησυ-
χής!
— Και που το ξέρεις έσύ;
Κανένας δεν το ξέρει. Ω, αν
μια άλλη να μείνουμε εδώ!...
Φύγε Βικτόρ, φύγε για το θ-
ναμα του Θεού... άφησε με ή-
συχη.

— Όπως θέλεις, αγαπητή
μου.
— Όλη τη νύχτα η Άννα Παύ-
λοβα έμεινε μόνη στο φτωχικό
καμαρίνι του «Τεάτρο Άλμέν-
το» κλαίγοντας. Και όταν ο

Νταντρέ τα ξημερώματα ξανα-
γύρισε, τη βρήκε καθισμένη
πάνω σε μία κύα, να κλαίει
ακόμα.

Ο μεγάλος φόβος της Άν-
νας ήταν άδικαιολόγητος. Το
ίδιο απόγευμα έφτανε το πλοίο
στο λιμάνι. Το άλλο πρωί
μπάρκαρον και προς το βράδυ
κι η Γκουαγιακίλ άρχισε να
σβύνεται απ' το νού τους. Ο-
λα αυτά που πέρασαν ήταν έ-
να άσχημο όνειρο.

Η Άλμα τους δέχτηκε με έ-
νοικτη άγκαλιά. Κάθε βράδυ
χόρευαν σε θέατρο κατάμεστο
από κόσμο.

Ένα πρωί, την ώρα που έ-
καναν πρόβα, ο Βικτόρ Νταν-
τρέ — ευγενικά και συγκρατη-
μένως όπως πάντα — μπήκε
με μεγάλα δάματα στη σκηνή.
Η Άννα τον κυττάζε και είδε
στο πρόσωπό του μία παράξε-
νη έκφραση.

— Τι συμβαίνει; τον ρώ-
τησε.
— Έρχομαι κατ' ευθείαν α-
πό το πρόξενείο. Στη Ρωσία
έγινε επανάσταση. Ο τσάρος
αναγκάστηκε να παραιτηθή.

Η Άννα έπεσε σε μία κα-
ρέκλα.
— Ο καλός, ο αγαπητός
πατερούλης, ο τσάρος... που
που πήγε, λοιπόν; που βρίσκε-
ται η αυτοκρατορική οικογέ-
νεια;

— Στη φυλακή. Σε μία συ-
νηθισμένη φυλακή. Σ' όλη τη
Ρωσία βασίλειει χάος και ά-
νησυχία.

Βικτόρ, τηλεγράφησε στη
μητέρα μου. Πρέπει να μάθω...
Τηλεγράφησα, την έκοψε
ο Νταντρέ. Ο Θεός όμως μο-
νάχα ξέρει αν θα φτάση το τη-
λεγράφημα.

Ακολούθησε μία μεγάλη
μεγάλη σιωπή. Τέλος ένα μέ-
λος του μπαλέτου είπε:
— Αφίνουμε για σήμερα
την πρόβα. Κανένας μας δεν έ-
χει διάθεση να χορέψη καλά
— Όχι! φώναξε η Άννα.
δς εξακολουθούμε. Έλάτε,
αγαπητοί μου, στη δουλειά! με
τη δουλειά ξεχνά κανείς πιο
εύκολα.

Όταν η Άννα Παύλοβα και
το μπαλέτο της περιηγήθηκαν
όλη τη Νότια Αμερική και έ-
φτασαν, το 1918, στον Πανα-
μά, έμαθαν ότι ο πόλεμος τε-
λείωσε. Παντού βασίλευε χα-
λάρ, χαρά που θα ήρνούσε επί-
τέλους ο κόσμος. Άνάμεσα
μωσ στους Ρώσους βασίλευε
πένθος, γιατί η πατρίδα τους
με τον εμφύλιο πόλεμο κατα-
στρεφόταν, υπέφερε, πεινούσε.

Η Άννα έσπευσε πάντα χρή-
ματα και πακέτα με τρόφιμα
στη μητέρα της, στη γιαγιά
της, στους πρώην συναδέλφους
της.

Στον Παναμά θα έμεναν πι-
λύ λίγο και μετά θα πήγαιναν
στο Μεξικό, όπου έπρόκειτο να
δώσουν παραστάσεις.

Το ταξίδι τους πέρασε χω-
ρίς επεισόδια. Όταν όμως έ-
φτασαν εκεί, βρήκαν καινούρ-
γιες δυσκολίες. Στόν τόπο εί-
χε γίνει επανάσταση.

Στην πρωτεύουσα υποδέχτη-
κε την Άννα ένα πλήθος αν-
θρώπων που τη χαιρέτησαν έν-
θουσιασμένοι. Και τότε έμαθε
ότι ο πρόεδρος του Μεξικού θα
έρχόταν στην πρώτη παραστά-
ση, που θα γινόταν στο υπαι-
θρο, σε μία άρενα για ταυρο-
μαχίες.

Μία σκηνή είχε στηθεί εκεί
στολισμένη με φοίνικες και δυ-
νατοί προβολείς έρριχναν το
φως τους.

Όταν η παράσταση πλησία-
ζε ν' άρχισή, ο Νταντρέ φώνα-
ξε την Άννα στη σκηνή και
κύτταξαν την πλατεία. Η Άν-
να τρόμαξε με τον αριθμό των
θεατών. Περισσότεροι από τρι-
ανταδύα χιλιάδες άνθρωποι εί-
χαν έρθει, για να δουν την τέ-
χνη της μεγαλύτερης χορεύτρι-
ας του κόσμου.

Μαντάμ! της ψιθύρισε ο
μόνατζερ, σ'ας παρακαλώ πολ-
ύ για ένα πράγμα: ν' άρχί-
σετε την ώρα που ώρισаме. Α-
κριδώς με το δευτερόλεπτο!

Φυσικά, απάντησε έκπλη-
κτη η Άννα.

Αργότερα έμαθε γιατί ο μά-
νατζερ την παρακάλεσε.

Ήταν Φεβρουάριος, και το
μήνα αυτό δρέχει συχνά στο
Μεξικό. Και ήταν συνήθεια, αν
άρχιζε να δρέχει, πριν άρχισή
η παράσταση, να επιστρέφον-
ται τα χρήματα στους θεα-
τές. Αν όμως το θέαμα άρχι-
ζε πριν δρέξη, η διεύθυνσις του
θεάτρου δεν έδινε πίσω ούτε
πεντάρα.

Το τέλος του χορού άκολού-
θησαν τέτοια χειροκροτήματα
και φωνές που η Άννα για μία
στιγμή φοβήθηκε πως θα γκρε-
μισούν οι γαλαρίες. Οι θεατές
της έρριχναν τα συμπέρι-
στη σκηνή, πράγμα που σημάι-
νε ότι έμειναν ένθουσιασμένοι
με την τέχνη της. Όλη η σκη-
νή ήταν σκεπασμένη από αυτά
τα καπέλα.

Ένα βράδυ, μετά την παρά-
στασι, όπου η Άννα χόρευε
και μεξικανικούς χορούς, δικής
της έμπνεύσεως και ένθουσια-
σε, όπως πάντα, το κοινό, έ-
λαβε μία πρόσκλησι από τον
πρόεδρο. Θα τη δεχόταν το
άλλο πρωί, στις 11.

Ήταν ένας ευγενικός άν-
τρας που γέμισε την Άννα με
κομπλιμέντα. Τη ρώτησε πως
βοήκε το Μεξικό και όταν αυ-
τή απάντησε, ότι θαυμάζει τη
χώρα, τη ρώτησε.

— Τι είναι εκείνο που σ'ας
άρεσε πιο πολύ;
— Η Άννα σκέφτηκε μία στι-
γμή και έπειτα είπε.

— Το γεγονός ότι άπαγο-
ρεύσατε τις ταυρομαχίες.

Ο πρόεδρος γέλασε.

Για να πούμε την αλή-
θεια, είπε, δεν το έκανα μόνο
από αγάπη στα ζώα. Οι ταυ-
ρομαχίες προκαλούν τέτοιο
πάθος στους Μεξικανούς, που
τους τυφλώνει και έτσι κάνουν
εύκολα και άλλα πράγματα.

Πολλοί δημαγωγοί έκμεταλλεύ-
ονται εύκολα το λαό, όταν έ-
ναι από μία ταυρομαχία, θε-
λήσουν να τον κινήσουν σε έ-
πανάσταση.

Δύο χρόνια αργότερα τον
πρόεδρο αυτόν τον σκότωσαν
με μία σφαίρα — και ο διά-
δοχος του επέτρεψε πάλι τις
ταυρομαχίες.

Στην πόλη του Μεξικού η
Άννα ένοιωσε τον εαυτό της
ευτυχισμένο. Και όμως χάρηκε
όταν μπόρεσε να ξαναγύριση
στο αγαπημένο της σπίτι, στην
Άγγλια.

Το πρώτο πράγμα που έκα-
νε, μόλις κατέβηκε από το αύ-
τοκίνητο, ήταν να τρέξει στη
λίμνη και να δει τον κύκνο της
Τζαίην. Αυτός όμως δεν την
γνώρισε κι' έστρεψε περήφανος
σε μία άγκρη.

το δέρμα σας έχει ανάγκη από την προστασία της
κρέμας NIVEA.
Το δέρμα, το περιποιημένο με NIVEA διατηρείται,
παρά την κακοκαιρία, λεύκο, μαλακό και θαλαυδένιο.
Γι' αυτό, τώρα τον χειμώνα, πριν βγείτε από το
σπίτι, περιποιηθείτε το δέρμα σας με NIVEA.
Η Κρέμα NIVEA, χωρίς στην EUCERIT που περιέχει,
διατηρεί την φυσική φρεσκάδα του δέρματος.
Η NIVEA δίδει σ' όλες τις ηλικίες μία περιποιημένη,
δύσι.

Εύκολως
ιπάρχει NIVEA

Προφυλαχθείτε
μέ

Η μητέρα της και η γιαγιά
της ήσαν να τη δούν. Η Άν-
να όμως είχε κιάλας υπογρά-
ψει ένα συμβόλαιο, με το ό-
ποιρ υποχρεωνόταν να δώση
μερικές παραστάσεις στο Λον-
δίνο. Το Μάιο χόρευε στο Κά-
θεν — Γκάρντεν και έξη δδο-
μάδες αργότερα, ήταν πάλι
στο Παρίσι.

Εκεί της έκαναν μία έχε-
ρησι. Μα την άλλη μέρα κιά-
λας, έπαινε να την πάνε με
το φορείο στο θέατρο. Και χό-
ρευε ολόκληρες εβδομάδες, αν
και έπειτα από κάθε της έμ-
φάνισι, τη σήκωναν και την
πήγαιναν στο καμαρίνι της,
γιατί, μόλις έφευγε η αυλαία,
λύγιζε από την κόπωση και
τους πόνους.

Από το Παρίσι η Άννα έ-
κανε μία τουρνέ στην Ιαπωνία
όπου την υποδέχτηκαν πανηγυ-
ρικά.

Στο Τόκιο, στην Γουοκά-
μα, στο Κόμπε, η Άννα είχε
μεγάλη επιτυχία. Κάθε βράδυ
όλες οι θέσεις ήταν πουλημέ-
νες και οι έφημερίδες δεν κου-
ράζονταν να την εγκωμιάζουν.

Μεγαλύτερη όμως άκόμη ή-
ταν η επιτυχία της Άννας στο
έσωτερικό της χώρας, όπου
σπάνια βρισκόταν Ευρωπαίοι
και όπου δεν υπήρχαν ούτε θέ-
ατρα, ούτε ξενοδοχεία. Η Άν-
να και η συντροφιά της κοι-

μόνταν πάνω σε ψάθες και έ-
τρωγαν ρύζι και ψάρια. Μετά
την πρώτη παράστασι, σε μία
πρόχειρη σκηνή, η Άννα φώ-
ναζε με μάτια που έλαμπαν,
στους δ κύες της.

— Ακούσατε, περιστεράκια
μου, αυτά τα χειροκροτήματα;
Σα νάταν φωνίτσες εκατοντά-
δων πουλιών.

Πράγματι, τα χέρια των γυ-
ναϊκών, που πήαν αν στο θέ-
ατρο πολύ περισσότερες από
τους άντρες, ήταν τόσο μικρά,
που τα χειροκροτήματά τους
έμοιαζαν με τιτιβίσματα που-
λιών.

Αφού έμειναν λίγον καιρό,
η Άννα και ο Βικτόρ γύρισαν
πίσω στην Άγγλια, όπου θα
έρχόταν για μερικές εβδομάδες
και η μητέρα της Άννας. Η
γιαγιά της δεν ήθελε αυτή τη
φορά. Το ταξίδι θα ήταν κο-
πιαστικό και έπειτα γινόταν
όλο και πιο δύσκολο να πάρη
κανείς διαβάτηριο από τις
Σοβιετικές Άρχες. Το όνομα,
όμως, της Άννας Παύλοβα έ-
τιμάτο πολύ στο τωρινό ρωσι-
κό καθεστώς και άμετρητοι
κομμουνιστάι ήταν περήφανοι
γιατί η μεγάλη αυτή χορεύ-
τρια είχε γεννηθή στη Ρωσία.

— Νιούρα, τη ρώτησε η μη-

τέρα της, για πού θα φύγης
τώρα;

— Για τη νότιο Αφρική, την
Αυστραλία και τη Νέα Ζηλαν-
δία, άποκρίθηκε η Άννα.

Η νότια Αφρική έκαμε στην
Άννα περίφημη υποδοχή. Στην
παραλία, που σταμάτησε το
βατόρι, την περίμεναν χιλιά-
δες άνθρωποι. Ο δήμαρχος
του Καίπταουν της χάρισε
μία θαυμάσια βεντάλια από
φτερά στρουθοκαμήλου.

Στο Γιοχάνεσμπουργκ, το
κέντρο των μεταλλείων χρυσού,
έκαναν στην Άννα μία εξαι-
ρετική τιμή. Η διεύθυνσις των
ηνωμένων μεταλλείων, όπου έρ-
γάζονταν τριακόσιες χιλιάδες
ίθαγενείς από διάφορες φυλές,
είχε προσκαλέσει αρκετούς χο-
ρευτές Ζουλού, για να χορέ-
ψουν πολεμικούς χορούς.

Όταν η Άννα ώδηγήθηκε
στην τιμητική θέσι, δύο φύλαρ-
χοι περίφημοι για τους χορούς
τους σε όλη τη νότια Αφρική,
βέλησαν να παρουσιασθούν
στην Άννα. Αυτή τους έδωσε
χαμογελώντας το χέρι της. Έ-
νας τότε από τους δύο της
είπε:

— Άκουσα ότι είσαστε η
μεγαλύτερη χορεύτρια του κό-
σμου. Έγώ είμαι ο μεγαλύτε-
ρος χορευτής του κόσμου.

Η Άννα του έκαμε μία ύ-
πόκλισι γεμάτη σεβασμό και
του είπε.

— Γι' αυτό δεν έχω καμιά
άμφιβολία.

Ο Ζουλού χαμογέλασε εύτυ-
χισμένος.

Έπειτα άρχισαν οι χοροί.
Στην Άννα έκαναν θαυρία έν-
τυπωσι η φυσική τους αγριό-
της και η άτμόσφαιρα που προ-
καλούσε το φόβο. Τους χειρο-
κρότησε πολύ ώρα με όλη της
την καρδιά. Και έπειτα από
μία προσφώνησι, από την ό-
ποία η Άννα δεν κατάλαβε τί-
ποτα, της πρόσφεραν μία ά-
σπίδα και ένα δόρυ.

Η Άννα ήταν συννησμένη
να τη δέχονται και να την έπει-
νησουν. Εκείνο όμως που έγι-
νε όταν έφτασε στο Σίδνεϋ, έ-
πιασσε όλα τα άλλα. Έγινε
μία πορεία στους δρόμους της
πόλεως, στην οποία έλαβαν με-
ρους χιλιάδες άνθρωποι. Η
Άννα καθόνταν σ' ένα ανοιχτό
άμαξι που δεν το έσερναν αλό-
γα, αλλά νέοι, ντυμένοι γιορ-
τινά. Στο δρόμο της έρριχναν
τόσα λουλούδια, που τη σκέ-
πασαν σχεδόν και κινδύνευαν
να την πνίξουν.

Λίγο αργότερα πήγαν στη
Νέα Ζηλανδία. Έδώ την προσ-
κάλεσαν οι Μαορί να δη τους
χορούς τους. Εξαιρετικό ένδι-
αφέρον είχε για την Άννα η
μουσική και μία από τις μελω-
δίες εκείνης της έβαλαν αργό-
τερα στο μπαλέτο τους «Έντυ-
πώσεις από την Ανατολή».

Στη Γιάδα ο σουλτάνος της
Ντιόκια κάλεσε την Άννα σε
μία από τις φημισμένες γιορ-
τές του, όπου η χορεύτρια εί-
χε την εύκαιρία να δη τους πε-
ρίφημους γαδονέλικους χο-
ρούς. Της φάνηκαν όμως μονό-
τατοι.

Όταν γύρισε στην Ευρώπη,
στο Λύτιχ του Βελγίου, οι έ-
φημερίδες δεν θέλησαν να πά-
ρουν ούτε λεπτό για τις ρε-
κλάμες της Άννας Παύλοβα.

— Όχι, είπαν οι εκδότες
των, έφημερίδων, από την Παύ-
λοβα δεν θέλουμε λεπτά.

— Νιούρα, τη ρώτησε η μη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

PERZIA
ΠΛΕΝΕΙ
ΚΑΛΑ

Οι λίγες, θεαί, που παρα-
κλούθουν την παράστασι,
δεν έμαθον ποτέ πως το αιδέ-
ρο εκείνο σωμάκι, λίγα λε-
ρα

52

Η νίκη του Α. Ο. Σπόρτιγκ στο πρωτάθλημα μπάσκετ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ • Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΟΜΑΔΩΝ • ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΙΚΤΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Το πρωτάθλημα μπάσκετ γυναικών 1954, ήταν το ωραιότερο από όλα τα πρωταθλήματα γυναικών που έχουν διεξαχθεί στην Ελλάδα. Πρώτη φορά τόσο πολλός κόσμος παρακολούθησε τους αγώνες και ο ενθουσιασμός τους ήταν απεριόριστος. Η τεχνική των αθλητριών ήταν ανώτερη από τα προηγούμενα χρόνια.

Ο Α. Ο. Σπόρτιγκ κέρδισε τον τίτλο, και όλοι συμφωνούν ότι άξιζε την επιτυχία αυτή. Είναι η 5η φορά, που το Σπόρτιγκ κερδίζει το πρωτάθλημα γυναικών. Ως σήμερα, έχουν διεξαχθεί εννέα πρωταθλήματα, γεγονός που φανερώνει την ανώτερη αξία των αθλητριών του συλλόγου αυτού. Τη δεύτερη θέση πήρε ο Παναθηναϊκός Α. Ο., την τρίτη μοιράστηκαν ο Πειραιώτης και ο Ολυμπιακός Πειραιώς, την πέμπτη ο Α. Ο. Τρίτων, την έκτη η Α. Ε. Αμπελοκήπων και την έβδομη η Αργώ.

Παρ' όλο που το Σπόρτιγκ παρουσιάζθηκε αναμφισβήτητο καλύτερο, όμως το μάτς, για την ανάδειξη της πρωταθλήτριας ομάδας μεταξύ Παναθηναϊκού και Σπόρτιγκ, ήταν ως το τελευταίο

λεπτό αμφίρροπο και η νίκη του Σπόρτιγκ δύσκολη.

Ο Παναθηναϊκός και το Σπόρτιγκ είχαν καταλάβει την πρώτη θέση στο τέλος της σειράς των αγώνων και ένας επαναληπτικός αγώνας κρίθηκε για την ανάδειξη της πρωταθλήτριας. Το μάτς αυτό παρουσίασε μεγάλο ενδιαφέρον. Το Σπόρτιγκ είχε την υπεροχή συνεχώς στους βαθμούς, έως δυο λεπτά πριν από το τέλος. Στο σημείο αυτό οι αθλήτριες του ΠΑΟ, σε μία θαυμασία προσπάθεια, πήραν, προς στιγμήν την πρωτοβουλία. Αλλά στο τελευταίο λεπτό το Σπόρτιγκ προηγήθη ξανά και διατήρησε τη μικρή διαφορά ενός βαθμού που του χάρισε τη νίκη (33-32).

*

Παρ' όλο που έφετος απέχρυσαν από το Σπόρτιγκ μερικές παλαιές καλές παίκτριες, όμως η όμως παρουσιάστηκαν άρτια. Το Σπόρτιγκ είχε την τύχη να έχει την αθλήτρια Νικολέτα Αργαυτογίου, σε θαυμάσια φόρμα. Σπάνια σε γήπεδο μπάσκετ γυναικών στην Ελλάδα παρουσιάστηκε μία τόσο καλή αθλήτρια. Αυτή οδήγησε την ομάδα του Σπόρτιγκ στη νίκη. Η ψυχραιμία της — μεγάλο προσόν των αθλητριών μπάσκετ — θαυμάστηκε. Με την εξαιρετική τεχνική της, με την αντίληψή της, κυκλική της, με την πρώτη φορά μετέφερε στο γήπεδο. Μετά την Αργαυτογίου διακρίθηκαν από το Σπόρτιγκ, η Αλίκη Κομπλή και η Φωφώ Πολυμενέκου, που παρουσίασε έφετος μεγάλη πρόοδο. Προπονήτης του Σπόρτιγκ είναι ο κ. Αλ. Αποστολίδης.

Ο Παναθηναϊκός είναι ολογομμένος άτυχος. Για τέταρτο χρόνο του διαφεύγει ο τίτλος. Η ομάδα του έφετος ήταν πολύ καλή. Το γεγονός ότι τελικά γιόνα ένα βαθμό έχασε το πρωτάθλημα, δείχνει όλη την αξία του Παναθηναϊκού. Καλύτερη παίκτρια του ΠΑΟ, ήταν η Μαρία Καλπούζου, που ξεχώρισε στον τελικό αγώνα. Παίζει θαυμάσια, αλλά δυστυχώς κουράζεται γρήγορα. Άλλες καλές παίκτριες του ΠΑΟ ήταν η Κορόνη, η Τέτη Θεοδοπούλου και η Κοτομάτα. Προπονήτης του ΠΑΟ είναι ο κ. Θεοφάνης.

Ο Πειραιώτης, περυσινός πρωταθλητής, κατετάγη τρίτος. Παρουσιάστηκε καλύτερος από περυσί. Η όμως του βασίζεται σε πέντε αθλήτριες, που μάλιστα έφετος δεν ήταν αρκετά προπονημένες. Καλύτερη ήταν η Τούλα Ρούσου.

Ο Ολυμπιακός, επίσης τρίτος, αντίθετα της δυναμίας του, από την εξαιρετική αθλήτρια Λουκία Σκριβάνου. Ο Ολυμπιακός άρχισε με μία επιτυχία το πρωτάθλημα, γίγνετο το Σπόρτιγκ, τα υπόλοιπα όμως μάτς του ήταν μετρία.

Η εκπλήξις του πρωταθλήματος ήταν ο Τρίτων. Όπως είναι γνωστόν, ο Τρίτων είχε παρουσιάσει μία από τις πρώτες ομάδες μπάσκετ, στην Ελλάδα. Έπειτα, διεκύρισε το τμήμα του. Τώρα εμφανίζεται εκ νέου και είναι βέβαιο ότι τον επόμενο χρόνο οι νεαρές αθλήτριες του θα διεκδικήσουν με αξιοπρέπεια το πρωτάθλημα.

Η Α. Ε. Αμπελοκήπων με καλύτερες παίκτριες την Ζαφειροπούλου και τη Σοφία Χωριανοπούλου, είχε άτυχες. Η γενική εμφάνιση της ομάδας δεν ικανοποίησε, σε σύγκριση με προηγούμενα χρόνια.

Συμβουλές όμορφιάς της ZINNIA

Οι περισσότερες γυναίκες, για να μην πούμε σχεδόν όλες, παθαίνουν ένα σοβαρό ή ελαφρύ νευρικό κλονισμό, κατά τις ημέρες της εμμήνου αδιαθεσίας.

Πολλές επίσης, αισθάνονται μία φοβερή κακοκεφία και μία ψυχική αναταραχή να τις βασανίζει άδικα λόγω της εμμήνου αδιαθεσίας. Ας πούμε όμως να το καλοσκεφθούν ή αδιαθεσία και η κακοκεφία έχουν περάσει. Αν όμως προσέξουμε λιγάκι, θα δούμε πως τα ίδια συμπτώματα περίπου, θα αισθανθούμε και τον άλλο μήνα, την ίδια ακριβώς εποχή. Δηλαδή τις παραμονές της εμμήνου αδιαθεσίας.

Τι είναι όμως αυτό που φέρνει όλη αυτή την αναστάτωση στον οργανισμό; Απλούστατα μία φυσιολογική λειτουργία του γυναικείου οργανισμού, η οποία όμως παρενοχλείται από κάποια ανωμαλία των ωοθηκών και δημιουργείται υπερβολική ή ανεπαρκής έκκριση ορμόνης Φολλικουλίνης, που πλημμυρίζει τον οργανισμό, κατά τις παραμονές της εμμήνου αδιαθεσίας.

Σε περίπτωση σοβαρότερων ανωμαλιών, ο ειδικός ιατρός είναι σε θέση, με ορμονοθεραπεία, να βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Αλλά όλη αυτή η αναστάτωση του οργανισμού, όπως είναι φυσικό, επιδρά και στην όμορφη.

Κατά τις ημέρες αυτές του μηνός, το δέρμα στεγνώνει συνήθως υπερβολικά ή απότομα γίνεται πολύ λιπαρό.

Οι δερματολόγοι συνιστούν έκκρουσις του δέρματος από το υπερβολικό μακιγιάζ και κάποια αποτοξίνωση του οργανισμού, με πολλά φρούτα.

Υποστηρίζεται επίσης, πως τα μόνα κατάλληλα καλλυντικά που μπορείτε να μεταχειρισθείτε, είναι τα προϊόντα ZINNIA.

Η πρόσμιξις φυσικής μετάξης, στα θαυμάσια καλλυντικά ZINNIA τρέφει και τονώνει τους ιστούς, χωρίς να κουράζει καθόλου την επιδερμίδα, όπως συμβαίνει με άλλα καλλυντικά.

Επίσης μερικές χλιαρές κομπρέσες με ελαφρά διάλυση «Μποράν ντε σούντ» για τα λιπαρά δέρματα ωφελούν πολύ. Για τα ξηρά δέρματα μεταχειρισθείτε πιτουρόνερ.

Ύστερα βάψτε την αλόνη κρέμα ZINNIA (λιπαρά ή μη λιπαρά) και την αφήνετε επί 10 λεπτά. Μετά πονδράρεστε με κρέμα ZINNIA, η οποία περιέχει σκόνι φυσικής μετάξης, που διατηρεί το δέρμα στη φυσική του κατάσταση.

Με τον τρόπον αυτόν θα διατηρήσετε τη νεανικότητα της επιδερμίδος ως τα βαθύτατα γεράματα.

ZINNIA

Ότε υπερβολική σεμνότης, αὐτὴ ὅμως καὶ πρόκλησις.

Οι αθλήτριες πρέπει να έτοιμαζον με προσοχή την αθλητική τους περιβολή, να τη δοκιμάζουν σε μία προπόνησις στο γυμναστήριο και μετά να τη φορούν στους αγώνες, μπροστά στον πολύ κόσμο.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΡΙΩΝ

Η εξαιρετική αθλήτρια στίβου και φοιτήτρια της Γυμναστικής «Ακαδημίας Χόροβιτς», υπήρξε επιτυχής έγκλησις στο ποδόσφαιρο από τον χειρουργό — ορθοπεδικό — κ. Κ. Καϊπερόγλου. Η Χόροβιτς, η οποία υπέφερε από το πόδι της και είχε διακοπεί τη συμμετοχή της σε αγώνες, τώρα μετά την έγκλησιν, ξανάρχισε να γυμνάζεται και θα αγωνιστεί κατά τη χειμερινή σεζόν, σε αγώνες ανωμάλου δρόμου.

Η παίκτρια μπάσκετ Αλίκη Κομπλή, αφού μετέφερε στους αγώνες πρωταθλήματος μπάσκετ και κέρδισε με το σύλλογό της το πρωτάθλημα, ανέχθηκε για την Αγγλία.

Η Λούλα Δημόγλου, αθλήτρια μπάσκετ του Σπόρτιγκ, άρραβε νιάστηκε.

ΟΙ ΣΚΙΕΣ ΜΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ

Όσο προχωρεί ο Δεκέμβριος, τόσο αυξάνουν οι προετοιμασίες των γυναικών για τα χειμερινά σπόρ. Το Δεκέμβριο διεξάγονται σπόρ. Οι πρώτοι αγώνες χιονοδρομίας, οι αγώνες σκί θα συνεχισθούν ως το Μάρτιο, ότε θα τελειώσουν και τα Πανελλήνια πρωταθλήματα.

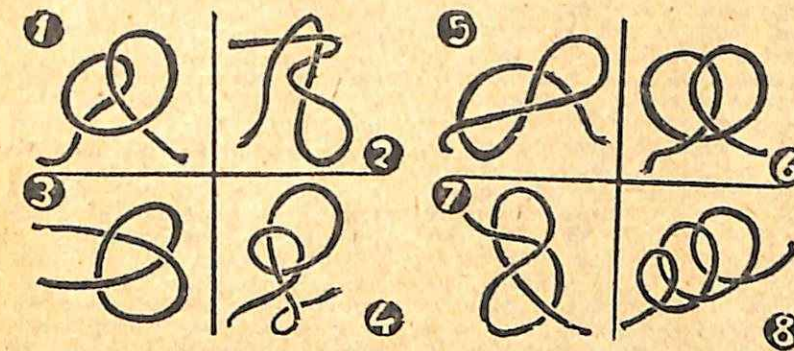
Στους έκδρομικούς Ομίλους, που γίνονται προετοιμασίες για τα χειμερινά σπόρ, περισσότεροι κορίτσια από κάθε προηγούμενο χρόνο δείχνουν επιθυμία να γίνουν σκί και να πάρουν μέρος στις χιονοδρομίες. Πρέπει να πούμε ότι από χρόνο σε χρόνο συνεχώς αυξάνει ο αριθμός των σκιέρ στην Ελλάδα.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ

Δοκιμάστε τη φαντασία σας

ΤΑ ΣΧΟΙΝΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΟΜΠΟΥΣ

Ένα εξαιρετικό σημαντικό χαρακτηριστικό της ανθρώπινης εφελκυσίας είναι η ικανότης της φαντασίας. Φαντασία όμως δεν σημαίνει, όπως ίσως θα νόμιζαν μερικοί, να είσαι ικανός να δημιουργήσεις φανταστικά πλάσματα και καταστάσεις με το μυαλό σου. Η σωστή ερμηνεία είναι κάπως διαφορετική, και εκδηλώνει την ικανότητα που έχει ο κάθε άνθρωπος να εξελίσσεται, με το μυαλό του, μία κατάσταση, τα αποτελέσματα της οποίας δεν είναι φανερά.

Θέλετε λοιπόν να ελέγξετε την ικανότητά σας στον τομέα αυτόν;

Βλέπετε εδώ οκτώ κομμάτια σχοινιού που έχουν τυλιχθεί σε διάφορα παράξενα σχήματα: πρέπει, για καθένα απ' αυτά, να βρείτε αν, τραβώντας τις δυο

άκρες, το σχοινί θα δεθί κόμπος ή θα λυθή εντελώς.

Μη προσπαθήτε να μαντέψετε. Προσπαθήστε απλώς να ακολουθήσετε με τη σκέψι σας τις καμπύλες του κάθε σχοινιού και να βρείτε σε τι θα καταλήξουν, αν τραβήξετε τις άκρες.

Για κάθε σχοινί που νομίζετε ότι θα δεθί κόμπος, απαντήστε «ναι», και στην αντίθετη περίπτωση «όχι».

Κάθε σωστή απάντησις βαθμολογείται με ένα βαθμό. Θα έχετε 8 βαθμούς αν η ικανότης της φαντασίας σας είναι εξαιρετική, 6 έως 5 αν είναι καλή, 4 βαθμούς αν είναι απλώς επαρκής.

Σε όσους και όσες θα πάρουν κάτω από 4 βαθμούς, έχουμε να κάνουμε μία σύσταση: «Σε όποιο αθήποτε περίπτωση και αν βρίσκεσθε, μην κρίνετε, μην προσπαθήτε να διαγνώσετε συμπεράσματα, γιατί εύκολα θα κάνετε λάθος και θα μετανοήσετε κατόπιν για τις εγγυήσεις σας!»

Για τις απαντήσεις, γυρίστε στη σελίδα των λύσεων.

ΔΥΟ ΑΡΙΘΜΟΙ

Η Λουίζα θέλει να τηλεφωνήσει στη φίλη της Ζίτα. Μα δεν θυμάται τον αριθμό του τηλεφώνου της και δεν έχει πρόχειρο τηλεφωνικό κατάλογο. Ο αριθμός της Ζίτας όμως αποτελείται από τα ίδια ψηφία που αποτελούν τον αριθμό του αυτοκινήτου της Λουίζας, με τη διαφορά πως έρχεται πρώτο στη σειρά το μεγαλύτερο ψηφίο, στη μέση βρίσκεται το μικρότερο, ενώ τα δυο όμοια ψηφία βρίσκονται το ένα —λάϊ στο άλλο. Ο αριθμός του αυτοκινήτου της Λουίζας είναι 18747. Ποιός είναι ο αριθμός τηλεφώνου;

ΟΙ ΔΙΑΔΟΧΟΙ

Μπορείτε να βρείτε ποιός είναι ο ειδικός τίτλος που έχει η που είχε άλλοτε ο πρωτότοκος γυιός των ηγεμόνων των ακολούθων κρατών;

1) Ρωσία (Τσάρος). — 2) Γαλλία (Βασιλεύς). — 3) Γερμανία (Κάιζερ). — 4) Ισπανία (Βασιλεύς). — 5) Αγγλία (Βασιλεύς). — 6) Ιαπωνία (Μικάδος). — 7) Ρουμανία (Βασιλεύς).

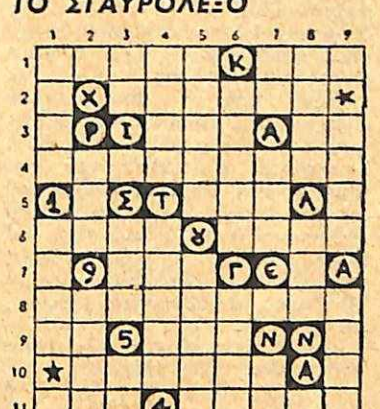
ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 66

ΤΑ ΨΩΝΙΑ

Μία κυρία βγαίνει από ένα κατάστημα, κρατώντας στο χέρι ένα μεγάλο πακέτο. Λέει σε μία φίλη της: «Ήταν πολύ καλό. Αγόρασα 13 κιλά». Προσέξτε ότι δεν ξέρουμε τι αγόρασε η κυρία, ούτε και πόσο έπληρωσε. Η συζήτησις συνεχίζεται και η κυρία καταλήγει: «Αν, με τα ίδια λεπτά, μου έδιναν ακόμη 1 κιλό 300, το κιλό θα μου κόστιζε 2 δραχμές λιγώτερο». Δεν σας ζητούμε τι αγόρασε. Μπορείτε όμως να βρείτε πόσο πλήρωσε για το ψώνιο της;

*

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ο ριζόντιος:

- 1) Αδέξιο — Ήταν κι' η γιαγιά σας.
- 2) Μωρό χωρίς αυτό δεν γίνεται.
- 3) Στο σκάκι δεν είναι...θαμπό — Άρθρον.
- 4) Δεν είναι πιά μονοπώλιον των γυναικών.
- 5) Μία σοκολάτα.
- 6) Βούλωμα — Γάλλος πολιτικός η μάρκα αυτοκινήτων.
- 7) Πρόθεσις.
- 8) Αυτός είναι...άρραβων.
- 9) Πρόθεσις — Αρχικά ιδρύματος.
- 10) Μολύνω.
- 11) Ο καλοκαιρινός εφιάλτης της νοικοκυράς — Χρησιμοποιείται και στο καθάρισμα των ρούχων.

Κ α θ έ τ ω ς :

- 1) Το μήλο που δεν τρώγεται. — Καθένας που δεν ξέρουμε τ' όνομά του.
- 2) Πρόθεσις — Στο πρόσωπό μας δεν σημαίνει δύναμι.
- 3) Ξενικόν άρθρον — Ο πρωταγωνιστής του φίλμ «Διακοπές στη Ρώμη» — Είναι λεπτή.
- 4) Βοηθητικόν ρήμα — Τιποτα δεν γίνεται χωρίς...
- 5) Έχει κι' αυτό τη βασιλιάς του — Ο πρώτος προμηθευτής της γυναικείας αμφιέσεως.
- 6) Ενήγαγε τον Φαρούκ για κάτι ρόμπες — Γνωστός ήθοποιός του Χόλλυγουντ.
- 7) Ξένη άρνησις — Ο συγγραφέας του «Αρχισυνουργού» — Μονάς αντίστασης.
- 8) Αυτός ο Νέλσον είναι τραγουδιστής — Μουσική νότα.
- 9) Επιθετικόν ρήμα — Ο συγγραφέας του Περιπλανώμενου Ιουδαίου.

RATASTIMA

ΠΕΣΜΑΤΟΓΛΟΥ 7 ΕΝΑΝΤΙ ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΥΡΙ ΔΑΝΙΑΣ

SUNRISE (ΣΑΝΡΑΙΖ)

Η θρεπτικότερη τροφή. Ο καλύτερος μεζές — νοστιμολογία πικάντικη οικονομική

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ Γ. Α. ΚΑΛΠΑΚΑΚΙ • ΣΤΑΔΙΟΥ 41 • ΤΗΛ. 20.203

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΗΝ ΣΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ Μαγειρική Γυναικολόγος. Επιμελητής Μαγειρείου «Μαρίνα Ήλιαδη». Δέχεται καθ' έγκαστην 11-1 και 5-8. Βιογραφία 3. Τηλέφωνο 33-962. Τηλέφ. οικίας 72-709.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ PERMANENT ΒΑΦΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΑΙ ΜΑΝΤΑΝ ΖΑΝΝΕΤ 'Οδός Πειραιώς 57Α Τηλ 52.940

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ιατρός Μαγειρική Γυναικολόγος Δέχεται καθ' έγκαστην 9-12. 5-7 ως και επί συνηθείας. Χαρ. Τοικώστη 113 Τηλ 613.610

ΕΠΙΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ Γ.ΚΕΖΙΡΗΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75 Τηλ 55-633

Νοικοκυρές,

Οί γιορτές πλησιάζουν. Για να επιτύχουν τα πατροπαράδοτα γλυκίσματά σας, χρησιμοποιήστε την περίφημη φαρίνα

ΚΑΜΠΑΝΑ

No 1 για άμμοκινάκια γλυκίσματα.

No 2 για γλυκίσματα μαγιάς.

Πωλείται σε σακουλάκια νάυλον στα παντοπωλεία.

Χανδρική πώλησις: Με νάνδρου 22. Τηλ. 24.225.

Τὸ μυστικὸ τῆς ὠραίας Ντολορές

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

-ΑΥΤΟΣ ὁ ψηλὸς ἄσπρος τοῖχος δὲν ὑπῆρχε ἐκεῖ πρὶν ἀπὸ τέσσερα χρόνια, παρατήρησα. Ἡ θίλα «Μαρία» φαίνονταν σὰ νὰ κρεμόταν πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα.

Ὁ Μάρκος, ὁ γερο-ναυτικός πού με συνόδευε, μοῦ εἶπε κακόκεφα.

—Τὸν ἔχτισε ἡ καινούργια ἰδιοκτήτρια, καὶ δὲν ξέρεي κα-
νεὶς τὸ λόγο.

Ἀκόμη καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἡ θίλα ἀλλάξε ἰδιοκτήτη, οὐ ἦταν δυσάρεστο. Οἱ παλαιοὶ τοῦ ἐνοικοῦ ἦσαν φίλοι μου, καὶ θυμῶμαι πάντα τὴν ἐγκάρδια ὑποδοχὴ πού με περίμενε, κάθε φορὰ πού περνοῦσα ἀπὸ τὸ Σάντ-Ἀντρέ.

Ὁ Μάρκος δίσκοψε τὶς σκέψεις μου.

—Λένε πὼς καὶ μέσα ἡ θίλα ἔχει γίνει ἀγνωρίστη. Ὁ κήπος ἐξ ἄλλου εἶναι ἀριστοῦ γημῆς. Κατὰφυτος ἀπὸ τὰ πιο σπάνια εἶδη καμῖλιος, πού τὰ ἔχουν φέρει ἐπιτήδες ἀπὸ τὴν Ἰσπανία.

—Ἀπὸ τὴν Ἰσπανία; ῥώ-
τησα παραξενεμένη. Μὰ ποῖα εἶναι ἐπιτήδες ἡ καινούργια ἰδιοκτήτρια τῆς θίλας;

—Ἡ Ντολορές Μάκ-Ντεῦ.

Τὸν κύτταξα κατάπληκτη. Ἡ Ντολορές Μάκ-Ντεῦ! Τόσο μικρὸς λοιπὸν εἶναι ὁ κόσμος; Τὴν εἶχα γνωρίσει σ' ἓναν ἀπὸ τοὺς πύργους τῆς, πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια, ὅταν ἦταν ἀκόμη κοπελλίτσα καὶ μόλις ἀρχίζαν νὰ μιλοῦν στὰ σαλόνια γιὰ τὴν ἐκπληκτικὴ ὁμορφιά τῆς. Στὰ δεκαεπτὰ τῆς χρόνια ἡ Ντολορές, ἡ μοναχοκόρη τοῦ λόρδου Γκόντον, φαίνονταν νὰ συγκεντρῶν ὅλα τὰ δῶρα τοῦ καλοῦ Θεοῦ. Πάμπλουτη καὶ ὁμορφὴ, μ' ἓνα χαμόγελο εὐτυχισμένο, καὶ δυὸ μάτια πού ἐλαμπῶν ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς. Ἦταν ἓνα γοητευτικὸ πλά-
σμα.

—Πότε ἦρθε ἐδῶ ἡ λαίδη Ντολορές, ῥώτησα τὸ Μάρκο.

—Πρὶν ἀπὸ τέσσερα χρόνια περίπου. Γύρισε πρώτα ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ γιὰ νὰ βρῇ ἓνα σπίτι τοῦ γούστου τῆς. Ἐδῶ τριγύρω ὑπάρχουν, ὅπως ξέρετε, θαυμάσια σπίτια. Αὐτὴ ἤμῃς προτίμησε τὴ θίλα «Μαρία», γιὰτὶ τῆς ἄρεσε ἡ θέσι τῆς.

—Ὅλο τὸ ἀπόγευμα σκεπτό-
μουν τὴ Ντολορές, καὶ τὴ θίλα με τὶς καμῖλιες. Ἐκεῖνο πού δὲν μποροῦσα νὰ ἐξηγήσω ἦταν τὸ πὼς ἡ Ντολορές βρισκόταν ἐδῶ, μετὰ τὸ πατρικὸ της θῶμα, ἐνῶ ὁκτὼ χρόνια πρὶν, εἶχα παρευρεθῇ ἐγὼ ἡ ἴδια στοὺς γάμους τῆς.

Ἐνα πρᾶγμα μονάχα μοῦ εἶχε κάνει ἐντύπωση: Ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού τὸ νεαρὸ ζευγάρι ἔφυγε γιὰ τὸ ταξίδι τοῦ γάμου, κανεὶς δὲ θαναμίλησε γι' αὐτοὺς. Καμμιὰ ἐφημερίδα δὲν ἀνέφερε πιά τὸ θῶμά της. Κι' ὅταν ρωτοῦσα τοὺς κοινούς γνωστούς, τί ἀπεγίνε ἡ μικρὴ Ντολορές, σήκωναν τοὺς ὤμους με ἀπορία.

—Κι' ὁ σύζυγος τῆς Ντο-
λορές εἶναι ἐδῶ; ῥώτησα.

—Πῶς! ἔκανε ὁ Μάρκος, ἡ λαίδη εἶναι παντρεμένη;

—Βεβαίως. Ἐχει πάρει ἕ-
ναν ὠραϊότατο Ἰσπανό.

—Ποτέ δὲ φάνηκε ἐδῶ ἕνας ἄντρας, πού νὰ ἰσχυρίζεται ὅ-
τι εἶναι σύζυγος τῆς λαίδης, ἡ μάλλον κανένας ἄλλος ἔκτος ἀπὸ τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικὸ, δὲν πέρασε ποτὲ τὸ κατώφλι τῆς θίλας με τὶς καμῖλιες.

Ὅλα αὐτὰ ἦσαν πολλὰ πα-
ράξενα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ συμ-
πάθεια πού αἰσθανόμουν πάν-
τα γιὰ τὴ μικρὴ Ντολορές, με εἶχε κυριεύσει τώρα καὶ μιὰ
δυσανηχὴ περιέργεια!

Δὲν τολμοῦσα φυσικὰ νὰ
παραβιάσω τὸ ἄσυλό της, μὰ
ἀποφάσισα νὰ τῆς γράψω ὅτι
δρισκόμουν στὸ Σάντ-Ἀντρέ

καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ τὴ δῶ. Τὸ
ἔκανα ἀμέσως, καὶ σὲ λίγες
ἡμέρες ἔφτασε ἡ ἀπάντησι πού
με προσκαλοῦσε νὰ πάω νὰ
μεῖνω στὴ θίλα γιὰ τρεῖς ἡ-
μέρες. Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση αὐ-
τὸς ὁ ἀκριβὴς προσδιορισμὸς
τῆς παραμονῆς μου, ἀλλὰ δὲν
εἶχα καιρὸ νὰ χάνω, καὶ τὸ ἄλ-
λο πρῶτὸ περνοῦσα τὸ κατώφλι
τῆς θίλας με τὶς καμῖλιες.

Αὐτὸ πού ἀντίκρισαν τότε
τὰ μάτια μου, δὲ μοῦ μείνη
γιὰ πάντα ἀπῆχαστο. Ἦταν ἓ-
να δάσος ἀπὸ καμῖλιες, με
τοὺς πιδὸ σπάνιους χρωματι-
σμούς, πού ἐρρίχονταν τὰ πέταλά
τους στὴ γῆ, σχηματίζοντας
ἓνα πολύχρωμο μαγικὸ ἥλιο.
Κάσασπρα περιστέρια πετοῦ-
σαν γύρω ἀπὸ μικροσκοπικὲς
λίμνες. Ἡ παλὰ θίλα εἶχε ἄλ-
λάξει κι' αὐτὴ ἐντελῶς. Οἱ
μαρμαρίνες κολώνες, ἡ διάτα-
ξις τῶν δωματίων, ἡ ἐπιπλοὺς
ἀκόμη, μοῦ θύμιζαν τὴν Ἰσπα-
νία τῶν παλαιῶν ἡμερῶν.

Ἡ Ντολορές με ὑποδέχθηκε
στὸ κεφαλόσκαλο. Ἦταν ντυ-
μένη μαῦρα καὶ φοροῦσε μιὰ
ψηλὴ σπανιόλικη χτένα στὴν
κορφὴ τοῦ κεφαλοῦ.

—Λαίδη Ντολορές, εἶπα με
ἐνθουσιασμό, ἐσεῖς μεταφέρα-
τε ἐδῶ ἓνα κομμάτι Ἰσπανί-
ας. Καὶ μάλιστα ἓνα ἀπὸ τὰ
ὠραϊότερα.

Μοῦ χαμογέλασε λυπημένα
καὶ ἀπάντησε.

—Συγκεκριμένα μετέφερα ἔ-
δω τὴ «θίλα τοῦ ἡλίου» τὸ σπι-
τί ὅπου με ὠδήγησε ὁ Κάρλο
τὴν πρώτη βραδυὰ τοῦ γάμου
μας.

Ἡ λέξι «νεκρός»; δυσκολεῖ-
τηκε νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ χεῖλιά μου,
ἀλλὰ ἐκεῖνη σὰ νὰ διάβασε
τὴ σκέψι μου, προσέθεσε:

—Ὅα μιλήσαμε ἀργότερα.
Αἰσθάνομαι μεγάλη ἀνάγκη ν'
ἀνοιξῶ ἐπιτέλους σὲ κάποιον
τὴν καρδιά μου, καὶ εἰμαι εὐ-
χαριστήμενη πού ὁ δρόμος
σας σὰς ἔφερε κοντά μου. Ἡ
ἀνάμνησι σας εἶναι συνδεμέ-

νη μετὰ τὰ πιδὸ ὠραία, τὰ πιδὸ
ἰξενιωστά χρόνια τῆς ζωῆς
μου.

Οἱ δυὸ πρῶτες μέρες, πε-
ρᾶσαν χωρὶς νὰ κάνω καμμιὰ
συζήτησι. Τὸ τρίτο πρῶτὸ ὁμο-
φάνηκε ξαφνικὰ στὸ δωμάτιο
μου. Τὸ πρῶτο πού ἦταν
τόσο διαφορετικὸ, πού δὲ μπο-
ρεσα νὰ κρύψω τὴν ἐκπληξί-
 μου.

—Ἀστραφετὴ ἀπὸ εὐτυχία
—Κυρία, εἶπε, ἐνῶ τὰ μά-
τια τῆς γέμιζαν δάκρυα. Ἀπο-
ψε φθάει ὁ Κάρλο! Κατάλα-
βαίνετε;

—Ἐλεῖτε; ῥώτησα με ἀμη-
χανία.

Ντραπήκα γιὰ τὴν ἀνόητη
ἐρώτησί μου, δὲ μοῦ μείνη
γιὰ τὰ κατὰλαβαίν.

—Γυρίζεις... ἀπὸ τὴ φυλα-
κή. Κύτταξε πέρα τὴ θάλασσα
καὶ συνέχισε. Εἶχα πληρώσει
τοὺς καλυτέρους δικηγόρους
μὰ δὲν κατάρθωναν νὰ τὸν σω-
σουν. Στὴν Ἰσπανία δὲ θὰ
μπορέσει νὰ ξαναπαῖ ποτὲ πιά
γι' αὐτὸ ἔφτιαξα αὐτὴ τὴ θί-
λα ἔτσι, ὥστε νὰ μοιάξῃ μετὰ
τὴ δική του, πού τόσο ἀγαποῦ-
σε. Εἰσθε ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
πού μαθαίνει τὸ μυστικὸ μου.

Ἐπὶ ὁκτὼ χρόνια δὲν εἶχα μι-
λήσει σὲ κανένα, ἀλλὰ αὐτὴ
τὴν τελευταία στιγμὴ δὲ μπο-
ρῶ πιά νὰ σωπάσω. Εἶναι πε-
ρίεργο, μποροῦμε νὰ κρύψω-
με τὸν πόνο μας, μὰ δὲν ἔ-
χωμε νὰ βαστήξουμε μυστι-
κὴ τὴν χαρὰ μας. Πόσο μοῦ
φαίνονται ἀτέλειωτες οἱ ἐξ ὧ-
ρες πού μὰς χωρίζουν...

Τὴν κύτταξα ἐρωτηματικά,
κι' ἐκεῖνη σηκώθηκε, ξεκλείδω-
σε ἓνα ἐπιπλο καὶ μοῦ ἔδωσε
μερικὲς ἐφημερίδες.

—Εἶναι ξένες, εἶπε, καὶ εἶ-
ναι οἱ μόνες πού δὲν πρόφθα-
σα νὰ ἐμπροδίσω ἐγκαίρως νὰ
γράψουν γι' αὐτὴ τὴν ἱστορία.

Ἐγγραφὴν γιὰ μιὰ τραγα-
δία πού συνέβη στὴ θίλα
τοῦ ἡλίου—τὴ μοναδικὴ ἰδι-
οκτησία πού εἶχε ἀπομείνει
ἀπὸ τὸν Κάρλο ὅσο ἀπὸ
τὸν οἰκονομικὸν του καταστρο-
φῆ. Μόλις τὸ ἀμάρτυρ σύζυγο
εἶσε καὶ οἱ νεαροὶ σύζυγοι εἶ-
χαν περάσει τὸ κατώφλι τοῦ
κήπου, ἓνα κορίτσι πετάχτηκε
μέσα ἀπὸ τὶς καμῖλιες καὶ ἐ-
πεχείρησε νὰ μιλήσῃ στὴ νύ-
φη.

Ὁ ἄντρας προσπάθησε νὰ
τὴν ἡμποδίσει, ἀλλὰ ὕστερα
ἀπὸ μιὰ μικρὴ πάλη, ἔβγαλε
τὸ περιστροφὸ τοῦ καὶ πυρο-
βόλησε. Τὸ κορίτσι τραυματί-
στηκε ἐλαφρὰ δὲν πέθανε. Ὁ
Δὸν Κάρλος ἐξήγησε ὅτι ἡ κα-
πέλλα—πού τοῦ ἦταν, ὅπως
εἶπε, ἐντελῶς ἀγνωστὴ—θὰ
ἦταν ἀσφαλὲς κάποια ἐπικιν-
δυνή πρελλή.

Μιὰ ἄλλη ἐφημερίδα ἔγρα-
φε ὅτι ὁ Δὸν Κάρλος παρὰ τὴ
βοήθεια τῶν καλυτέρων δικη-
γόνων τῆς Ἰσπανίας, καταδι-
καστὴκε σὲ ὁκτὼ χρόνια φυλα-
κῆς. Εὐτυχῶς τὸ κορίτσι σῶθη-
κε, κάποιος τῆς ἔδωσε χρήμα-
τα (ἀσφαλὲς ἡ Ντολορές) καὶ
ἔφυγε, ἀλλὰ οἱ συγγενεὶς τῆς
ὠρκίστηκαν πὼς ἂν ὁ Δὸν Κάρ-
λος ξαναπατοῦσε τὸ πόδι του
στὴν Ἰσπανία, δὲν ἐπρόκειτο
νὰ φύγῃ ἀπὸ κεῖ ζωντανός.

Ὅταν διάβασα τὶς ἐφημερί-
δες γύρισα καὶ κύτταξα τὴ
Ντολορές. Καθόταν σιωπηλὴ
μετὰ τὸ βλέμμα μακρινό.

—Ἦταν ἡ πρώτη βραδυὰ
τοῦ γάμου μας, εἶπε. Δὲν εἶ-
χαμε ἀκόμη ἀνταλλάξει οὔτε

ἓνα φίλι. Μὰ ἀπόψε θ' ἀρχί-
σουμε τὴ ζωὴ μας ἀπὸ τὴν ἀρ-
χή, σὰ νὰ μὴν πέρασαν αὐτὰ
τὰ ὁκτὼ φοβερά χρόνια. Θὰ
τὸν ὑποδεθῶ φορώντας τὸ νυ-
φικὸ μου φόρεμα, ὅπως τὴ
βραδυὰ πού με ὠδήγησε στὴ
«θίλα τοῦ ἡλίου»!

Φυλώντας ἀπὸ τὴ θίλα με
τὶς καμῖλιες, εἶδα μακριὰ στὴ
θάλασσα τὰ φῶτα τοῦ πλοίου,
πού ἔφευγε πρὶν τὸ σύζυγο
τῆς Ντολορές.

Ἐφυγα τὸ ἴδιο βράδυ ἀπὸ
τὸ Σάντ-Ἀντρέ, καὶ ἐπὶ δυὸ
μέρες σκεπτόμουν τὴ μικρὴ
μου φίλη.

Τὸ γράμμα τῆς τὸ ἔλαβα
τὴν τρίτῃ ἡμέρα.

Ὁ φκελλῶς ἦταν βαρὺς.
Μέσα ὅμως ὑπῆρχε μόνον ἓνα
μιλιέτιο ἀπὸ τὴ Ντολορές,
πού εἶπε:

«Κυρία. Ὅταν διαβάσετε
αὐτὲς τὶς γραμμές, δὲ θὰ ὑ-
πάρχω πιά στὴ ζωὴ. Δὲν ἔχω
τὴ δύναμη νὰ σκίσω τὸ γράμ-
μα πού σὰς ἐσώκλει. Ἐπι-
τέλους κάποιος στὸν κόσμο
πρέπει νὰ μάθῃ τὴν αἰτία τοῦ
θανάτου μου».

Μὲ χέρια πού ἔτρεμαν ἀνοι-
ξα τὸ γράμμα πού συνόδευε
τὸ μιλιέτιο. Ἦταν ἀπὸ τὸν
Κάρλο. Τῆς ἐξηγοῦσε πὼς ἔα
περίμενε πάνω στὸ πλοῖο τὴν
ἀπάντησί της.

Ἡ Σολεντὰτ, ἡ κοπέλλα
πού εἶχε τραυματίσει πρὶν ἀ-
πὸ ὁκτὼ χρόνια, δὲν τοῦ ἦταν
μιὰ ἀγνωστὴ. Εἶχαν ἀγαπήσῃ
τρελλὰ, ἔστω ἂν ὅλοι καὶ ὅλα
ἦσαν ἐναντίον τους καὶ ἐμπό-
διζαν τὴν ἐνωσί τους. Γιὰ μιὰ
στιγμὴ ἤλπισε πὼς θὰ μπο-
ροῦσε νὰ τὴ δεχάσῃ στὸ πλάι
μίας καινούργιας γυναίκας, μὰ
ὅταν τὴν εἶδε πὸ βράδυ ἐκεῖνη
νὰ βγαίνει ξαφνικὰ μπροστὰ
τους, κατάλαβε πὼς αὐτὸ θὰ
ἦταν ἀδύνατο. Τότε θέλησε νὰ
τὴ σκοτώσῃ καὶ νὰ σκοτωθῇ
κι' αὐτὸς μὰ ὁ κόσμος πού ἔ-
τρεξε ἀμέσως, τὸν ἐμπόδισε
νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σκοπό
του. Ὑστερα ἡ σκέψις ὅτι ἡ
ἀγαπημένη του πάλαι μετὰ
τὸν θάνατο, τὸν ἔκανε νὰ ὑποφῆρ
ἀπάνταστα.

Μὰ ἡ Σολεντὰτ δὲν πέθανε
καὶ μετὰ τὰ χρήματα πού τῆς
ἔδωσε ἡ Ντολορές ἔφυγε, καὶ
πῆγε νὰ ζήσει στὴν πόλι πού
δρισκόταν φυλακισμένος ὁ
Κάρλος.

«Ντολορές, τελειώνει τὸ γράμ-
μα. Τί μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ ἔρω-
τάς σου γιὰ μένα; Τί ἄλλο
παρὰ ἓνα νεανικὸ ὄνειρο; Τὰ
λίγα ἀγνὰ φιλιὰ πού ἀνταλλά-
ξαμε δὲ μπορούμε νὰ ἔχουν ἐ-
μπροστί τὴ ζωὴ σου. Ἡ ἀγά-
πη εἶναι ἄλλο πρᾶγμα. Ντο-
λορές, κι' ὅποιος τὴν ἔχει γνω-
ρίζει, ὅποιος ἔχει νοιώσει τὴν
ἀληθινὴ ἀγάπη, δὲ μπορεῖ νὰ
τὴν ἀρνηθῇ μόνο καὶ μόνο γιὰ
νὰ ζήσει μιὰ ζωὴ πολυτελὴ καὶ
ψεύτικη».

Μὴ με καταδικάσῃς Ντολο-
ρές, μόνο ἄφροσύνη μ' ἐγεί-
νω τὴ γυναῖκα πού θέλω θὰ
βρῇς κι' ἐσὺ κάποιον ἄλλον ἱ-
κανὸ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀπέραντη
καλωσύνη σου. Ἀμτίο. Κάρ-
λος».

Διπλώσα τὸ χαρτί, καὶ τὸ
ἐκρυβα με προσοχή, ὅπως θὰ
ἐκρυβα ἓνα φονικὸ ὄπλο. Ἦ-
ταν τὸ ὄπλο πού εἶχε σκοτώ-
σει τὴ Ντολορές, μὰ γι' αὐτὸ
τὸ ἐγκλημα, κανένα δικαστή-
ριο δὲ θὰ κατεδικάζε τὸ δολο-
φόν».

Μ. ΒΙΤΑΛΙ

Ἡ ἑτοιμασία τοῦ τσαγιού

Πὼς παράγεται καὶ πὼς παρασκευάζεται τὸ πο-
λύτιμο φυτὸ στὶς χώρες τῆς Ἀπὼ Ἀνατολῆς

ΠΟΛΛΑ μυστικὰ κοιμούνται
ἀκόμα στὴν ἀπέραντη Κί-
να, τὴ χώρα μετὰ τὸν πα-
νάρχαιο πολιτισμὸ. Ἐνα ἀπὸ
αὐτὰ εἶναι καὶ ἡ ἑτοιμασία
τοῦ τσαγιού, δεδομένου ὅτι
μιὰ ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες ἁ-
ρες τῆς κινεζικῆς ἡμέρας, εἶ-
ναι ἡ ὥρα τοῦ τσαγιού.

Πάνω σ' ἓνα δίσκο, ζωγρα-
φισμένο με λουλούδια μπενγκό-
νιας, σύννεφα καὶ δράκους, ἡ
ὑπηρετρία φέρνει στὸν ξένο
μιὰ χρωματιστὴ κόπυ ἀπ' τὴν
καλύτερη πορσελάνη, γεμάτη
ἀπὸ τὸ διαλεχτὸ ποτὸ, τὸ εἶ-
δος αὐτὸ τοῦ τσαγιού πού ὀ-
νομάζεται «φρύδια τοῦ Λαο-
τσε». Ἡ εὐωδία τοῦ ἀπλάνε-
ται σ' ὅλο τὸ χῶρο, δυνατὴ
καὶ μεθυστικὴ.

—Εἶναι βρασμένο μετὰ τὸ νε-
ρὸ τῆς βροχῆς τῆς περσινῆς
χρονιάς, ἐξηγεῖ ἡ οἰκοδέσποινα
στὸν ξένο τῆς. Ἐλαφρὰ γλυκί-
σματα τὸ συνοδεύουν, μέσα σὲ
ἔξοχα ζωγραφισμένα πιάτα.

Ἡ μυρωδιά τοῦ τσαγιού ἀ-
νακατεύεται μετὰ τὸ ἄρωμα τοῦ
μόσχου καὶ τῆς μοσχοβολιάς
τοῦ ζύλου πού ἀπλώνεται μέ-
σα στὸ δωμάτιο. Ὁλ' αὐτὰ
κάνουν τὸν ξένο νὰ ὀνειροπολῇ
καὶ νὰ ξεχνᾷ ὅτι ἡ ὥρα ἔχει
περάσει πιά καὶ ὅτι πρέπει νὰ
σηκωθῇ νὰ φύγῃ.

Ἐνας θρύλος λέει ὅτι τὸ φυ-
τὸ τοῦ τσαγιού τὸ ἔφερε ἓνας
γιουὸς βασιλῆα πού ταξίδεψε
μακριὰ ἀπὸ τὶς Ἰνδίες, στοὺς
γιοῦς τοῦ Οὐρανοῦ. Στὸν 5ον
αἰῶνα, παρουσιάστηκε σὰν
«τσά» στὰ λεξικά τῆς βόρειας
Κίνας καὶ σὰν «τέε» στὰ λε-
ξικά τῆς νότιας Κίνας. Τὸν
6ο κίονα αἰῶνα τὸ ὠραίο πο-
τὸ ἦταν γνωστὸ σ' ὅλη τὴν Ἀ-
πὼ Ἀνατολή.

Στὴν Εὐρώπῃ τὸ πρωτόφε-
ραν οἱ Ἀράβες τὸν 9ον αἰῶ-
να. Ἀλλὰ μόνο τὸν 17ον αἰῶ-
να ἀρχίσε νὰ γίνεται χρήσις
τοῦ τσαγιού. Τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη

τὸ ἔφερνε στὴν Εὐρώπῃ ἡ Ὀλ-
δικὴ «Εταιρία τῶν Ἀνατολι-
κῶν Ἰνδιῶν». Ἀπὸ τὴν Ὀλλαν-
δία, ὁ δρόμος δὲν ἦταν μακριὰ
γιὰ τὴν παρσινὴ Αὐλὴ. Ἀλλὰ
ἡ γυνακαδέλφη τοῦ βασιλέως
Ἡλίου, ἡ Λιζελόττε Πράλτε
κατεδικάσε, τὸ 1712, τὸ νεο
ποτὸ τῆς μόδας.

—Ἡ γεύσι τοῦ εἶναι σὰν
χόρτο καὶ κοπριά, εἶπε.

Μολαταῦτα τὸ τσαῖ διαδό-
θηκε γρήγορα σὲ ὅλη τὴν Εὐ-
ρώπῃ.

Στὴν Κίνα ἡ καλλιέργεια
τοῦ τσαγιού βρίσκεται στὰ χεί-
ρας τῶν χωρικῶν. Ὑπάρχουν
ὅμως ἀπέραντες φυτεῖς στὴ
Βραζιλία, στὴν Ἀνατολικὴ Ἀ-
φρική, στὴ Γιάβα, στὴν Κεϋ-
λάνη.

Δύο κύρια εἶδη τσαγιού ὑ-
πάρχουν: Τὸ κινεζικὸ φυτὸ,
πού εἶναι ψηλὸ 3 μέτρα με
σκούρα πράσινα καὶ σκληρὰ
φύλλα, καὶ τὸ Ἰνδικὸ δέντρο
τοῦ τσαγιού, 10 μέτρα ψηλὸ
με ἀνοιχτὰ πράσινα καὶ μαλα-
κά φύλλα, ἂν καὶ δὲν τ' ἀφι-
νοῦν νὰ ψηλώσῃ τόσο πολὺ. Τὰ
φύλλα αὐτὰ μαζεύονται ὅταν
εἶναι πολὺ μικρά, συχνὰ μάλι-
στα μπουμπουκία ἀκόμα. Τὸ
τσαῖ τῶν δουνῶν ἔχει περισσό-
τερο ἄρωμα ἀπὸ τὸ τσαῖ τῶν
πεδιάδων, ἀλλὰ ἡ ἀπόδοσί του
εἶναι διπλὴ στὰ χαμηλὰ μέρη
ἀπὸ ὅση στὰ ὄρεϊνα.

Ἀπὸ ποῦ ἔχει τὸ τσαῖ τὸ
μαῦρο χρῶμα του; Ἀπὸ τὴν
παρασκευὴ του. Τὰ φρεσκομα-
ζεμένα φύλλα θερμαίνονται σὲ
θερμοκρασία 30 βαθμῶν καὶ
τότε ἡ περιεκτικότης τους σὲ
νερὸ κατεβαίνει. Τὰ φύλλα μα-
ραίνονται καὶ στρίβουν. Ἀκο-
λουθεῖ τὸ ζύμωμα. Στὴ Δύσι
γίνεται με μηχανές, ὁ Κινεζὸς
ἀντιθέτως, ζυμώνει τὰ φύλλα
προσεχτικὰ μετὰ τὰ χέρια του
καὶ τὰ φύλλα γίνονται σκούρα
καὶ μαλακά, γιὰτὶ ἀκολουθεῖ
ζύμωσις. Τὸ ποσοστὸ τῆς ζυ-

μώσεως διακοπτεται ὁλοένα μετὰ
τὴν ἀποξηράνσι. Καὶ ἀπὸ τὴν
ἀποξηράνσι αὐτὴ ἐξαρτάται τὸ
ἄρωμα τοῦ τσαγιού.

Οἱ Ἰάπωνες πίνουν πράσι-
νο τσαῖ. Τὰ φύλλα ἀμέσως με-
τὰ τὸ μαζεμα, θερμαίνονται ἐ-
λαφρὰ, ὅποτε διατηροῦν τὸ
πράσινο χρῶμα τους. Τὸ πρά-
σινο τσαῖ ἔχει περισσότερο ἄ-
ρωμα ἀπὸ τὸ μαῦρο, πού χρη-
σιμοποιεῖται στὴν Εὐρώπῃ.

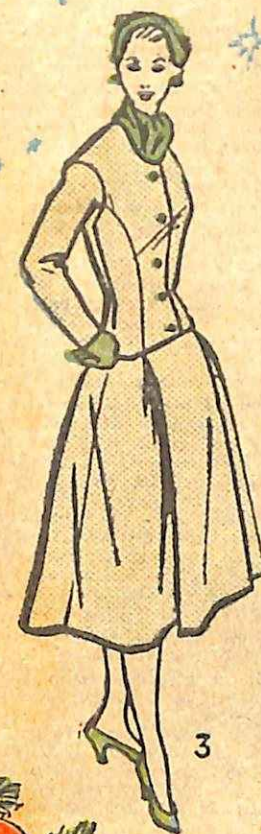
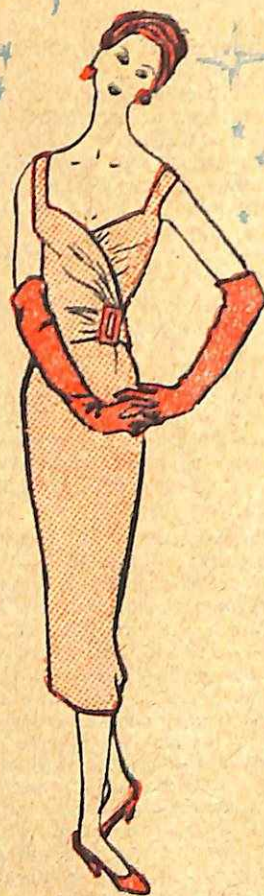
Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ μιὰ ἐλ-
λη σκευασία τσαγιού: οἱ μπρι-
γκέτες. Αὐτὲς γίνονται ἀπὸ τὰ
«καπομεινάδια» τοῦ τσαγιού,
πού τὰ πρεσάρουν ὅμως σὲ
κομμάτια καὶ τὰ ἐξάγουν συ-
νθῶς στὴ μέση καὶ στὴ Βό-
ρειο Ἀσία. Πρὶν συσκευάσουν
τὸ τσαῖ, τὸ δοκιμάζουν σὲ
χρῶμα, σὲ ἄρωμα καὶ σὲ
γεύσι.

Σήμερα σὲ ὅλες τὶς χώρες
τῆς γῆς πίνουν τσαῖ, πούθενά
ὅμως με τέτοια ἐπιροτελευσία
ὅπως στὴν Ἰαπωνία. Ἐκεῖ ἀ-
πολαμβάνουν τὸ χρυσοπράσινο
ποτὸ σ' ἓνα ἰδιαίτερο δωμά-
τιο, στολισμένο με πολυτίμητα
λουλούδια καὶ εἰκόνες. Εἰκοσι-
εννέα διάφορα σκεῦη χρησι-
μοποιῦνται γιὰ τὴν ἑτοιμασία
τοῦ καὶ πίνεται ἐντελῶς σκέ-
το. Ὁ Ἰαπωνέζος δὲν βάζει
οὔτε ζάχαρη οὔτε ἄλλο τίποτε
στὸ τσαῖ του.

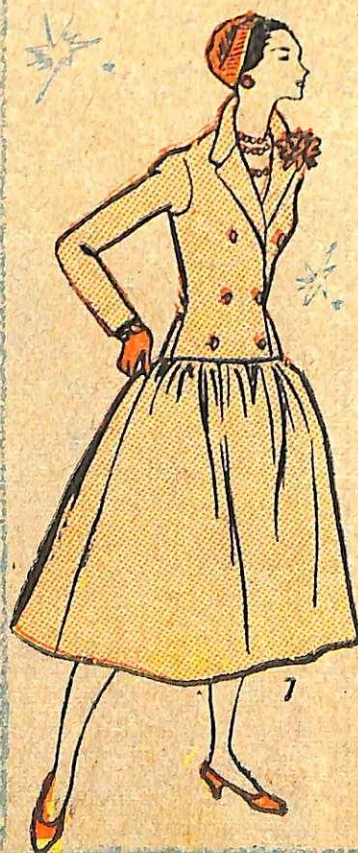
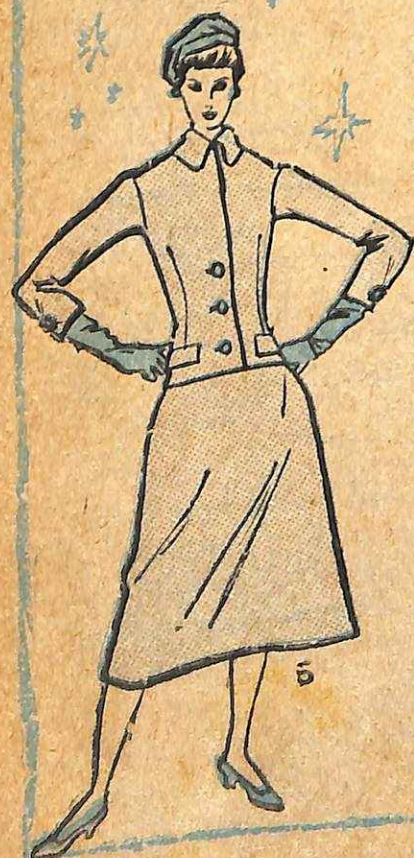
Τὸ περισσότερο τσαῖ τὸ πῖ-
νουν οἱ κάτοικοι τοῦ Θιβέτ
(12 κιλά τὸ ἄτομο τὸ χρόνο!)
Στὴν Ἀγγλία, τὴ χώρα τῆς
Εὐρώπης πού ζοδεῖται τὸ περισ-
σότερο τσαῖ, ἀναλογοῦν 4,8 κι-
λά σὲ κάθε ἄτομο. Στὴ Γερμα-
νία ἡ ἀνάλογια εἶναι 80 γραμ-
μάρια τὸ ἄτομο, καὶ στὴν Ἰ-
ταλία, τὴ χώρα τοῦ κρασιού,
μόνο 4 γραμμάρια.

Καὶ μερικὲς πρακτικὲς ὁδη-
γίες:

Γιὰ νὰ κάνετε καλὸ τσαῖ ἀ-
φίνετε τὸ νερὸ ὥς τὴ στιγμὴ
πού θὰ πάρῃ βράσι καὶ τότε

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

• Το κάθε χρήσιμο μοντέρνο σύνολο που βλέπετε αποτελείται από φόρεμα και άσορτι ζακέτα. Τα σύνολα αυτά γίνονται από καλής ποιότητας μαλλινάκια κατά κανόνα μαύρα αλλά και χρωματιστά (σκούρα), κόκκινα, πράσινα, μπλε, μπορντό, μόν κ.λπ.

1—1α Φόρεμα μονοκόμματο με μπουστό ντραπέ και άγκραφα - στράς στη μέση. Συνοδεύεται από ζακέτα κοντή, όχι όμως πολύ εφαρμοστή με ένα τεράστιο γιακά ξεχειλωτό. 2—2α Φόρεμα με μακρύ μπουστό και φούστα με φύλλα. Ντεκολτέ μπατό και φανταχτερό κόσμημα - καρφίτσα. Το ζακέτακι γίνεται ρηχτό φάρδι με άπλο γιακά και κουμπιά. 3—3α Μακρύς ντεκολτέ μπουστός με μικρά κουμπάκια κρυστάλλινα ή ντυμένα με το ύφασμα του φορέματος. Φούστα λυτή με ελεύθερες πιέτες μπρός και πίσω. Ζακέτακι σε ανάλογη γραμμή με το μπουστό του φορέματος. Δίνει εντύπωση ντε - πιέ. 4—4α Φόρεμα μονοκόμματο στενό με πλαστρύν

μέσα από το ντεκολτέ (μοντέρνα λεπτομέρεια). Συνοδεύεται από μακρύ ζακέτα σε τύπο ρεντιγκότας τρουά - κάρ. Η ρεντιγκότα έχει χαμηλές μεγάλες τσέπες. Ένα γούνινο μανδύον συμπληρώνει την όμορφη αυτή εμφάνιση. 5—5α (ΣΗΜ.: Τα α, τα φορέματα δηλαδή του 5—6—7 βρίσκονται στη δεξιά σελίδα κατά αντίστοιχο τρόπο). Φόρεμα μετρίου φάρδους με μακρύ στενό μπουστό. Το ντεκολτέ έχει μπρετέλες και το κόσμημα στολίζει το μέρος όπου ενώνεται η φούστα με το μπουστό. Η ζακέτα έχει το μακρύ του μπουστου και μικρές άγκραφες ή διακοσμητικά κουμπιά στα τρουά - κάρ μανίκια. 6—6α Φόρεμα σε στενή γραμμή με καρ ντεκολτέ. Ο μπουστός είναι και εδώ μακρύς με ζωνάκι που δεν φτάνει έως εμπρός. Ζακέτακι σε γραμμή ανάλογη με μεγάλο ξεχειλωτό γιακά και πέτα. 7—7α Μπουστός μακρύς με κουμπώμα που ακολουθεί τις καμπύλες του σώματος. Φούστα σουρωτή. Η ζακέτα αρκετά εφαρμοστή με σηκωτό γιακάδακι πίσω, ακολουθεί με χάρι τη γραμμή του μπουστου.

ΚΑΙ Η ΣΙΛΟΥΕΤΑ

ΜΟΔΑ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ.— Πατρών για γυναικες, δυστυχώς δεν έχουμε. Αφού όμως θα πάτε στο γυναικά σας, ζητήστε από κείνον. Εκτός αυτού, θα έχω και τα σχετικά φινιρίσματα.

ΛΟΥΤΣΕΤΑ.— Βιβλίο που να έχω συγκεντρωμένες τις πληροφορίες για όλα αυτά τα μέρη που θέλετε, δεν υπάρχει, απ' ό,τι εμείς έχουμε υπ' όψιν μας τουλάχιστον. Θα αναφερθώ στο γνωστό τουριστικό οδηγό «Γκίντ μπλέν» (ό μπλέ οδηγός), που μεταχειρίζονται όλοι οι τουρίστες. Έπειτα να ξέρετε καμιά ξένη γλώσσα, να διευκολυνθήτε. Εκτός απ' αυτά που λέτε, πρέπει να έχετε και ένα άμψιγέ φόρεμα, γιατί στο εξωτερικό ανήνουνται» άρκετα το δράδυ προκειμένου να βγούμε έξω. Σας χρειάζεται επίσης μία φαρδιά στον φούστα με ένα δύο πολλαπλά. Ακόμη και μία μαύρη φούστα φαρδιά με μαύρη άμψιγέ μπλούζα, π.χ. ζέρσεϊ ντεκολτέ, θα σας χρησιμεύσει πολύ. Αν υποθέσουμε θα δημοσιεύσουμε αυτό που ζητάτε στο παράρτημα κεντημάτων. Μη το υπολογίζετε όμως, γιατί η ύλη μας, λόγω των

εορτών, έχει κλείσει ήδη από τώρα για αρκετό καιρό.

ΣΤΡΑΒΟΕΥΛΟ.— Πολύ-πολύ σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Σωστά σκεφθήκατε για ταφτά ή βελούδο. Ταίριαζουν και τα δύο με το δείγμα σας. Νομίζω πως ο ταφτάς ίσως να είναι και προτιμότερος. Αν δεν βρήτε όμως το χρώμα, κάνετε βελούδο. Απαραίτητως πρέπει η φούστα να γίνη στον τόνο της μπλούζας (ή εσ' ως κάπως σκουρότερη αν δεν βρήτε ίδιο).

ΜΠΕΜΠΕΚΑ.— Πράγματι δεν συνήθιζατε πια το έντελως ανδρικό σακάκι. Πατρών δεν παντράζονται να προλάβουμε να δημοσιεύσουμε, γιατί, όπως γράφετε, και ανώτερο, κλείσαμε για αρκετό καιρό την ύλη μας. Μπορείτε όμως να πάρετε μία ιδέα για τις φαινετές ζακέτες, από τα μοντέλα που δημοσιεύουμε σε κάθε φύλλο. Μη φοβόσαστε, δεν είναι τίποτα δύσκολο. Τα τανιέρ άπλωσ, άντι να είναι κολλητά, ελ- να κάπως πιο φαρδύλα ή ρη- χτά. Και δεν έχουν πια το κλασικό γιακαδάκι, με πέτα, αλλά μεγάλο γιακά ή φαταρί γιακα- δάκι ή όρθιο γιακαδάκι σε στρατιωτικό, κ.λ.π. Αυτό είναι όλο.

ΜΕΛ.— Φοβάμαι ότι το παν- τελόνι θα σας παχαίνει. Καλύ- ερα να κάνετε ίσια στενή φούστα (με πέτα βέβαια μεγάλη για φόρος ή δυο κουφότητες, μία μπρος μία πίσω). Η φούστα με φύλλα, όχι φαρδιά. Ας είναι ά- πο χακί σκουρότερο απ' τη ζακέ- τή σας, σε τύπο γκαμπαντίνης ή από γκρι φανέλλα. Το σακά- κι πριν το προσαρμόσετε σε κά- πως γυναικείο τύπο, να το ξηλώ- σετε έντελως, ώστε να μη θυμι- ζετε στρατιώτη. Μπορείτε να το κάνετε σαν ίσια ρηχτή ζακέτα με κουμπιά, γιακά που να σηκώνε- ται όρθιος πίσω κ.λ.π. Αν δεν σας βγαίνει, κανέτε το ως τη μέση με ζώνη και άγκραφα σε τύπο «μπατά-ντρές».

ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ ΙΑΣΑ.— Η φόδρα κάνει έντύπωσι μόνο ό- ταν είναι σε ζωρή χρωματική αντίθεσι, αλλιώς καλύτερα να είναι του ίδιου χρώματος, εφ' ό- σον έχετε. Η λεοπαρδαλίσ ίσως να πηγαίνει καλύτερα στο ύφα- σμά σας. Και το γκρι όμως ται- ριάζει άρτια. Το καλύτερο είναι να τα βάλετε δίπλα στο ύφα- σμα και να δητε τί πάει καλύ- τερα στο μάτι. Καπελάκι στο χρώμα του παλτού ή μικρό γού- νινο, από τη γούνα που θα βέ- λετε. Σχέδιο για γιακά μπορεί- τε να διαλέξετε από οποιοδήποτε ταγιέρ ή παλτό που σας ά- ρεσει. Ψάξτε και στα τεύχη μας. Τα παπούτσια σας φοριούνται. Το μανταγιόν σκέτο, χωρίς πέ- τρα.

ΕΛΕΝΑ Β.— Να κάνετε ένα καλό μάλλινο παλτό με χνούδι. Ζητήστε γαλλικό μάλλινο για παλτό, υπάρχουν άρτια, εφ' όσον μπορείτε να τα αντιμετωπίσετε. Χρώμα μπλέ - ρουά ή άλλος τό- νος σκούρου μπλέ σκούρο πράσι- νο, μπουντό (ή και μαύρο, αν το θέλετε). Κάντε το ίσιο ρηχτό με φαρδύ μανίκι, θα είναι πιο βολικό. Οι ρεντιγκότες είναι κι' αυτές της μόδας. Οι τσάντες σας πηγαίνουν με γούνα.

ΤΟΥΛΑ Χ.— Οι πλεκτές σάρ- πες είναι της μόδας. Μπορείτε να κάνετε τέτοια. Δεν ξέρω πόσο πουλούν τις ζέρσεϊ. Τα μαργα- ριτάκια φοριούνται φέτος πολύ. Το κολί σας επομένως είναι ά- πολύτως κατάλληλο.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ

ΑΛΕΠΟΥ.— Είναι καλό βέ- βαια νύχη ή γυναικά μία διαφο- ρά ηλικίας από τον άνδρα αλλά αν όλα τα άλλα είναι καλά, υπο-

δείτε θαυμάσια να παντρευτήτε και να ευτυχέσετε με την ίδια η- λικία. Η γυναικά ώριμάζει και γερά γονιμοποιείται από τον άν- δρα. Γι' αυτό πρέπει να νάναι μι- κρότερη. Αλλά σήμερα οι γυναι- κες δίνουν κάθε μέρα μάχη με το χρόνο και κερδίζουν.

ΕΛΒΙΡΑ.— Δεν νομίζω πως πρέπει να πάς να βρης την κο- πέλλα που υποπτεύεσαι. Θα έκ- θεσες έτσι τον εαυτό σου κάνον- τας ένα διάδημα με άμβιβολό ά- ποτέλεσμα. Και να τον παρακο- λουθήσεις δεν πρόκειται να κερ- δίσης τίποτα. Εάν ο άνθρωπος άποδίδει ένη παύση να σ' άγαπά πραγματικά, όλα αυτά τα διαδη- ματα θα τον ψυγνάνουν περισσότερο και θα σε ρίξουν πιο πολύ στα μάτια του.

ΑΝΗΣΥΧΗ ΚΟΠΕΛΛΑ ΛΙΑ- ΝΑ.— Αν σου άρεση περισσότερο από τους άλλους υποψηφί- ους μπορείς να περιμένης για να δης το χαρακτήρα του. Φυσικά οι εκδηλώσεις του αυτές είναι ά- ναγκασιόστες αλλά είναι πιθα- νόν να βλης στο διάστημα αυτό να κερδίση την άγάπη σου. Πι- θανόν νω μεταγενερίσθηκε κι' άλη αυτή την ιστορία για να παίξη μαζί σου αφού δεν υπόρσε να το κατορθώση διαφορετικά. Σε συμβουλεύω να είσαι επιφυλακτι- κή ώσπου να καταλάβης με τί άνθρωπο έχεις να κάνης.

ΚΑΠΟΙΑ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ.— Όμοιολόγώ πως η διαφορά ηλικίας σας είναι άκοίτα μεγάλη αλλά σήμερα ό ά βρας στην ηλικία ά- τή είναι πάνω στα νιάτα του. Νομίζω πως αυτό πρέπει να σε άπασχολήση λιγώτερο. Να προ- σέξης το χαρακτήρα του, αν σου άρέσει κι' αν καταλαβαίνης πως θα ζήσης εύτυχημένη κοντά του. Απ' ό,τι μου γράφετε νομίζω πως η διαφορά ης ηλικίας είναι το τελευταίο που πρέπει να σκε- φής.

ΜΙΣ ΡΟΒΕΛ.— Το ότι σε τριγυρίζει επίμονα αυτό δεν θα πη πως είναι τρελλά έρωτευμέ- νος μαζί σου. Ένας άνδρας μπο- ρεί να κυνηγά χρόνια μία γυναι- κά για να την κακτήση, έστω κι' αν δεν την αγαπά. Γι' αυτό πρόσεξε και κανόνισε ανάλογα τη στάσι σου. Ακόμη κι' αν βγης μαζί του έξω πρέπει να είσαι πολύ επιφυλακτική.

ΣΥΛΒΙΑ ΡΟΤΖΕΡ.— Σε δυο φίλες παραπάνω θίγω το ζήτη- μα της ηλικίας αλλά η δική σου περίπτωση είναι διαφορετική. Ε- σύ είσαι μεγαλύτερη απ' αυτόν άρκετά και πρέπει να το σκεφής πολύ. Κι' αν το άποφασίσης, πρέπει πάντα να προσέχεις τον εαυτό σου. Εκτός κι' αν ό τύ- πος του υποψηφίου δεν είναι ζωηρός. Τότε μπορείς να τον πά- ρης άφοβα.

Η ΜΥΡΤΩ

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΝΙΜΙ.— Δυστυχώς δεν υπά- ρνει τρόπος να κάνετε έγκυρο γά- μο. Ο γάμος μεταξύ πρώτων έ- ξαδελφών είναι άκυρος. Και αν άκόμη οι γονείς σας δεν ζητή- σουν δικαστικώς την άκύρωσι του γάμου, τούτο δεν σας ώφε- λεί άπολύτως, διότι οποιοσδήποτε άποδείξη ότι έχει έννομο συμ-

φύρον να άκυρωθή ό γάμος, μπο- ρεί να επιτύχη την άκύρωσι. Πα- ρε περίτρεσι θανάτου ίδιού ή ή της συζύγου σας τα τέκνα συ- μπουρύν να ζητήσουν την άκύρω- σι για να περιλάβη σ' αυτά η λóκληρη ή κληρονομική περιου- σία (δηλ. η περιουσία ή δική σας της συζύγου σας). Έπίσης ό ά- σαγγελένος άυτεπαγγέλτως έ- στό δικαίωμα, εάν το κρίνη επι- τιμο, να ζητήσει την άκύρωσι του γάμου τούτου.

Κ.Μ.Σ.Σ.— Κατ' άρχήν ό ά- σός σας θα ρυθμισθή βάσει της γενικής συλλογικής συμβάσεως εργασίας 12 Αυγούστου 1932. Έπειδή όμως είναι καλύτερο του βασικού όριου, λαμβάνον- τας μισθός το ποσόν των 650.00 (παλαιών δραχμών) από 7 Οκτωβρίου 1952 δύναμει της άρ. 49500/52 άποφάσεως του πουργού Έργασίας. Είς το πο- σόν τούτο θα προστεθή το έπι- δόμη άκρίβειας 15% από 1.1.1953, από δε της 1ης Μαρτίου 1954 πρέπει να παίρνετε 652.000, + 25% επί του ποσού τού- του (δυνάμει της άρ. 49.127/358) 54 άποφάσεως ύπουργού Έργασίας) ήτοι έν συνόλω δρα. 812.50.

Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ.— Τη συνταγή για τυρόπιτα «πεινιρίλη» θα τη δημοσιεύσουμε στο έρχόμενο τεύ- χος. Όσον άφορά την υποψηφί- ας, αυτή είναι δύσκολο να έ- τελεσθή στο σπίτι γιατί χρειά- ζεται μεγάλη τέχνη στο άνοιγμα του φύλλου, καθώς και καταλλη- λή λίπος. Έχω τη συνταγή από το διευθυντή του Ζαχαροπλα- στείου «Κρίνος» και αν άποφά- σετε τη βέλετε, γράψτε μου να σας τη στείλω. Η υποψήφια δεν χαλά έάν μείνη. Όταν κρυ- στεί ζαχαροποιείται σε φούρα και είναι πάντοτε καλή.

Σ. Α. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗ.— Η συνταγή για λουκουμιά θα δημο- σιευθή στο έρχόμενο, πρωτοχρο- νιατικό τεύχος.

ΧΡΥΣΑ ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

ΗΡΑ ΒΕΛΛΑ. (Κων)πολίω.— Σας ευχαριστούμε θερμότατα το- σο για τα καλά σας λόγια, όσο και για την ευγενική σας προσ-φορά. Θα δημοσιεύσουμε την πι- νακτική και τη γυναικεία κίννη της Πόλης που μας στέλνετε με- ποιμένους γράμμα σας.

ΜΑΡΙΝΑ Μ. Ι. Άμπελώνω.— Θα ρωτήσουμε και θα σας άπαν- τήσουμε στο προσεχές.

Ν. Ε. ΣΑ.Ι.ΝΗΝ. Ιωάννινα.— Το ποίημά σας άτεχνω.

ΔΑΝΑΪΔΑΣ. Άργος.—Για τη ζήτημά σας άποταθήτε στον άν- τιπρόσωπο καλλυντικών ειδών Κ. Μουλόπουλου. Πύλης 48. Πει- ραία.

ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΙΚΑΚΗ.— Τηλε- φωνήστε ή περάστε από τα γρα- φεία μας πρώι να δητε τη συνε- γατίδα μας κ. Έξάρχου.

ΜΑΡΙΣΑ. Θεσ/νίκη.— ΜΑΡΑ Σ., Άργοςτάλι.— Τα γράμμα- τά σας έφθασαν την τελευταία στιγμή. Θα σας άπαντήσουμε στο προσεχές.

ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ ;

Άλγκόν

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΗ. Καβάλα.— Μπορείτε να πάρετε 3 ταμπλέτες την ημέρα Βιταμίνης Ε (Ε-Βίτ) καθώς και επί 10 ημέρες το μή- να και άμέσως μετά την έμμηνον ρυσι, 2 ταμπλέτες την ημέρα Όρετον.

ΒΙΒΙΑΝ Γ. Ν.— Κατά τις ή- μέρες αυτές δεν είναι δυνατή η τεκνοποίηση. Όσο για τις τα- μπλέτες που παίρνετε, μπορούν να σας βεβαιώσω ότι είναι άκίνδυ- νες και επομένως μπορείτε να τις παίρνετε προ της περιόδου.

ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ Θ. Γ.—Τό ζή- ηνιά σας είναι λίγο σοβαρό και θ' άπαιτηθή μεγάλη προσπάθεια, διότι η συνήθεια κάνει δύσκολη τη θεραπεία. Γι' αυτό το πρώτο ζήτημα είναι να διακοφτε τις συνήθειες αυτές και για να δια- κοπουν πρέπει να έχετε ύπομονη και να καταβάλετε μεγάλες και επίπονες προσπάθειες επί άρκε- το χρονικό διάστημα. Θεραπευτι- κώς σας συνιστώ 2-3 έnéσεις το μήνα Τεστοβιρόν των 25 μιλ. ή Άρενρόν ή Τεστόν, καθώς και ταμπλέτες 3 την ημέρα Ε-Βίτ.

ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ 3-6.

—Έν πρώτως πρέπει να γίνη μία έξετάσις υπό παθολόγον μή- πως υπάρχει άναμία ή άδυνα- μία ή γενικώς μία παθολογική κατάσταση. Εφ' όσον ό παθο- λόγος διαπιστώση πλήρη ύγειαν, τότε μπορείτε να κάνετε όμονο- θεραπεπεία με έnéσεις ή ταμπλέ- τες 5-6 ημέρες θυλακικής (Φε- μινόρμ ή Όβορμόλ ή Όδοσι- κλίν και μετά 10 ημέρες πάλι ταμπλέτες Προλουτόν Σε των 5 μιλιγρ. επί 7-8 ημέρες. Αυτά θα κάνετε επί τρίμηνο, μαζί με τροφή έκλεκτή και πλούσια σε βιταμίνες.

Δ. Α. Μ.— Άνευ έξετάσεως είναι άδύνατη η άπάντησις. Το καλύτερο είναι να έξετασθήτε ύ- πό γυναικολόγου. Πληροφορίες μπορείτε να ζητήσετε από το πε- ριοδικό και από τον τηλεφωνικό κατάλογο.

Σ. Π. Καβάλα.— Δεν νομίζω ότι πρέπει να άνησυχήτε. Αυτά είναι ζητήματα όργανισμού και κυρίως της έκκρίσεως των ώθη- κών. Γι' αυτό δε πρέπει να έχε- ρε καμμία άγωνία και να περιο- ρισθήτε μόνο σε συχνή καθαριό- τητα.

ΜΑΡΑΜΕΝΑ ΝΙΑΤΑ.— Να έ- ρετε ύπομονη. Με την ηλικία θα τακτοποιηθή και αυτό το ζή- τημα. Καλή τροφή και φυσική ζωηρότη του παρόντος και εάν με- τά διαιτάν δεν τακτοποιηθή, τό- τε φροντίστε.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσ.ω.τ.ε.ρ.ι.κ.ού:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40
Έξ.ω.τ.ε.ρ.ι.κ.ού (έτησις):
Λίρα Αγγλίας (χαρ.) 2.10.0
Δολάρια 7.00
Βελγικά φράγκα 350
Γαλλικά φράγκα 2.500
Τα έμβάσματα δέον ν' άπο- στέλλωνται πρὸς Ε. Τερζό- πουλον εκ μὲν του Έσωτερι- κού δια ταχυδρομικής έπίτα- γης, εκ δε του Έξωτερικού δια τραπεζικής έπίταγης.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 § 7 του Α.Ν. (192) 1938: Διευθυντής: Εὐάγγελος Τερζόπουλος. Κατοικία: ὁδὸς Μπουκουβάλα 25. Προϊστάμε- νος τυπογραφείου Δημήτριος Κορδάκης. Πέτρας 29 Ἀθῆναι

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΙΚΗΝ.— Για το- τράκ, δεν είναι άπαραίτητο να κάνετε ψυχανάλισι και ναρκανό- λισι και να διαβέσετε, ως γρά- φετε, πολύ χρόνο και πολύ χρή- μα. Διότι δεν άποκλείεται να προκειται περί εύσυγκλησίας, λόγω διαταραχών του συμπαθτι- κού σας νευρικού συστήματος, ό- ποτε το πράγμα είναι άπλοώστε- ρο. Αλλά αυτά είναι λεπτά ζή- τηματα, τα οποία δεν λύνονται εκ του μακρόθεν δι' έλληλογραφίας και μάλιστα, όπως σεις ζητείτε, με τη συστάσιν ενός φαρμακού.

Έπειτα, εφ' όσον σεις και οι οί- κειοι σας τρομάζετε, ως γράφε- τε, το τράκ, που θα σας πιάσει αναπόφευκτα την ημέρα των άρ- αβώνων σας, πως θα αντιμετα- πρίσете το γάμο σας, χωρίς ποση- γουμένως να θεραπευθήτε; Πρέ- πει να έξετασθήτε λεπτομερώς από νευρολόγο - ψυχίατρον, ό ό- ποιος να σας κάμη την άπαιτού- μενη θεραπεία και κατόπιν να αντιμετωπίσετε ζητήματα άρρα- βώνων και γάμου.

ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙ- ΚΑΣ

—Δε νομίζω πως πρέπει να κάμετε τίποτα για να παρη- βετε στη φυσιολογική αυτή εξέ- λιξι του όργανισμού σας για την περίοδο. Για τα ένσχυλματα που έχετε κάμετε επί δύο μήνες μία φορά την έβδομάδα από μία ένε- σι Άρενρόν των 10 μιλ. Για τη δυσκοιλιότητα έχω γράφη λεπτο- μερείς οδηγίες στα τεύχη 111— 112 του περιοδικού. Χρησιμοποιή- στε συχνά, εκτός από τη δια- τροφή που συνιστώ (μαύρο ψωμί και χόρτα καθημερινώς στο φα- γητό σας) το Σελολά που εί- ναι θαυμασίο και άβλαβές. Παίρ- νετε συχνά και επί καιρό πολύ, Καλμονερίνη, 3 κουτάλια του γλυκού την ημέρα, μία έβδομάδα και μία έχι.

Κ. Ε. ένταθα.— Τό Κοκυτόλ είναι ένα καλό φάρμακο για την περίπτωση αυτή. Δίνετε του 10 —15 σταγόνες κάθε τρεις ώρες συνεχώς, όσο κρατάει η νόσος. Έσείς χρησιμοποιήτε τη Χολα- σεπίνη, πρώι, μεσημέρι, βράδυ από δυο κουφέτα προ του φαγη- τού, για να διευκολύνετε τη λει- τουργία του σπυκτιού και της χολ- λης. Η άδελφή σας άς πάρη επί 3 μήνες, 3 δισκία την ημέρα Ε-ΒΙΤ και άς κάμη μερικές έ- νέσεις Καλτσιδρωμίνης.

ΑΘΗΝΑΙΑ Γ. Π.— Για την εύαισθησία αυτή του λαίμου σας που έχετε κάθε χειμώνα, με την έρρότητα, τους συνεχείς μικρούς πονόλαιμους, το θήκα και την έ- λαφρή βραχνάδα, χρειάζεται πολ- λή προσοχή. Μπορείτε να άποφύ- γετε όλα αυτά τα δυσάρεστα έ- νοχλήματα, άποφεύγοντας τους έρεθισμούς, κάνοντας πότε-πότε γαργάρες με άραιό αλάτιννο, και χρησιμοποιώντας συχνά κα- ραμέλες ΜΕΓΚΕ ΖΟΝΣ που πε- ριέχουν ειδικά θαλασσικά πολύ άνσκούφιστικά και εύχάριστα. Νομίζω πως για τα παιδιά ύ- πάρχουν ειδικά κουτιά.

Α. Β. Ρ. 23.— Έπιμένω στο- ότι δεν πρέπει να πάρετε πια φάρμακα για τις άμοιβάδες. Έ- ρετε μία δυσπείψια μάλλον ζωη- ρική και ίσως κάτι από το στο- μάχι έστω κι' αν η άκτινισκό- πησι δεν έδειξε τίποτε. Έχω τη γνώμη πως εύκόλα μπορείτε να γίνετε καλά με μία συστηματική διαιτητική και φαρμακευτική ά- γωγη, που θα φέρη στο φυσιολο- γικό την έντερική και στομαχι- κή σας λειτουργία. Δυστυχώς χρειάζεται προσωπική αντίληψη άμεσος για τον καθορισμό της. Όποσδήποτε, καλό θα σας κάνει το Φρονετοζάλ μετά το φαγητό.

ταπεινά, και Μπελαλουμίνη τρεις φορές την ημέρα, από μισό δι- σκίο.

ΚΥΡΙΑ Φ.— Οι αίμορροίδες ά- πο τις όποιες πάσχετε, είναι ά- ποτέλεσμα της δυσκοιλιότητος. Διορθώστε τη δυσκοιλιότητά σας, σύμφωνα με τις οδηγίες που δί- δω στα φύλλα 111—112 σε σχε- τικά άρθρα μου. Χρησιμοποιήστε το Σελολά για τη δυσκοιλιό- τητα και σταγόνες Μαρὸν Ιντ Ρ».

Μ. Μ., Νέον Φώληρον.— Γρά- φετε μου ένα λεπτομερές γράμμα με όλα τα συμπτώματά σας. Νο- μίζω πως δεν είναι τίποτε σοβα- ρό. Κάμετε πρὸς το παρὸν έné- σεις Νεο-Μουλτιμπέ και παίρ- νετε συχνά Πιπεραζίνη Βίτα. Νο- μίζω πως η Νοβοκαϊνη ένοφλε- δίως και σε διήσεις θα είναι το άποτέλεσματικό φάρμακο στην περίπτωση σας. Χρειάζεται όμως προσοχή. Διαβάστε το σχε- τικό άρθρο στο τεύχος 127.

Α. Β. Γ.— Ό πρώτος πόνος σας καθώς και ό δεύτερος ήταν πλειούσις μεσολόβιος. Κάμετε πολύ λίγη στρεπτομυκίνη από την άρχη. Τι χρειάζοντο τα 5 μπουκάκια; Ήταν σε να μην έ- κάνατε τίποτα. Τα χάπια είναι τα ίδια και τα δυο έδρα. Δεν μπορώ να σας δώσω άπάντησι στις έρωτήσεις σας, γιατί η θε- ραπεία πρέπει να βγαίνει από συνδυασμένη κλινική και ακτινο- γραφική εξέτασι. Χωρίς να έχω τίποτε από αυτά, τί να σας πω; Πάντως χάπια να παίρνετε ως 4 μήνες τουλάχιστον, και νομίζω πως χρειάζεστε κι' άλλες στρε- πτομυκίνες, μία κάθε 4η ημέρα (μία ναι, δυο ναι). Ής δυναμο- κτικό παίρνετε Έπατοφερίνη και κάμετε έnéσεις Καλτσιδρωμίνης.

ΛΙΑΙΚΑΝ Γ.— Δίνετε του συ- γνά καραμέλες Μεγκέζονς παιδι- κές. Είναι πολύ καλές για το θήκα, τη βραχνάδα και τον ξερό λάρυγγα. Έσείς παίρνετε Πε- πτοξέν τακτικά μετά το φαγητό και Ε-ΒΙΤ φόρτ 1—2 χαπάκια την ημέρα επί 2 μήνες. Στο βρογχικό άσθμα της καμιάς σας θα έκανε ίσως θαύματα η Νοβο- καϊνη ένοφλεδίως σε συστημα- τική θεραπεία.

Π. Ρ. Πειραιά.— Μην άπο- γητεύεσθε, όλα θα πάνε καλά. Δίνετε του Ιονταρσάν από ένα κουτάλακι του γλυκού πρωί, με- σήμερι βράδυ. Για τα καλά σας λόγια εύχαριστώ.

Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΣΤΕΙΡΩΣΗ

Διάγνωση και θεραπεία της στειρώσεως των άν- δρών και των γυναικών

Μάλης έξεδότη υπό του γυναικολόγου Ιατρού Έπ. Καραδασαλμύ σε 270 σελ. 36 εικ. Άπαραίτητο βιβλίο για κάθε Ιατρό και για κάθε σπείρο άνδρόνυνο που επιθυμεί να άποκτήση παιδί. Παλείται εις όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία Θεο- σαλονίκης και Ἀθηνών και στο Ιατρείο του συγγρα- φέως, ὁδὸς Ἐγνατίας ἀριθ. 61. Τηλ. 64-67. Θεσσαλονί- κη.

Λ. Β. Ρ. 23.— Έπιμένω στο- ότι δεν πρέπει να πάρετε πια φάρμακα για τις άμοιβάδες. Έ- ρετε μία δυσπείψια μάλλον ζωη- ρική και ίσως κάτι από το στο- μάχι έστω κι' αν η άκτινισκό- πησι δεν έδειξε τίποτε. Έχω τη γνώμη πως εύκόλα μπορείτε να γίνετε καλά με μία συστηματική διαιτητική και φαρμακευτική ά- γωγη, που θα φέρη στο φυσιολο- γικό την έντερική και στομαχι- κή σας λειτουργία. Δυστυχώς χρειάζεται προσωπική αντίληψη άμεσος για τον καθορισμό της. Όποσδήποτε, καλό θα σας κάνει το Φρονετοζάλ μετά το φαγητό.

ΤΡΙ-ΤΡΙ

Μοναδικό για πύσιμο

Ο Χειμώνας είναι ο χειρότερος εχθρός των μαλλιών σας

Διότι ξεραίνει το δέρμα της κε- φαλής, σκληραίνει τα μαλλιά, δημιουργεί την πιτυρίαδα και προ- καλεί την τριχοπτύση.

Αλλά δεν υπάρχει λόγος να άνησυχήτε. Η επιστήμη της υ- γεινής των μαλλιών ποτέ μέχρι σήμερα δεν είχε μία τόσο περι- λαμπρή έπιτυχία όσο με το άν- τισηπτικό και μαλακτικό σαπού- νι ΠΙΓΚΟΝ.

Ένα και μόνο λούσιμο με το ΠΙΓΚΟΝ

έξαφανίζει όριστικά και εν ριπή οφθαλμού τον θανάσιμο εχθρό των μαλλιών, την ΠΙΤΥΡΙΑΔΑ, στα- ματά την φαούρα και τονώνει τις ρίζες των τριχών με άποτέ- λεσμα την καταπολέμησι της ΤΡΙΧΟΠΤΥΞΕΩΣ.

Το σαπούνι

ένισχύει την τριχοφυάν, μαλα- κώνει τα μαλλιά σαν μετάξι, δεν άλλάζει το χρώμα των, και με τα τονοθεπτικά συστατικά του τα προστατεύει από οποιαδήποτε μολυσματική πάθησι.

Έπίσης μοναδική και άπαραί- τητη για τα μαλλιά σας είναι η ΜΠΡΙΓΙΑΙ-ΤΙΝΗ

ΠΙΓΚΟΝ

Η ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΓΚΟΝ έχει τονοθεπτικά καλλυντικά συ- στατικά, ένισχύει την τριχοφυάν, τονώνει τα μαλλιά, άποκρούπει τις εύλεκες τρίχες δίχως να τις βάση τις ποσφάλλει από την ψαλίδα, κάνει ωραίο και απαλό γτένισμα, δίνει μία γοητευτική απαλότητα και κρατά με τρόπον φυσικό και τα πλέον σκληρά μαλ- λιά.

Το σαπούνι ΠΙΓΚΟΝ και η ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΓΚΟΝ πω- λούνται εις όλα τα φαρμακεία και Μυροπωλεία της Ελλάδος. Γεν. Άντιπροσώπει ΜΙΧ. ΦΟΥΝ ΤΟΥΚΟΣ, Κλεισθένους 15. Τηλ. 52.416—Αθήναι.

Ο Νευρολόγος-Ψυχίατρος

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημίου 46, Γωνία Χαρ. Τρικούπη. Νέος άριθ. τηλεφ. 614.620

Ο Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γενική Ιατρική Παθολογία ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 52 Τηλεφώνον 28-497

Δέχεται: Καθημερινώς 4—7.30 και το πρωί έ- πι συνευντεύσει.

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ

ΛΙΝΤ ΓΙΟΕΛ, ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 12

Έχετε άδρα μαλλιά;

Γκυραινουν άμεσως

μέ Tinto

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ θαυμάσιον φωτικόν προϊόν τελείως Άδολαές.

ΤΙΝΤΟ

Άπαραίτητος ν' ά- πλωθή η Μπριγιαντίνη με μαλακή δούρτα μαλλιών

ΧΡΩΜΑΤΑ

Μαύρο • Καφέ σκούρο Καφέ • Ξανθό • Γκρι

ΣΤΑ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΛΙΒΑΣ ΑΘΗΝΑΤΟΣ - ΚΑΛΑΜΑΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗ-
ΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 55)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) ΑΔΑΕΣ—
ΝΕΑ, 2) ΛΙΚΝΟΝ, 3) ΜΑΤ—
ΤΟ, 4) ΜΑΝΙΚΙΟΥΡ, 5) ΙΟΝ,
6) ΤΑΠΑ—ΡΕΝΩ, 7) ΕΙΣ, 8)
ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ, 9) ΕΚ—ΙΚΑ,
10) ΜΙΑΙΝΩ, 11) ΣΗΣ—ΑΤ-
ΜΟΣ.
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) ΑΔΑΜ—ΤΑ-
ΔΕ, 2) ΑΝΑ—ΑΚΜΗ, 3) ΑΛ-
ΠΕΚ—ΙΣ, 4) ΕΙΜΙ—ΑΙΤΙΑ,
5) ΣΚΑΚΙ—ΣΥΚΙΑ, 6) ΝΤΙ-
ΟΡ—ΛΑΝΤ, 7) ΝΟ—ΟΝΕ,
8) ΕΝΤΥ—ΝΤΟ, 9) ΟΡ-
ΩΜ—ΣΥΗΣ.

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
"Όπως γίνεται φανερό από την
έξταση των προσώπων των εικό-
νων, το πρώτο είναι όπτικόν
κατάστημα, και το δεύτερο
στίλβωτήριο.

ΤΑ ΣΧΟΙΝΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΟ-
ΜΠΟΥΣ
ΟΚΙ: 1, 2, 5, 6 και 8.
ΝΑΙ: 3, 4 και 7.

ΟΙ ΔΙΑΔΟΧΟΙ
1) Τσάσεβιτς, 2) Δελφίνος, 3)
Κρόνριντς, 4) Πρίγκιψ της Α-

στούρας (τα αδελφία του δι-
γύοντο Ινφάντα και Ινφάντες), 5)
Πρίγκιψ της Ουαλλίας, 6) Αυτο-
κρατορικός πρίγκιψ, 7) Βοεβό-
δας.

ΔΥΟ ΑΡΙΘΜΟΙ
84177.

ΤΑ ΨΩΝΙΑ

286 δρχ. "Όπως είπε η κυρία,
το κιλό θα της κόστιζε 2 δρχ.
λιγότερο. Έπομένως στα 13 κι-
λά που είχε αγοράσει, η διαφορά
θα ήταν 26 δρχ. Με τη διαφορά
 όμως αυτή των 26 δρχ. θα μπο-
ρούσε να αγοράσει ακόμη 1 κιλό
300. Έπομένως, η νέα τιμή εί-
ναι 26:1,3=20 δρχ. το κιλό. Η
τιμή που πλήρωσε ήταν 20+2=22
δρχ. το κιλό. Και πλήρωσε
συνολικά 13X22=286 δρχ.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οι λύσεις των πνευ-
ματικών παιχνιδιών

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ
14 τρίγωνα.

Η ΕΥΧΗ

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

ΜΙΛΟΥΝ Τ'ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από
16 29 Δεκεμβρίου γι αυτές που γεννήθηκαν
στοιχ. παρακάτω αστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30
Μαρτίου): Δεν είναι δυνατόν
να γίνουν όλα μαζί. Θα πε-
ριμένετε για κάποιο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτί-
ου — 9 'Απριλίου): Νέες
συνθήκες δημιουργούνται. Έ-
ξες καταστάσεις σχηματίζον-
ται. Προσπαθήστε να τις
διακρίνετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19
'Απριλίου): Δεν θαχετε πο-
λύ κέφι, μα τα ζητήματά
σας έχουν εύνοια εξέλι-
ξι.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30
'Απριλίου): Μία σκέψη θα
σας απασχολήσει. Ίκανοποι-
ησες από ένα ζήτημα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μα-
τίου): Τα αισθηματικά ζη-
τήματα δρουν μίαν ίκα-
νοποίηση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20
Ματίου): Θα ζητήσετε κατα-
φύγιο στον κόσμο του πνεύ-
ματος και της τέχνης.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31
Ματίου): Τι γάρ, για σας,
τί ικανοποιήσει για το περι-
βάλλον σας!

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ι-
ουλίου): Λύσεις σε ένα πρό-
βλημα, κέρδος σε μία υπό-
θεσι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22
'Ιουλίου): Θάνατοι ή ήχώ του
προηγούμενου. Μα θάνατοι δια-
φορετικοί.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουλί-
ου — 1 'Αυγούστου): Σημαντι-
κή βελτίωση, όχι όμως ό-
μαλά. Θα σημειωθεί και κάτι
το αναπάντεχο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 'Ι-
ουλίου): Θα θρεφτείτε μπρο-
στά σε ένα εφικτό γεγονός
που μάλλον θα σας στενοχω-
ρήσει, αλλά για λίγο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22
'Ιουλίου): Θα πητέ: «Κα-
λίο αργά παρά ποτέ». Προσ-
έξτε όμως τις επιδόσεις
τρίτου προσώπου.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουλί-
ου — 1 'Αυγούστου): Χαρούμε-
να νιάτα φέρνουν μία θλίψη
στην ψυχή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 'Αυ-
γούστου): Καμιά αιτία, κα-
νένας λόγος για στενοχώ-
ρια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22
'Αυγούστου): Μία καλοκαι-
ρινή μπόρα. Δυνατή, αλλά
περαστική.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Αυγού-
στου — 2 Σεπτεμβρίου):
Ούτε χθές ήταν έτσι μα ου-
τε κι αύριο θάναι το ίδιο.
Προσέξτε όμως έναν αρι-
θμό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σε-
πτεμβρίου): Μουσική, χορός
και έρωτας. Μα θάνατοι το
μεθύσι απατηλό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22
Σεπτεμβρίου): Πολλές εκ-
πλήξεις στο δρόμο σας και
μία μικρή απογοήτευσις.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σε-
πτεμβρίου — 1 'Οκτωβ-
ρίου): Η ευνοία της τύχης
δεν θα εμποδίσει μερικές
σκολιές.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 'Ο-
κτωβρίου): Ταξίδι σας με-
λεται. Μπορεί να ναι και
ληλογραφικό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22
'Οκτωβρίου): Ξεκινάτε μ' ε-
να χαρούμενο σκοπό, στο τι-
λος όμως κλάττε.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Οκτω-
βρίου — 2 Νοεμβρίου): Ο
κόσμος έχει όσα να, μα κι
οι χαρές δεν απολείπουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νο-
εμβρίου): Άνασυγκρότησις
γρήγορη και αποφασιστική.
Δυσκολία χαρακτήρος και χα-
ρούμενη αισιοδοξία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 21
Νοεμβρίου): Ένα γραπτό
κείμενο σας φέρνει νέα στοι-
χεία για τη θεμελίωσι του
αισθηματός σας.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμ-
βρίου — 1 Δεκεμβρίου): Οι
κανονισμοί οι φιλοδοξίες
σας, εν μέρει όμως.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δε-
κεμβρίου): Σύγκρουσις με
αγαπητό σας πρόσωπο, για
την οποία στενοχωριάσατε
περισσότερο εσείς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22
Δεκεμβρίου): Ένα τραγού-
δι, ένα φιλή, ένας... άνδρας.
Μην προχωρήσετε πολύ.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμ-
βρίου — 1 'Ιανουαρίου): Α-
πλές, ευχάριστες μέρες με
μικροϊκανοποιήσεις από διά-
φορες πηγές.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 'Ι-
ανουαρίου): Πολλά γίνονται
και πολλά δε γίνονται, μα
θα είσαστε χαρούμενη κι
ευχαριστημένη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22
'Ιανουαρίου): Δεν είναι α-
νάγκη να επιμένετε.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 — 30
'Ιανουαρίου): Περιέργο μπέρ-
δεμα, μα όχι αεδιάλυτο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 'Ιανου-
αρίου — 9 Φεβρουαρίου):
Μικρότητες που χαλάνε κα-
τότιν τη διάθεσι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 — 20
Φεβρουαρίου): Ένας και μο-
ναδικός, στον οποίο θα προ-
καληθήτε.

Ίχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 29
Φεβρουαρίου): Θα στενοχω-
ρηθήτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10
Μαρτίου): Η πιθανότητα γί-
νεται βεβαιότης. Χαρούμε-
νες, γελαστές μέρες σας πε-
ριμένουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20
Μαρτίου): Κανένα σύννεφο
στον ορίζοντα. Αίθριος ου-
ρανός.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΑΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ LOTIONS

Έκλεκτή συλλογή όπως πάντοτε ξένων οίκων GUERLAIN ROCHAS
CARVIN LANVIN YARDLEY κλπ.

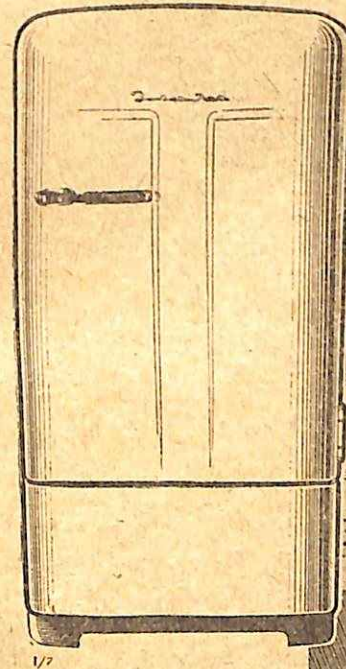
Η πασίγνωστη Κολώνια ΑΘΗΝΙΑ και οι άλλες SPECIALITES μας πάλιν
στη διάθεσίν σας

Η μεγάλη μας ποικιλία θα σας διευκολύνει στην έκλογή των δώρων σας

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ ΑΘΗΝΑΙ

«ΑΘΗΝΑ»

ΜΙΝΝΑ

ΤΟ ΝΕΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ ΤΗΣ ΙΖΟΛΑ

Και τον χειμώνα ακόμη εί-
ναι αδύνατον να διατηρη-
θούν τα τρόφιμά σας, χω-
ρίς επικίνδυνες αλλοιώ-
σεις για την υγεία σας. Το
ηλεκτρικό ψυγείο ΜΙΝΝΑ
της ΙΖΟΛΑ διατηρεί τα τρό-
φιμά σας, χειμώνα - καλο-
καίρι. Επίσης χειμώνα-κα-
λοκαίρι, θα σας προσφέρει
αφθονο κρύο νερό, γιατί η
δίπλα δεν γνωρίζει εποχή.

ΜΙΝΝΑ: Μία επιτυχία της Έλληνικής βιομηχανίας

ΙΖΟΛΑ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

"Όλα τα νεώτερα συστήματα περμανάντ και βαφής,
έκτελούνται εις το Κομμωτήριο «ΛΟΥΞ» από ειδικευ-
μένους εις το εξωτερικόν τεχνίτας με τα καλύτερα υλικά.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ «ΛΟΥΞ»

ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59Α • ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 23.776

«ΑΘΗΝΑ»

ΔΕΚΤΟΡ

Ο χειμάνας

και η κάκοκαιρία είναι έχθροι της
όμορφιάς σας, διότι μειώνουν την
άντοχή του δέρματος και σκοτώ-
νουν την φρεσκάδα του προσώπου.

- Γι' αυτό βοηθήστε το δέρμα σας
ν' άμυνθῇ αποτελεσματικά, χρησι-
μοποιώντας, πριν βγῆτε έξω, την
μοναδική πρωστατευτική κρέμα
προσώπου Λανολίνη Μελπάν.
- Η Λανολίνη Μελπάν είναι ειδι-
κώς μελετημένη για το Μεσογειακό
κλίμα. Διατηρεί την επιδερμίδα
άπαλή, νεανική, βελούδινη, ακόμη
και στις χειρότερες καιρικές συν-
θήκες.

ΜΕΛΠΑΝ

Ο ΦΥΛΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

"Γνώμη"

ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΠΟΥ ΠΕΦΤΟΥΝ ΣΑΣ ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝ

‘Ο καιρός αλλάζει!...
Διατηρήστε τὰ χείλη σας
ώραϊα, με τὸ μοναδικὸ κρα-
γιὸν "ΖΙΝΝΙΑ". Προφυ-
λάξτε τα νὰ μὴ σκάσουν τώ-
ρα με τὴν ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ.

Zinnia

